

చైతన్య మానవి

chaitanyamaanavi

సంపుటి : 13

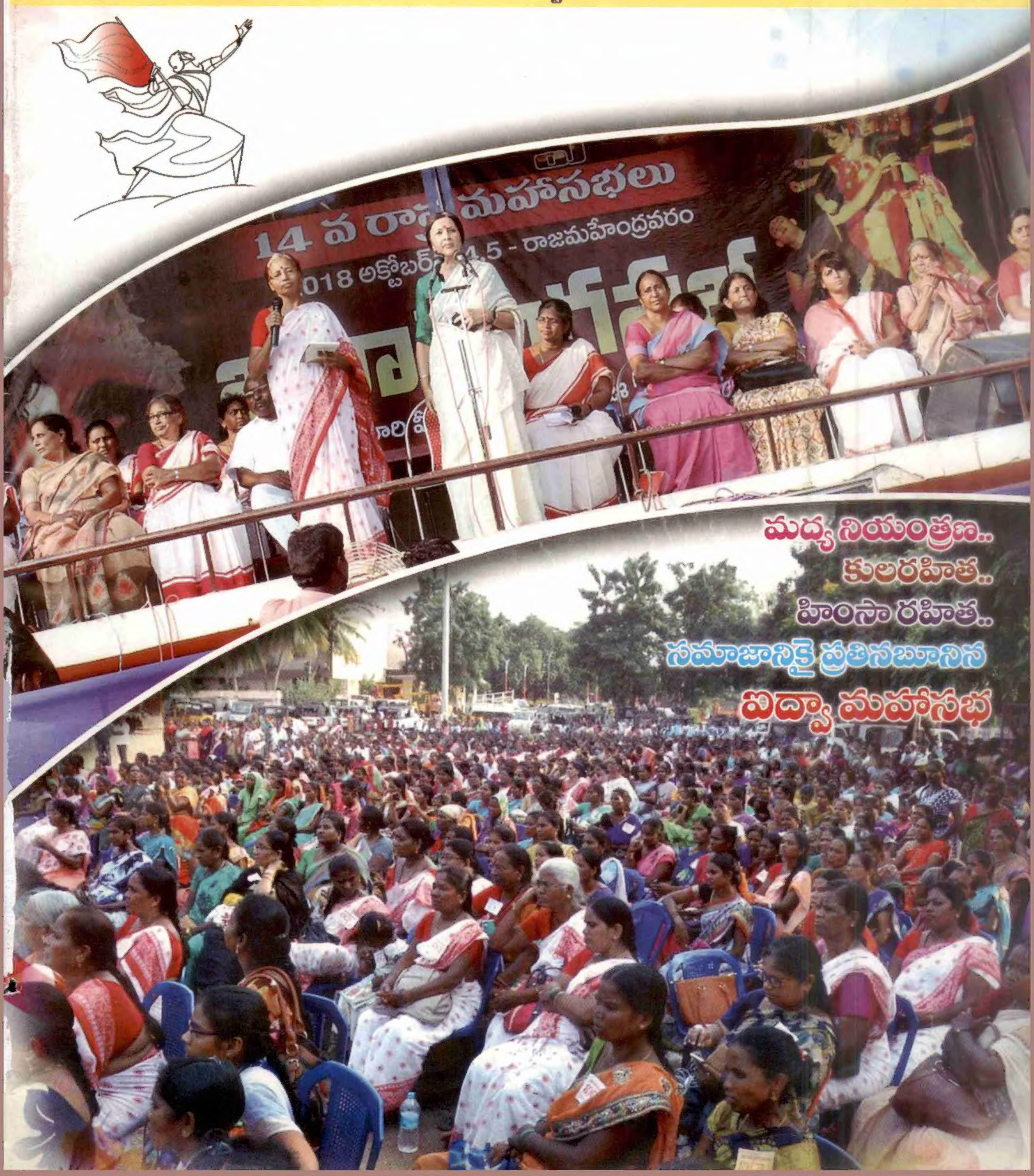
సంచిక : 10

అమరావతి,

అక్టోబర్, 2018

40 పేజీలు

10 రూ॥లు

మద్య నియంత్రణ..

కులరహిత..

హింసా రహిత..

సమాజానికై ప్రతినబూనిన

బిద్వా మహాసభ

ఐదవ 14వ రాష్ట్ర మహాసభల సందర్భంగా కళారూపాలు ప్రదర్శిస్తున్న ప్రజానాట్యమండలి కళాకారులు

కందుకూరి వీరేశలింగం గారి చిత్రపటానికి పూలమాల వేస్తున్న మరియు ధావలే

కళారూపాలు ప్రదర్శిస్తున్న ప్రజానాట్యమండలి కళాకారులు

మహిళలను జయప్రదం జేయాలని కోరుతూ ముగ్గులతో జండా ఆవిష్కరణలు

రాష్ట్రమండల మహిళా గ్రామంలో కళావతి అనే యువతిపై

విజయవాడ కరిగి దివిలలో గిరినాథుని ప్రదర్శన

అక్టోబరు 3, 4, 5 తేదీలలో పిడికిళ్ళెత్తిన మహిళల మార్చి తో రాజమండ్రి పుర వీధులు పులకించాయి. మహిళల విజ్ఞానార్జనకు, దురాచారాల నిర్మూలనకు పోరాడిన కందుకూరి వీరేశలింగం స్ఫూర్తితో, సమానత్వ సాధనకంకితమైన కార్యకర్తలతో ఐదవ 14వ రాష్ట్ర మహా సభలు ఉత్తేజభరితంగా సాగాయి. ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, మనుషువాద ఆధిపత్యం కలగలిసిన ఫలితంగా విభిన్న రూపాలలో మహిళలపై హింస పెరగడాన్ని ఐదవ నాయకులు బృందాకరత్, మరియు ధావలే, పుణ్యవతిగార్లు ఎత్తి చూపారు. ఐదవ జెండా అండగా, ఐక్యతే సాధనంగా, పోరాట మార్గంతోనే హింసనధిగమించగలమని దిశానిర్దేశం చేశారు.

మహిళలపై, చిన్నారులపై సాగుతున్న హింసకు కారణమైన భావజాలంలో మార్పుకోసం ఉగ్గబాల నుండే ప్రయత్నించాలి. చట్టాలను ఉపయోగించాలి. సక్రమ అమలు కోసం డిమాండ్ చేయాలి. ఈ కాలంలో వచ్చిన కోర్టు తీర్పులు మహిళల సమానతను నొక్కి చెప్పాయి. ఐపిసి 497, తలాక్, శబరిమలై తీర్పులు మహిళా ఉద్యమాలకు బలాన్నిచ్చాయి.

న్యాయమూర్తి రోహిణి, రచయిత్రి మృణాళిని వ్యాఖ్యలవి. స్త్రీల శరీరం వస్తువు కాదని, ఇష్టం వచ్చిన రీతిలో బజారున పడెయ్యటం చెల్లదని, సాంప్రదాయం పేరిట వివక్ష కూడదని నిర్ణయించగా చాటి చెప్పాయి.

కాని అధికారంలో తిష్టవేసిన మనుషువాదులు ఈ తీర్పులను ఆమోదించలేకపోతున్నారు. మత విశ్వాసాల పేరిట సాంప్రదాయాల పేరిట, మనోభావాల పేరిట తలాక్ విషయంలో ముస్లిం మత పెద్దలు, శబరిమలై దేవాలయ ప్రవేశంలో హిందూ మత పెద్దలు కోర్టు తీర్పులను తప్పుబడుతున్నారు. ఇంకో అడుగు ముందుకేసి కోర్టు తీర్పుని ఉల్లంఘిస్తున్నారు. 10-50 సం॥రాలు మధ్య వయస్సులైన మహిళలు ఆజన్మ బ్రహ్మచారి అయ్యప్ప దేవాలయానికి వెళ్ళకూడదంటున్నారు. సృష్టికి, మానవ పుట్టుకకు మూలమైన రుతుక్రమం అపవిత్రమా? కాదనాల్సి వచ్చింది నేడు !! రుతుక్రమం గురించి మాట్లాడటమే తప్పునుకునే స్థితిపోయి పుట్టుకకే మూలమైన రుతుక్రమాన్ని గౌరవించాల్సి వచ్చింది. ఇది స్త్రీలు సాధించిన విజయం.

ఆ కారణంగా అనుమతించలేమన్న కుహనా సాంప్రదాయ వాదుల పునాది బీటలు వారింది. బిడ్డల్ని కనటం అనేది కండరాల బలంతో కూడుకున్న ప్రక్రియ. అంత శారీరక బలమున్న స్త్రీ అబల అన్న వాదనలకు కూడా కాలం చెల్లుతున్నది.

లైంగిక వేధింపులు, అత్యాచారాలు ప్రతిఘటించలేని స్థితి! కాదు! సామాజిక దృష్టి, పురుషుడి శీలం గురించి ఆలోచించని భావజాలం ఫలితం ఇది. స్త్రీల శీలమే కొలమానమైన సమాజంలో తమపై సాగుతున్న వేధింపులను, అత్యాచారాలను చెప్పుకోలేని స్థితి. “మీ టూ” ఉద్యమం ఈ మౌనాన్ని బద్దలు కొట్టింది. తప్పు చేసిన వాడిని బోనులో నిలబెడుతున్నది. కేంద్రమంత్రిగా వున్న ఎం.జె.అక్బర్ రాజీనామా చేయవలసి వచ్చింది. ప్రముఖ నటులు, దర్శకులు తాము చేసిన వేధింపులకు ప్రజాకోర్టులో మూలం చెల్లించుకోవాల్సి వస్తున్నది.

ఒక స్త్రీకి అంగీకారం లేకుండా, కాదు అంటే బలవంతంచేయడం కుదరదని నేను సైతం అంటూ ఎందరో మహిళలు గళం విప్పుతున్నారు. పురుషుడి కోసమే స్త్రీ, పురుషుడి నీడలో స్త్రీ అన్న భావజాలం ఆర్థిక స్వావలంబనతో పటాపంచలవుతుంది.

స్త్రీల శరీరాన్ని వ్యాపార వస్తువుగా మార్చిన సమాజాన్ని ధిక్కరించేందుకు గౌరవ ప్రదమైన ఉపాధి అవసరం.

ఉద్యోగాలకు, ఉపాధికి గండికొడుతున్న ఆర్థిక విధానాలు, కాలం చెల్లిన పురుషాధిక్య భావజాలంపై కలిసికట్టుగా సాగే ఉద్యమాలు పెరగాలి. అందుకోసమే ఈ మహాసభలలో పాల్గొన్న మహిళలు దీక్షబూనారు. మహిళలపై ఇంటాబైటా హింసకు కారణమవుతున్న మద్యంపై మరో పోరాటానికి ఈ మహాసభలు పిలుపునిచ్చాయి. స్వచ్ఛంద కార్యకర్తలను సమకూర్చుకుని నవంబర్ 25 నుండి డిసెంబర్ 10 వరకు మహిళలపై హింసను అరికట్టాలని జాతాలు, సభలు జరపాలని పిలుపునిచ్చాయి. రండి.. పాల్గొనండి.. మార్పుకోసం అడుగులు వేద్దాం. హింసారహిత సమాజం కోసం చేతులు కలుపుదాం.

ఎదుగుతున్న వారికి చేయి
అందించు అప్పుడే నీ ఎదుగుదలకు
ఇంకొకరు సహాయం చేస్తారు.

అధ్యయిజరీ బోర్డు

వేములపల్లి సత్యవతి
డాక్టర్ బి. విజయభారతి
డాక్టర్ శిలాలోలిత

ఐదవ్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళాసంఘం

చిరునామా :

ఐదవ్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం,
3/4 బి. కె.బి.భవన్, వడ్డేశ్వరం
బైపాస్ రోడ్, తాడేపల్లి మండలం,
గుంటూరు జిల్లా.

ఫోన్, 9490098620

chaitanyamanavi@gmail.com

fb : 'aidwaap

Blog : aidwaap@blogspot.com

సంపాదకులు

డి.రమాదేవి

సంపాదక వర్గం

కె. స్వరూపరాణి

బి. ప్రభావతి

మేనేజర్: కె. శారద

ప్రజాశక్తి ప్రింటర్స్ & పబ్లిషర్స్

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

పోస్టల్ చందా

సంవత్సరానికి రూ : 130/-

విడి ప్రతి వెల రూ : 10/-

మోటూరు ఉదయం ట్రస్ట్ ఆఫీస్

మారుతీనగర్, ప్రకాశరావు వీధి,

చుట్టు గుంట సెంటర్, విజయవాడ.

చైతన్య మాసవి

ఈ సంచికలో

వ్యాసం	విచ్చలవిడి శృంగారం కాదు...! సమానత్వం -పి.దేవి5
చట్టాలు	ప్రేమలు-పెళ్ళిళ్ళు-పెద్దల దురహంకారాలు-చట్టాలు-ఎన్పద్మాంజలి7
వ్యాసం	దేవాలయాలపై బూతుబొమ్మలెందుకు? - ప్రకాష్9
కథ	కుండ్లీలో కాక్టస్ - నాదెండ్ల అనూరాధ10
దైర్యం	ఆత్మరక్షణే ఆభరణం -అమూల్య కప్పగంతు14
సంభాషణ	వివేకానందుడినైన వదులుతాయా..? ఈ మూకలు-16
ధారావాహిక	బాల్య వితంతు వివాహాలకు మద్దతుగా - వేములపల్లి సత్యవతి18
ఉద్యమం	నాక్కూడా ఇలానే... - హరితాదేవి19
పరిచయం	సామాజిక సంకుచిత వాదానికి వ్యతిరేకంగా - ఆగస్టుబెబెల్21
నివాళి	కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ - మానవి టీం22
కథ	వేట - టి.యస్.కృష్ణమూర్తి24
పరువు హత్యలు	నరహంతక విలువలు - అరణ్యకృష్ణ27
ఆరోగ్యం	మాత్రలతో నెలసరి వాయిదానా - కె.నాగమణి29
సమకాలీనం	సుప్రీం కోర్టు తీర్పుపై ధిక్కారంపై ఆగ్రహిద్దాం! - పసుపులేటి రమాదేవి.30
జ్ఞాపకం	ఐదవ్యా 14వ మహాసభలు - కె.శారద31
అధునికం	నేరమేమీ కాదు - ఒ.కృష్ణవేణి32
బుక్ రివ్యూ	ఓల్గానుంచి గంగకు - బెందాళం కృష్ణారావు33
సినిమాలివ్యూ	నవాబ్ -మెర్సీ మార్గరేట్34
కేస్ స్టడీ	పెళ్ళికి ముందే పరీక్షలు - కె.శారద35
ఉద్యమవార్తలు	ఉద్యమాలబాటలో36

పత్రికలో విభిన్న అంశాలపై వస్తున్న వ్యాసాలు రచయితల అభిప్రాయాలు
మాత్రమే. అందులో పేర్కొన్న అన్ని అంశాలతో మానవి సంపాదక వర్గం
ఏకీభవిస్తుందని భావించవలదు.
- ఎడిటర్

PRINTED AND PUBLISHED BY D. RAMA DEVI, AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM, PRINTED AT PRAJASAKTI
PRINTERS & PUBLISHERS PVT.LTD. D.NO.14-12-19, PRAKASH NAGAR, KRISHNA NAGAR(P), TADEPALLI (M), GUNTUR
(DT), AP., PIN - 522 502., PH : 91-8645 - 272133. PUBLISHED AT AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM AIDWA STATE
OFFICE D.NO. 3/4 B. K.B.BHAVAN, VADDESWAREM BYPASS ROAD, TADEPALLI (M) GUNTUR (DT). EDITOR: D. RAMA DEVI.
R.NO. APTEL/2006-20000

విచ్చలవిడి శృంగారం కాదు..! సమానత్వం

ఒకరితో వివాహ ఒప్పందంలో ఉండి వేరొకరితో సంబంధాలు కలిగిఉండటం ఎవరు చేసినా తప్పే. కానీ ఈ పని స్త్రీ చేస్తేనే షోరమనడం ద్వంద్వ ప్రమాణం. వివాహేతర బంధంలో ఉన్న భార్యపైనే, ఆ వేరే పురుషుడిపైనే నేరం మోపే అధికారం ఉన్నంత మాత్రాన దాంపత్యం చక్కబడుతుందా? వివాహేతర బంధం నేరంగా ఉన్నంత కాలం వివాహేతర సంబంధాలు లేవా? ఉన్నాయి. ఉండటమే గాదు ఇటీవలి కాలంలో బాగా పెరిగాయి. వీటిని నివారించాలంటే పెళ్లి వ్యవహారం సరళతరం కావాలి. ప్రేమ, సమానత్వం ప్రాతిపదికన పెళ్లిళ్లు జరగడం అవసరం. 'నాకు అన్ని రకాల హక్కులూ కావాలి గాని నా భార్యకు ఏ హక్కు వద్దు' అనే 'మగదృష్టి' కోణం నుంచి సమాజం బయటపడాలి. మానవ సంబంధాల్లో అన్నిరకాల హింసలూ పోవాలి.

సెక్షన్ 497 చెల్లదని సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చినప్పటి నుంచి టీవీ చానళ్లలో, సోషల్ మీడియాలో జరుగుతున్న చర్చలలో రెండు అభిప్రాయాలు కలుగుతాయి. ఒకటి వివాహేతర సంబంధాలకు సుప్రీం కోర్టు లైసెన్సు ఇచ్చిందని. ఈ సెక్షన్ వల్లే వివాహేతర సంబంధాలు పెట్టుకోవడానికి స్త్రీలు భయపడటం వల్లే వివాహ వ్యవస్థ నిలిచి ఉందనీ, ఇక చిద్రమైపోతుందనేది. ఈ సెక్షన్ రద్దయితే కుటుంబ వ్యవస్థను కాపాడటం కష్టమనే ధోరణితో కేంద్ర ప్రభుత్వం సుప్రీంకోర్టులో వాదించింది. భర్త అనుమతి లేకుండా భార్య వేరే పురుషునితో లైంగిక సంబంధం పెట్టుకున్నాక, అది రుజువైతే అతనికి ఐదేళ్ల జైలు, జరిమానా విధించవచ్చని 158 ఏళ్ల నాటి ఈ సెక్షన్

చెబుతోంది. అయితే, తన భార్యపై కేసు పెట్టే అధికారం అతనికి లేదు. అలాగే, ఈ స్త్రీతో సంబంధం ఉన్న పురుషుడి భార్యకు అతనిపై కేసు వేసే హక్కు కూడా లేదు.

నేడు ఇంగ్లండ్ సహా అన్ని అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో వివాహేతర సంబంధాన్ని నేరంగా పరిగణించే చట్టాలు రద్దు చేశారు. ఇది వినగానే, పాశ్చాత్య దేశాల్లో విచ్చలవిడి సంబంధాలుంటాయని, మన దేశం అలా లేదని కొందరంటున్నారు. "వివాహేతర సంబంధం విడాకులకు ప్రాతిపదిక కావచ్చు కాని, దాన్ని నేరంగా పరిగణించలేం" అని తీర్పు ప్రారంభంలోనే సుప్రీంకోర్టు ప్రకటించింది. టి.బి. మెకాలే ఈ చట్టం రాసినప్పుడు పురుషులు విచ్చలవిడిగా తిరగడం, అనేక పెళ్లిళ్ళు చేసుకోవడం నర్వసాధారణం. స్త్రీలకు కూడా కోర్కెలుంటాయని తెలుసు కాబట్టే భర్తల నిరాదరణకు గురైన స్త్రీలు తమ కోర్కెలు తీర్చుకుంటే వారిని శిక్షించడం అన్యాయమని భావించి వారిపై వ్యభిచార నేరం మోపాడని చెప్పాడు. కుటుంబాన్ని కాపాడటానికి ఇది అవసరమని ఇంగ్లీష్ ప్రమాణాలతో ఆలోచించి ఆయన అనుకున్నారు. కానీ, వ్యభిచార గృహాల్లోనే మకాం పెట్టిన భర్త తన

భార్య వేరే వాడికేసి చూసినా చంపేయడమో లేదా వదిలేయడమో చేస్తాడన్న వాస్తవం భారత మహిళలకు తెలుసు.

అసలు ఈ చట్టం అంతా మగవాడు తన ఆస్తిగా భావించే స్త్రీ శరీరాన్ని మరొకరికి ఇవ్వడానికి సంబంధించినది. అందుకే స్త్రీ స్వతంత్ర వ్యక్తి అనీ, పురుషుడి ఆస్తి కాదనీ, ఆమెకూ ఇష్టాయిష్టాలుంటాయనీ సుప్రీం కోర్టు భావించింది. వివాహేతర బంధం వల్ల పెళ్లి విచ్చిన్నమవుతుందా? లేక వివాహ బంధం విఫలం కావడం వల్ల వివాహేతర సంబంధాలు ఏర్పడుతున్నాయా? అనే అంశం ఆలోచించాలని కోరింది. సంతృప్తికర దాంపత్య జీవితం గడిపే భార్యాభర్తలు అసలు వివాహేతర సంబంధాలు ఎందుకు ఏర్పరచుకుంటారు? తన భార్య శరీరాన్ని ఇష్టంవచ్చినట్టు వాడుకునే భర్తలే ఎక్కువగా ఉన్న దేశమిది. తమకు కూడా లైంగిక వాంఛలున్నాయనీ, ఆ సుఖం తమకూ కావాలనీ అడిగే స్త్రీలను సిగ్గుమాలినవారిగా, బరితెగించినవారిగా ఇప్పటికీ భావించే దేశంలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పుపై గగ్గోలు పుట్టడంలో వింతేమీ లేదు.

స్త్రీలకు లైంగిక సమానత్వం ఉండాలనడం వివాహేతర సంబంధాల్ని, విచ్చలవిడి

తనాన్ని ప్రోత్సహించడం కాదు. లైంగిక సుఖం, సంతృప్తి స్త్రీల హక్కు అని చెప్పడం. మాత్రమే. 'మగాడు తిరగక చెడతాడు' అని చెప్పే సమాజంలో మగాడి తిరుగుబోతు తనానికి ఆమోదం ఉంది. అత్యాచార బాధితురాలైన స్త్రీని చెడిపోయిందంటారు. ఆమె శీలం పోతుందంటారు. కానీ అత్యాచారం చేసిన పురుషుడి శీలం పోదు. అతన్ని దుష్టుడు అని మాత్రమే అంటారు.

ఒక స్త్రీ, ఒక పురుషుడు పెళ్లి ద్వారా జతకట్టడం అనే పద్ధతిని కోరుకున్నది స్త్రీయేనని సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు చెబుతారు. కానీ, ఈ రకమైన దాంపత్యం స్త్రీని కనీస హక్కులు లేని బానిసగా మార్చడమే అభ్యంతరకరం. స్త్రీ, పురుష సంబంధాలు

ఈ రకమైన దాంపత్యం స్త్రీని కనీస హక్కులు లేని బానిసగా మార్చడమే అభ్యంతరకరం స్త్రీ, పురుష సంబంధాలు అసమాన స్థాయిలో ఉన్నంతకాలం అసంతృప్తి ఉంటుంది. దానిని వెన్నంటే వివాహేతర సంబంధాలు ఉంటాయి. వివాహేతర బంధం నేరంగా ఉన్నంత కాలం వివాహేతర సంబంధాలు లేవా? ఉన్నాయి. వీటిని నివారించాలంటే పెళ్లి వ్యవహారం సరళతరం కావాలి. ప్రేమ, సమానత్వం ప్రాతిపదికన పెళ్లిళ్లు జరగడం అవసరం. వివాహేతర సంబంధం నేరంగా ఉంటే భార్యాభర్తలు ఒకరిపై ఒకరు కేసులు పెట్టుకునే సమాన హక్కుంటే దాంపత్యం చక్కబడుతుందా? 'నాకు అన్ని రకాల హక్కులూ కావాలి గానీ నా భార్యకు ఏ హక్కు వద్దు' అనే 'మగదృష్టి' కోణం నుంచి బయట పడాలి. ఇద్దరికీ సమాన హక్కులుండాలి. దాంపత్య సంబంధాల్లో అన్ని రకాల హింసలూ పోవాలి.

అసమాన స్థాయిలో ఉన్నంతకాలం అసంతృప్తి ఉంటుంది. దానిని వెన్నంటే వివాహేతర సంబంధాలు ఉంటాయి. వివాహేతర సంబంధం నేరంగా ఉంటే భార్యాభర్తలు ఒకరిపై ఒకరు కేసులు పెట్టుకునే సమాన హక్కుంటే దాంపత్యం చక్కబడుతుందా?

'నాకు అన్ని రకాల హక్కులూ కావాలి గానీ నా భార్యకు ఏ హక్కు వద్దు' అనే 'మగదృష్టి' కోణం నుంచి బయట పడాలి. ఇద్దరికీ సమాన హక్కులుండాలి. దాంపత్య సంబంధాల్లో అన్ని రకాల హింసలూ పోవాలి.

కాలుతున్న పూలతాటి

- పి.మోహన్ రాంప్రసాద్

“వేయి పూలను వికసించనీయండి”
మరి వేల పూలు రాలిపోవడమేమిటి ?
అమ్మానాన్నల ఆశల పల్లకీలో
కోర్కెల ర్యాంకుల్లో రగుల్తున్న
కుంపట్లేమిటి ?
కార్పొరేటు కళాశాలలు శూలాలతో
పూలని గుచ్చడమేమిటి ?
పసి కుత్తుకల మీద
కసి కత్తుల వొత్తిళ్లేమిటి ?
రంగుల పూలగుత్తులు
రాలి పడుతున్నప్పుడు భయంకర
చప్పుళ్లేమిటి ?
వికసించి వెల్లివిరియాల్సిన
మొగ్గలు రగుల్తున్న
రాక్షసి బొగ్గుల్లో పడి
మాడిపోవడమేమిటి ?
అమ్మ ఒడిని వీడి బడికి వెళ్తుంటే

బరిసెలు విసరడమేమిటి ?
చిగురుటాకులు
ఋతుక్రమాన్ని అతిక్రమించి
పండుటాకులై రాలిపోవడమేమిటి ?
బంగారు భవిష్యత్తు
క్షణంలో అగ్నికణమై
బూడిదవ్వడమేమిటి ?
కళ్లల్లో వొత్తులు వేసుకుని
వెలగాల్సిన అక్షరాలు
కనిపించని కత్తుల బారిన
పడటమేమిటి ?
చందమామను ఒరుసుకుంటూ
వెళ్లాల్సిన మబ్బుతునక
అగ్నిధారల వర్షంలో తడవటమేమిటి ?
రేపటి ఉదయాన్ని చూడకుండా
అర్ధాంతరంగా చీకట్లు
ముసురుకోవడమేమిటి ?
అక్షరం ఉన్నట్లుండి మెలికలు
తిరుగుతూ యమపాశమై
విరుచుకోవడమేమిటి ?

దృఢమనుకున్న గోడలు
కూలిపోవడమేమిటి ?
ఉరితాళ్లు - లక్షల సంపాదన
విషం - విదేశీయానం
ఇవన్నీ కథావస్తువులుగా
మారడమేమిటి ?
ఎన్ని కుట్లుపడితే
కడుపుకోత మానుతుంది ?
పరిమళం లేని ప్లాస్టిక్ పూలను
మార్కెట్ చేయడమేమిటి ?
పచ్చదనం అంటే
స్వేచ్ఛగా పిల్లలు చదువుకోవడమే
కదా !
అభివృద్ధి అంటే
ఆలోచనల ఆకాశంలో యధేచ్ఛగా
విహరించడమే కదా !!
మనమధ్య ఇన్ని సందేహాలు -
ప్రశ్నలు ఏమిటి ?
ఆత్మవిశ్వాసం అన్న ఆయుధం
యువతకందుతుందా ? ?

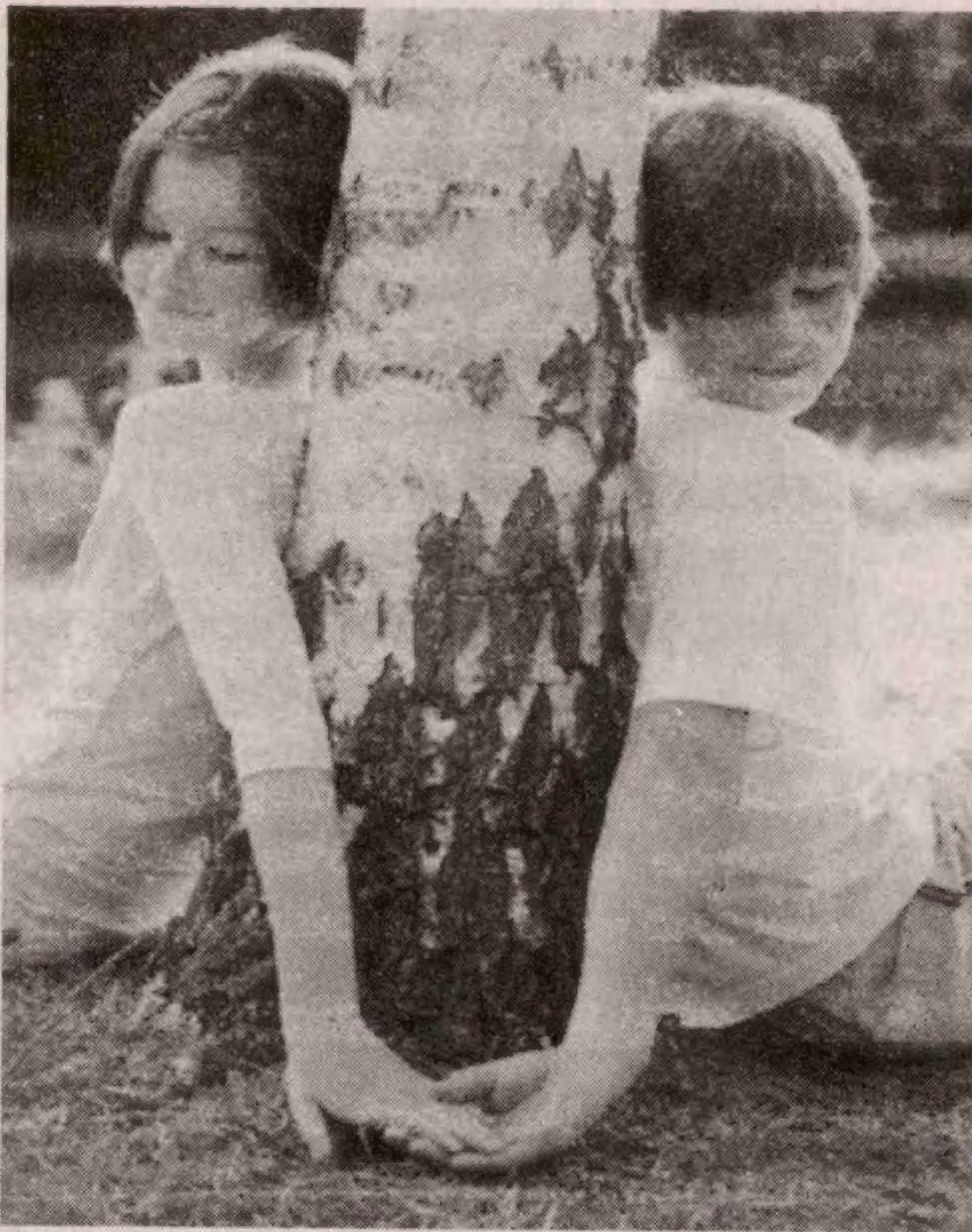
ప్రేమలు-పెళ్లిళ్లు-పెద్దల హాంకారాలు-చీట్టలు

ఎక్కడో ఉత్తరభారతంలో గౌరవహత్యలు జరుగుతుండడం ఈ మధ్య దేశంలో బీజేపీ పరిపాలన వచ్చాక బాగా వింటున్నాం. ఈ తరుణంలో అది మన దక్షిణ భారతానికి అందులో ప్రత్యేకంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ కు కూడా పాకడం శోచనీయం. ప్రణయ్, శ్రీకాంత్ వగైరాలు అనేకమంది గౌరవ హత్యలు లేదా పరువు హత్యలకు బలయ్యారు. వీరి హత్యలకు కారణం ఏమిటంటే తల్లిదండ్రుల ను ఎద్దిరించి కులాంతర, మతాంతర వివాహాలు చేసుకోవటమే. పిల్లలను గారాబంగా పెంచి, స్వేచ్ఛగా పెంచాం అనుకునే తల్లిదండ్రులు వాస్తవానికి వారిని ఎక్కడికైనా పంపించడం, అడిగిన చదువు చదివించడం, ఏది అడిగినా కొనివ్వడం లాంటివి చేస్తున్నారు. కాని, జీవిత భాగస్వామిని నిర్ణయించుకునే హక్కు మాత్రం పిల్లలకు ఇవ్వడంలేదు. ఈ విషయంలో పిల్లలు హతాశులవుతున్నారు. పాము ఆకలికి తట్టుకోలేక తన గుడ్లను తానే తింటుందని అంటారు. ఈ పరువు ఆకలి ఉన్నవాళ్లు కూడా ఇలాగే చేస్తున్నారు. కుల వ్యవస్థని కూకటివేళ్లతో పెకలించాలంటే

కులాంతర, వర్ణాంతర వివాహాలు జరగాలని రాజ్యాంగ రచయిత అంబేద్కర్ అన్నారు.

పెళ్లిళ్లు, చదువులు, కెరీర్ ఇవన్నీ మనుషులు సృష్టించినవి. వయసు, దాని ప్రకారం కలిగే ఆలోచనలు, కోరికలు మాత్రం సృష్టి ప్రకారమే నడుస్తున్నాయి. ఎదుగుతున్న పిల్లల్లో సైన్స్ ప్రకారం 13-14 సంవత్సరాల నుంచి వారిలోని సెక్స్ హార్మోన్లు ఆపోజిట్ జెండర్స్ ని ఆకర్షించడం మొదలుపెడతాయి. వారి వారి కుటుంబాలు,

పెంపకం, సంప్రదాయం, ఇతర పరిస్థితుల రీత్యా, వారి ఆలోచనలను కంట్రోల్ చేసుకోవడం, కొందరు కంట్రోల్ చేసుకోలేకపోవడం జరుగుతుంటుంది. ఈ కాలంలో ఉద్యోగాలొచ్చి స్థిరపడిన తరువాత దాదాపు 25 నుంచి 30 సంవత్సరాలు వచ్చేవరకూ ఎవరూ వివాహాలు చేసుకోక పోవడంతో ఎవరైనా 18 సంవత్సరాలు లేదా

21 సంవత్సరాలకు పెళ్లిళ్లు చేసుకుంటుంటే అవి మనకు బాల్యవివాహాలుగా కనపడుతున్నాయి.

మనకున్న చట్టాల ప్రకారం తీసుకున్నట్లైతే 18 సంవత్సరాలలోపు ఆడపిల్లలు, 21 సంవత్సరాలలోపు మగపిల్లలకు పెళ్లిళ్లు చేయకూడదు. అలా చేస్తే వివాహం చేసిన పెద్దలకు 3 నెలలు జైలు శిక్ష, జరిమానా కూడా పడుతుంది. కానీ వివాహమైన తరువాత ఆ పెళ్లికూతురి

మెడలో తాళి తెంపరు. మైనర్ కు వివాహం జరిగితే ఆమె అంతట ఆమె వద్దని అనుకుంటే తప్ప ఆ వివాహం రద్దు కాదు. చెల్లదగినదే కానీ చెల్లని పెళ్లి కాదు. మైనర్ బాలికలకు పెళ్లిళ్లు జరిగితే మైనర్ బాలిక తిండి, బట్టలు, ఆరోగ్యం, చదువు మొదలైన అవసరాలన్నీ మేజర్ అయివుంటే ఆమె భర్త, భర్త కూడా మైనరే అయితే ఆ పిల్లవాడి తండ్రి

తన కొడుకుతో బాటు ఆ బాలిక బాగోగులు కూడా చూసుకోవాలి. మైనరు బాలిక మేజర్ అయ్యేవరకూ కాకపోయినా 16సంవత్సరాలు నిండేదాకా ఆమె భర్త ఆమెతో కాపురం చేయకూడదు. ఈలోగా ఆమెతో కాపురం చేస్తే అది రేప్ నేరంగా పరిగణించబడి శిక్షార్హులవుతారు. ముస్లిం పర్సనల్ చట్టాల ప్రకారం వారి ఆడపిల్లలకు 15 సంవత్సరాలు దాటితే వివాహం చేసుకోవచ్చు.

వెనుకబడిన కులాలు, జాతుల వారి రక్షణకు సంబంధించి మన రాజ్యాంగం అధికరణం 15 (4) ప్రకారం వెనుకబడిన తరగతులు, జాతులవారికి ప్రత్యేక ప్రోవిజన్లు కేటాయించబడ్డాయి. అధికరణం 15(6) ప్రకారం వారికి రిజర్వేషన్లు

కల్పించబడ్డాయి. అధికరణం 17 ప్రకారం ఎవరైనా అంటరానితనం పాటిస్తే శిక్షార్హులౌతారు. అధికరణం 35 (ఏ) (2) ప్రకారం అంటరానితనం నిర్మూలన కోసం చట్టాలు చేసే అధికారం పార్లమెంటుకు ఇవ్వబడింది. దీని ప్రకారం ఎవరైనా అంటరానితనం పాటించినా, వారిని కులం పేరుతో దూషించినా, బెదిరించినా, వారికి ఏ విధంగా అవమానం, నష్టం కలిగించినా వివిధ కేటగిరీ నేరాల కింద సంవత్సరం

నుంచి జీవిత ఖైదు వరకూ శిక్షలు పడతాయి. వారిని హత్యచేస్తే భారత శిక్షాస్మృతి ప్రకారం జీవితఖైదు, కొన్ని సందర్భాల్లో నేరస్థాయిని బట్టి దోషికి ఉరిశిక్ష కూడా విధించే అవకాశాలు ఉన్నాయి.

18 సంవత్సరాలలోపు బాలిక తన ఇష్టపూర్వకంగా ఎవరితోనైనా వెళ్లిపోయినా, గార్డియన్‌షిప్ ఆక్ట్ ప్రకారం ఆమెను ఆమె అయిష్టత ఉన్నా తండ్రి తన దగ్గరకు తీసుకొచ్చుకునే అధికారం ఉంటుంది. పిల్ల రానని మరీ పేచీపెడితే శిశు సంక్షేమ శాఖ వారి హోంకి తీసుకెళ్తారు. 18 సంవత్సరాల తరువాత మేజర్ చట్టం ప్రకారం ఆమె సర్వస్వతంత్రురాలు. కానీ మనోవర్తి చట్టాల ప్రకారం ఆమెకు 18 సంవత్సరాలు నిండినా వివాహమయ్యేంత వరకూ తల్లిదండ్రులే ఆమెను పోషించాలి, రక్షణ కల్పించాలి.

వివాహం ముందే ఆమె అన్నీ తెలిసి, ఇష్టంతో ఆమె ఇష్టపడినవాడితో సంపర్కం (ప్రీ మారిటల్ సెక్స్) జరిపితే, అది రేప్ గా పరిగణించబడదు. అతను వివాహం నిరాకరించితే, అతను చీడింగ్ నేరం కింద శిక్షించబడతాడే గాని, రేప్ కింద శిక్షార్హుడు కాదు.

స్త్రీ పురుషులిద్దరూ మేజర్లు అయి ఇష్టపూర్వకంగా వివాహం చేసుకుంటే వారిని ఎవరూ విడదీయలేరు. ప్రతీ మతానికి సంబంధించిన వివాహ చట్టాలలో, ఇద్దరూ ఇష్టపూర్వకంగా వివాహం చేసుకున్నప్పుడే అది వివాహంగా పరిగణించబడుతుంది. అనంతరం ఏమైనా విభేదాలు తలెత్తితే వాళ్లంతట వాళ్లు న్యాయస్థానాల ద్వారా విడాకుల ద్వారా మాత్రమే విడిపోవలెను గాని, ఎవరైనా బలవంతం చేసి విడదీసేస్తే, దాడి, భయపడడం, కొట్టడం వంటి క్రిమినల్ నేరాల కింద వారికి జైలు శిక్షలు పడతాయి.

నేడు కొంతమంది చిన్నపిల్లలు, చిన్నప్పటి నుంచే ప్రేమలో పడితే “నరికి చంపాలా ? కొయ్యాలా ?” అని నిర్లజ్జగా

నేడు కొంతమంది చిన్నపిల్లలు, చిన్నప్పటి నుంచే ప్రేమలో పడితే “నరికి చంపాలా ? కొయ్యాలా ?” అని నిర్లజ్జగా చట్టాలన్నా, రాజ్యాంగమన్నా భయం లేకుండా మాట్లాడుతున్నారు. అమృత, మాధవి తల్లిదండ్రులు చేసింది మంచి పని అని మాట్లాడుతున్నారు. వీరి మాటలన్నీ కూడా చట్టప్రకారం శిక్షించదగినవే. చిన్నపిల్లలు ఒక బొమ్మ కోసం ఏడ్చి పేచీపెడితే వారికి ఆ బొమ్మ చేతికిస్తే మురిసిపోయి, ఏడుపు ఆపి తల్లిదండ్రుల ముందే దానితో ఆడి వారిని మురిపించి వారి దగ్గరే వారు ఆనందాన్ని వ్యక్తపరుస్తారు. అంటే వారికి ఆ బొమ్మ కావాలి. అమ్మానాన్న కూడా కావాలి. అందులో నీకేది కావాలో తెల్సుకో అనేవాళ్లు నిజంగా పిచ్చోళ్లు.

చట్టాలన్నా, రాజ్యాంగమన్నా భయం లేకుండా మాట్లాడుతున్నారు. అమృత, మాధవి తల్లిదండ్రులు చేసింది మంచి పని అని మాట్లాడుతున్నారు. వీరి మాటలన్నీ కూడా చట్టప్రకారం శిక్షించదగినవే. చిన్నపిల్లలు ఒక బొమ్మ కోసం ఏడ్చి పేచీపెడితే వారికి ఆ బొమ్మ చేతికిస్తే మురిసిపోయి, ఏడుపు ఆపి తల్లిదండ్రుల ముందే దానితో ఆడి వారిని మురిపించి వారి దగ్గరే వారు ఆనందాన్ని వ్యక్తపరుస్తారు. అంటే వారికి ఆ బొమ్మ కావాలి. అమ్మానాన్న కూడా కావాలి. అందులో నీకేది కావాలో తెల్సుకో అనేవాళ్లు నిజంగా పిచ్చోళ్లు. ఈ చిన్నపిల్లలు తెలిసో తెలియకో ప్రేమలో పడితే తల్లిదండ్రులు అనునయించి దానివలన కలిగే మంచి, చెడు పర్యవసానాలను చెప్పి వారిని అక్కున చేర్చుకుని వారికి భరోసా ఇచ్చి వారి మానసిక ఒత్తిడి తగ్గించి మంచి కెరీర్ వైపు వాళ్లను మళ్లించాలి. వారికి ప్రేమించినవాడే కాకుండా తల్లిదండ్రులు కూడా వాళ్ల పక్కనే ఉండాలనే, వుంటారనే

ధైర్యం కలిగించాలి. కులం, మతం, సంప్రదాయం, ఆచారాల పేరుతో పిల్లల చిన్నారి మనసులను కలుషితం చేసి, వాళ్లు తల్లిదండ్రుల నుంచి పారిపోయేలా చేయకూడదు. అలా పారిపోయిన పిల్లలు అందరూ అమృతలాగా సంతోషంగా సంసార జీవితం గడపలేరు. కొందరు తెలిక కష్టాలు పడొచ్చు. మోసపోయి మానప్రాణాలకు హాని తెచ్చుకోవచ్చు. అది తల్లిదండ్రుల తప్పే గాని, చిన్నారులది కానే కాదు.

ఈ పరువు లేదా గౌరవ హత్యలు చేసేవాళ్లు, ప్రోత్సహించేవాళ్లు, తప్పే కాదనే వాళ్లంతా రాజ్యాంగ రచనకు మునుపు కాలానికి చెందిన మనస్సులు అంటే పూడ్చలే భావజాల మనస్సులు. వారు చదివిన ఆధునిక చదువులు వారికి కూడా పెట్టటానికి ఉపయోగించుకుంటున్నారే గాని, ఆ చదువుకు పూర్తి న్యాయం చేసి అంతర్వేత్రంతో ఆ చదువు నేర్పే మానవత్వం, సమానత్వం గుర్తించని గుడ్డివాళ్లు. ఆధారాలు, రుజువులు లేని గుడ్డి నమ్మకాలను పట్టుకువేలాడే గబ్బిలాలు.

దేవాలయాలపై బూతుబొమ్మలెందుకు??

“దేవుడి వైపు కాళ్ళు పెట్టి చదువుకుంటున్నావేమిటి? తియ్! అని కోప్పడిన తల్లితో “దేవుడు” అందుగల డిందులేడని సందేహంబువలదు అన్నారు కదమ్మా! మరి కాళ్ళెక్కడ పెట్టుకోవాలి?” అని కుర్రతనంలోనే అహేతుక భావాలను ప్రశ్నించిన గడుగ్గాయి. ‘నూనె కావడి ఎదురొస్తే అశుభం’ అని అందరూ వారించినా లెక్క చేయకుండా వెళ్లి ఎఫ్.ఎ పరీక్ష ఫస్ట్ క్లాసులో పాసైన తెలివైన నాస్తికుడు. పెద్దయ్యాక దేవాలయాల మీద బూతుబొమ్మలెందుకు? అని ఆలోచించడమే కాక ఏకంగా పుస్తకమే రాసి భక్తజనావళికి చెమటలు పట్టించిన హేతువాది.

ఎక్కడా..? ఎప్పుడు..?

1887 సెప్టెంబర్ 19న బరంపురంలో పుట్టిన తాపీ ధర్మారావుగారి ఇంటిపేరు బండివారో బండారువారో అని ఉండేదట. వీరి తాతగారు తాపీ పనిలో పేరు తెచ్చుకోవడం వల్ల అదే ఇంటిపేరుగా స్థిరపడి పోయింది. నూతన పోకడలపై మొదటి నుంచీ ఆసక్తి. బడి రోజుల్లో పంచె కట్టుకోవాలనిపించి అందరూ ఎడమ చేతి వైపు గోచీ పెడితే “ఏం? అలాగే ఎందుకు కట్టాలి? అంటూ కుడి చేతి వైపు పెట్టి కట్టుకుని బడికి వెళ్లారు. అందరూ నవ్వారు. మాస్టారు హెచ్చరించారు.” నేనిలాగే కడతానని ఎదురుచెప్పడమే కాదు జీవితాంతమూ అలాగే కట్టారు.

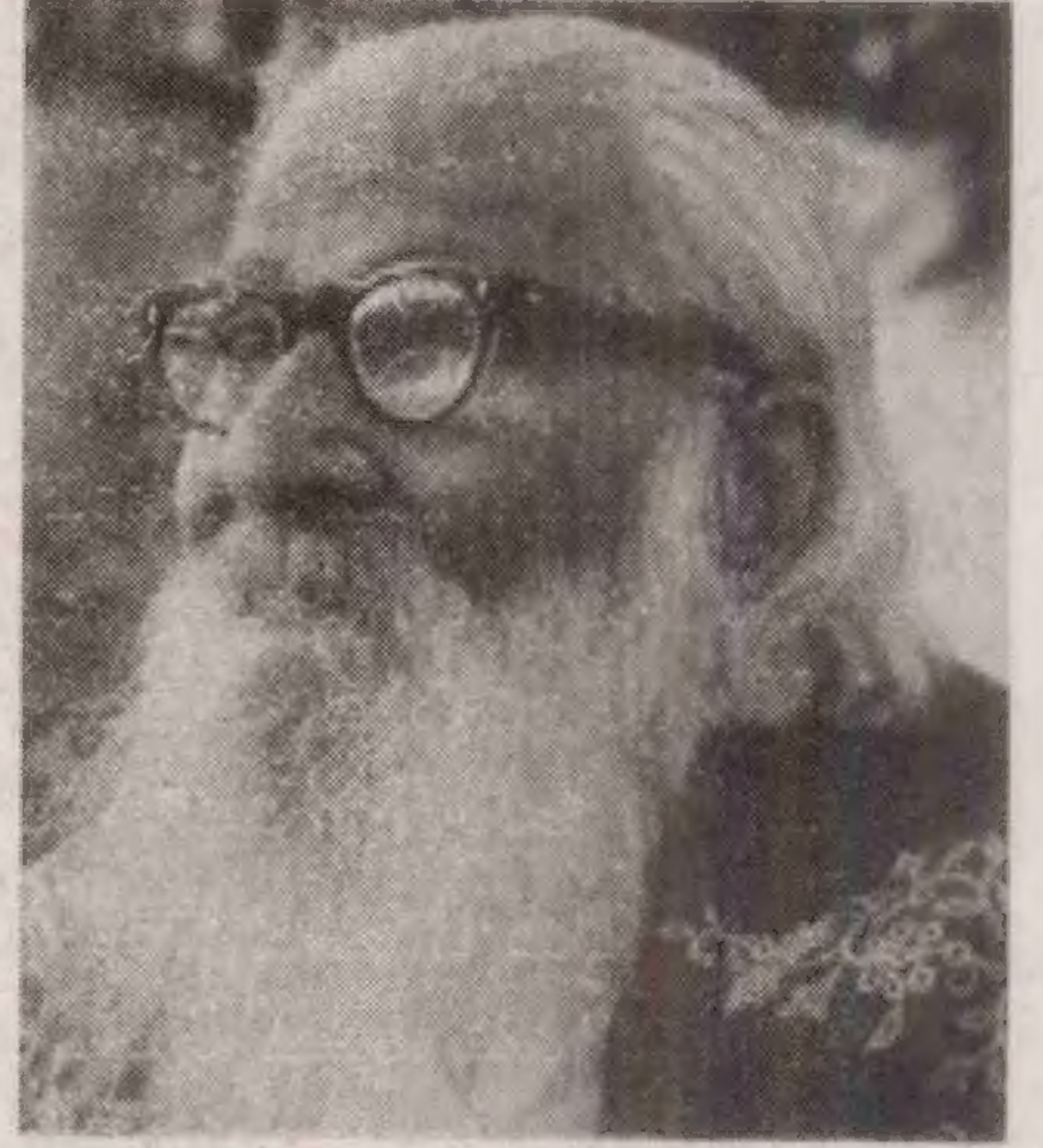
సాంప్రదాయ ధిక్కరణ:

పెళ్లి చూపుల్లో పిల్లకు చదువు తప్పనిసరి. పెళ్ళికి ముందు ఒకరినొకరు చూసుకోవాలి. కట్నాల ప్రసక్తి కూడదు. భార్యను “ఏమేవ్, ఏయ్” అని కాకుండా పేరుపెట్టి పిలుచుకోవాలి. నాటకాలకు వెళ్ళినప్పుడు వెంట తీసుకెళ్లి తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకోవాలి అనే షరతులు పెట్టారు. ఈనాడివి అల్ప

విషయాలు. కానీ 1902-1903 కాలంలో అభ్యుదయ భావాలు. లెక్కల మాస్టారుగా ఉద్యోగం ప్రారంభించి ఉప్పల లక్ష్మణరావుగారూ, వి.వి.గిరి వంటి వారికి పాఠాలు చెప్పారు. కొన్నాళ్ళు సర్వే డిపార్టుమెంట్ లో పని చేసి, తరువాత ట్యూటోరియల్ కాలేజీ నడిపారు. బొబ్బిలి రాజా సోదరుడికి ట్యూటర్ గా పని చేశారు. చివరకు పత్రికారంగంలో స్థిరపడ్డారు. దేవాలయాలపై కనిపించే బూతుబొమ్మలన్నీ గుళ్లల్లో జరిగే సంగమాలను తెలిపేవే అంటూ 1936లో ప్రజామిత్ర పత్రికలో రాసిన వ్యాసాలను ‘దేవాలయాల మీద బూతుబొమ్మలెందుకు?’ అనే పుస్తకంగా ప్రచురించారు. అదే పత్రికలో ‘కొత్తపాళీ’ వ్యాసాలను ధారావాహికంగా ప్రచురించారు.

ఆలోచింపజేసే రచనలు:

తనకు పుట్టినవాడే తన ఆస్తికి వారసుడు కావాలన్న తపనే ‘ఇనుప కచ్చడాలు’కు మూలం అన్నారు. ‘అడగజాలనివాడు’ అనే పేరుతో రాసిన వ్యాసాలను “ఆలిండియా అడుక్కుతినేవాళ్ళ మహాసభ” పుస్తకంగా వెలువరించారు. ఆదిలో మగపెళ్లివారూ ఆడపెళ్లివారూ తప్ప మరొకరితో నిమిత్తం లేకుండా ఒకరికొకరు తమలపాకులు ఇచ్చుకోవడం వంటి అతి సామాన్య తంతులోకి పిలవని పేరంటంగా పురోహి

తుడు ప్రవేశించి ఏవోవో మంత్రాలు అల్లినానా రకాల కర్మకాండను కల్పించి పెళ్లిని పెద్ద భూతంగా ఎలా మార్చాడో “పెళ్లి-దాని పుట్టు పూర్వోత్తరాలు”లో వివరించారు. 1937లో సినీరంగంలో అడుగుపెట్టి మొదట “మోహినీ రుక్మాంగద”కి చివరగా 1962లో “భీష్మ” సినిమాకీ సంభాషణలు రాశారు. చేమకూర వెంకటకవి ‘విజయవిలాస’ కావ్యానికి సహృదయోల్లాస వ్యాఖ్య రాసి సంప్రదాయ వండితుల ప్రశంసలందుకున్నారు. ఏదైతేనేం వెయ్యి ముఖాలతో వెలిగిన జీవితం మూలబాటలూ, ముళ్లపుంతలూ చవిచూసిందని “రాళ్లారప్పలూ” లో వర్ణించిన 86 సంవత్సరాల జీవితం అలిసిపోయి 1973 మే 8న శాశ్వత విశ్రాంతి తీసుకుంది.

కుండీలో కాక్స్

సౌమ్య చెల్లెలితో మాట్లాడాలని అనుకుంది. ఇంటికి పెద్ద పిల్లగా తను ఏదైనా చెయ్యాలి. తల్లికి కాస్త మనశ్శాంతి కలిగించాలి. సమయం చూస్తే తొమ్మిది కావస్తోంది. చెల్లితో మాట్లాడేందుకు ఆ సమయం అయితేనే కుదురుతుంది. వెంటనే చెల్లెలికి ఫోన్ చేసింది. కుశల ప్రశ్నలయ్యాక తను చెప్పదలచుకున్న విషయం సూటిగా చెప్పింది.

“సింధూ! ఆ ఇంటిని అమ్మ ఉండేందుకు అట్టి పెట్టేస్తే బావుంటుంది. నువ్వు సతీష్ కి, అతని తల్లిదండ్రులకి విషయం చెప్పు. మనమందరం ఎవరి జీవితం వాళ్లదన్నట్లు తలోచోట ఉన్నాం. రానాను మరింత బిజీ అయిపోతాం. వచ్చి ఉండ మంటే అమ్మ వినదు. తను స్వతంత్రంగా ఉండాలను కుంటోంది. ఆ ఇల్లు ఆవిడకి ఆసరాగా ఉంటుంది.” సౌమ్య మాటలు పూర్తిగావింది సింధు.

“అక్కా! నువ్వు అమ్మ వైపు నుంచి మాత్రమే ఆలోచిస్తున్నావు. ఆవిడ జీవితం చాలా వరకూ గడిచిపోయింది. మన అవసరాలు ముందున్నాయి. ఆవిడ ఇప్పుడు కాకపోయినా ఇంకో నాలుగేళ్ల తర్వాతైనా మన ముగ్గురిలో ఎవరో ఒకరి

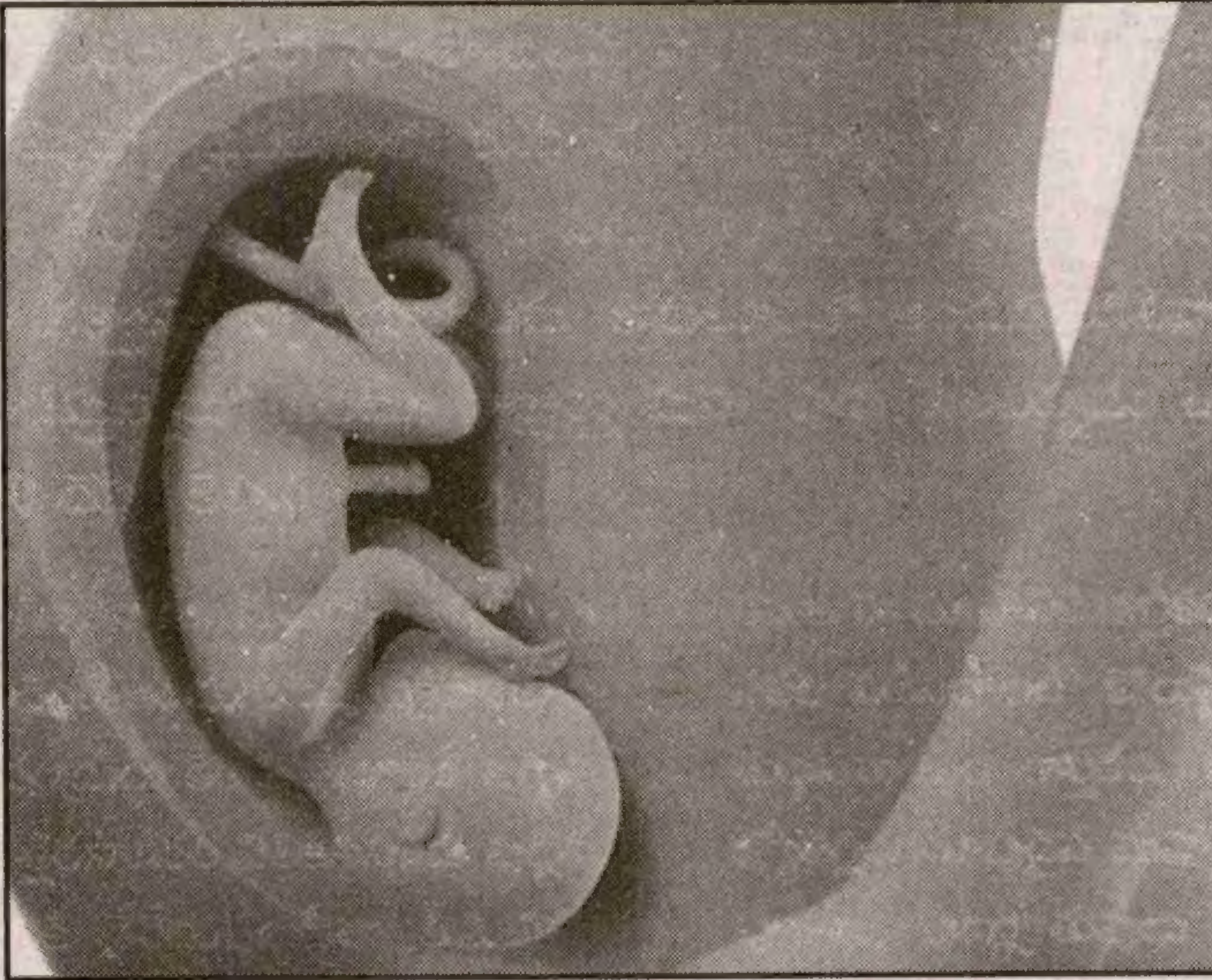
దగ్గరకి రావాల్సిందే. ఇల్లు అని పట్టుకు కూర్చుంటే ఎలా? అక్కడికీ, పెళ్లి విషయంలో అమ్మకి శ్రమ లేకుండా నాకు కావల్సినవాడిని వెతుక్కున్నాను, అమ్మ వెతికి తెచ్చిన నంబంధం అయితే వాళ్లడిగినవన్నీ ఇచ్చి పెళ్లి చెయ్యదా?

చెల్లెలు అంత చిత్రంగా మాట్లాడుతుంటే తను ఏం చెబితే మాత్రం వింటుంది? అయినా తను చెప్పదలచుకున్నది చెప్పింది సౌమ్య.

“ఇంటినుంచి ఇంకా ఏవో ఆస్తులు రావాలని ఆశించటం సరైనది కాదే”.

చెల్లెల్ని దగ్గర కూర్చో పెట్టుకుని, బుజ్జగించి అర్థమయ్యేలా చెప్పాలని ఉంది సౌమ్యకి. కానీ ఈ దూరాలు తమ మధ్య కనిపించని గ్యాప్ తెస్తున్నాయా? అనుకుంది.

“అక్కా! నువ్వు ఇలా మాట్లాడడం బాగోలేదు. ఒక్కసారి రెండు మూడేళ్ల క్రితం జరిగిన విషయాలు గుర్తు తెచ్చుకో. బావగారు, నువ్వు ఎలాటి ఘర్షణ పడ్డారో! డబ్బుకి ఉన్న ప్రాధాన్యం నీకు మాత్రం తెలియంది కాదు. ఇక్కడ నా అత్తమామలు కూడా నా కోసమే కాని వాళ్ల కోసం ఏమీ

అడగడం లేదు.”

సౌమ్య నుంచి ఎలాటి సమాధానం రాకపోయేసరికి సింధు సంభాషణ ముగిస్తూ, తన మనసులో మాట చెప్పింది....

“అక్కా! నిన్ను బాధ పెట్టాలని కాదు. నేను కూడా లోకం తీరులో ఆలోచిస్తున్నాను. అంతేకాని కొత్త విషయమేమీ అడగలేదు. ఇంటి విషయంలో నాకు వాటా లేదనుకుంటే నా పెళ్లి బాధ్యతా మీరు తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఆ ఖర్చు మాత్రం నీకెందుకు? ఉంటానక్కా” అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది.

సౌమ్య మనసు, కళ్లు తడిబారి అలా కూర్చుండిపోయింది. తనకంటే కేవలం నాలుగేళ్లు చిన్నది సింధు...కానీ తామిద్దరి మధ్యా ఆలోచనల్లో ఇంత వ్యత్యాసం ఉందా?

రెండు మూడేళ్ల క్రితం జరిగిన విషయం గురించి కదూ చెల్లెలు ప్రస్తావించింది! అసలు అది తాను మరిచిపోయిందెక్కడ? ఆ సంఘటన తరచూ తనను నిలబెట్టి ప్రశ్నిస్తూనే ఉంది.

పెళ్లైన రెండేళ్లకి తనకొక కొత్త హోదా వస్తోందని తెలిసి, తల్లికి చెప్పినప్పుడు ఆవిడ సంతోషానికి అవధి లేదు.

వెంటనే బయల్దేరి వస్తున్నా నంటూ చెప్పింది. తండ్రి పోయిన దుఃఖం నుంచి అప్పుడప్పుడే తాము అందరూ కోలుకుంటున్నారా. అంతక్రితం వారంలోనే తనకు అనుమానం వచ్చి స్నేహితురాల్ని తోడు తీసుకుని డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్లింది. భర్త ఊళ్లో లేదు. తన అనుమానం నిజమే అని ధృవపరిచింది డాక్టర్. ఊరు నుంచి వచ్చిన వినోద్ మాత్రం విషయం తెలిసి ఒక్కసారిగా ముభావంగా

ఉండిపోయాడు.

“అప్పుడే మనకి పిల్లలెందుకు? నాకు ఇష్టం లేదు. డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లాం పద” అంటున్న అతనికి ఎలా చెప్పాలో తెలియక-

“అమ్మ రేపు వస్తోంది...” అంది అయోమయంగా. అతను ఆ క్షణం ఏమీ మాట్లాడలేదు. అక్కడికి ఆ సంగతి వదిలేసాడనే అనుకుంది.

పొద్దున్నే రైలు దిగిన అత్తగారిని తీసుకొచ్చేందుకు వినోద్ వెళ్లాడు. ఆవిడ వచ్చిందని సెలవు పెట్టాలనుకున్నా ఆ రోజు వీలు పడక భర్తతో పాటే ఆఫీసుకు

బయల్దేరింది సౌమ్య. గుమ్మం దాటుతూ వినోద్ అత్తగారితో చెప్పాడు, 'సాయంత్రం ఇద్దరం త్వరగా వస్తాం' అంటూ. సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చేసరికి వాకిలి తలుపు తెరిచి తమకోసం ఎదురుచూస్తున్న తల్లిని చూసి సౌమ్య సంబరపడిపోయింది.

భార్యని, అత్తగారిని తీసుకుని డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్లిన వినోద్ డాక్టర్తో సూటిగా చేప్పేసాడు.

“ఇప్పుడే మాకు పిల్లలు వద్దనుకుంటున్నాం డాక్టర్” అంటూ. హఠాత్తుగా తాము వింటున్న విషయం అర్థం కానట్లు సౌమ్య, ఆమె తల్లి నిశ్చేష్టులై కూర్చుండిపోయారు.

డాక్టర్ అడగనే అడిగింది ఎందుకంటూ.

“ఆర్థికంగా ఇప్పుడు కొన్ని ఇబ్బందులు ఉన్నాయి. కనుక కొన్నాళ్లు వాయిదా వేద్దామనుకుంటున్నాం” అనేసాడు వినోద్.

“ఇప్పటికే మూడు నెలలు పూర్తి కావొస్తున్నాయి. అందుచేత మీరు మరో ఆలోచన పెట్టుకోకండి. అదీకాక ఆమె చాలా బలహీనంగా ఉంది. ఎలాంటి ప్రమాదం ఉండ కూడదనుకుంటే కనీసం ఒక నెల లేదా రెండు, మూడు వారాలైనా పూర్తి విశ్రాంతి అవసరం. నా సలహా అడిగితే ఆమె కొన్నాళ్లు సెలవులో ఉంటే మంచిది. గుడ్ లక్” అంది డాక్టర్ చెప్పవలసింది ఇంకేమీ లేదన్నట్లు. వినోద్ ముఖం అప్రసన్నంగా ఉంది.

తల్లి ముందు ఇలాంటి సన్నివేశం ఊహించలేదు సౌమ్య. అవమానభారంతో తనలో తాను కృంగిపోయింది. ఆ రాత్రి తల్లి అడగనే అడిగింది. “సౌమ్య అల్లుడుగారికి ఇప్పుడే పిల్లలు ఇష్టం లేదా” అంటూ. ఆవిడకీ ఇబ్బందిగానే ఉంది ఇలాంటి పరిస్థితి. ఇలా కూడా జరగవచ్చున్న ఊహ కూడా లేదు మరి.

“రెండు రోజులుండి బయలుదేరాలనుకుంటున్నా”నని అల్లుడితో చెప్పి, “సౌమ్యని జాగ్రత్తగా చూసుకుందుకు ఒక మనిషిని ఏర్పాటుచెయ్యమని, లేదా ఎటూ ఆమె సెలవు పెడుతుంది కనుక, డాక్టర్ ఒప్పుకుంటే తనతోపాటు ఊరు తీసుకెళ్లి,

కొన్నాళ్లు ఉంచుకుని, తీసుకొచ్చి దింపుతానని చెప్పింది.

అప్పుడు నోరు విపాడు వినోద్. “తను సెలవు పెట్టడం కుదరదు అత్తయ్యా, ఇప్పుడు ఉద్యోగాలు ఉంటాయో, ఉండవో తెలియని పరిస్థితి మాది. తెల్లవారితే ఇద్దర్లో ఎవరికి ఉద్యోగం ఉంటుందో, ఎవరికి ఉండదో, అసలు ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలే ఉండవో చెప్పలేము. నాకూ వెనుక మా ఇంటి బాధ్యతలు కొన్ని ఉన్నాయి... ఇలాటి పరిస్థితుల్లో పిల్లల్ని ప్లాన్ చేసుకోవడం తప్పు.. సౌమ్య కొంచెం జాగ్రత్త తీసుకుని ఉంటే ఈ సమస్య వచ్చేది కాదు. డాక్టర్తో మాట్లాడినా ప్రయోజనం లేకపోయింది..”

సౌమ్య ఇంకా ఏమీ వినలేనట్లు లేచి లోపలికి వెళ్లిపోయింది. భర్త తనకు నచ్చని విషయాల్లో బాధ్యత తీసుకోడని తెలుసు. కానీ ఇంత సున్నితమైన విషయం పట్ల కూడా అతను అనుసరిస్తున్న ధోరణి ఆమె జీర్ణించుకోలేకపోయింది. అతని బాధ్యతా రాహిత్యాన్ని ప్రశ్నించేందుకు కూడా విముఖత కలిగింది. ఆర్థిక విషయాన్ని కారణంగా చెబుతున్న అతని మాటల్లో నిజాయితీని ఆమె నమ్మలేకపోయింది.

సౌమ్య తల్లి తెల్లవారి మొదటి బస్సుకి తిరుగు ప్రయాణమయ్యింది. కూతురి మౌనం ఆవిడని ఎక్కువ బాధపెట్టింది. కుటుంబానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన విషయంలో అతని ఆలోచన సవ్యంగా లేదని సౌమ్య తన భర్తకి చెప్పకోలేకపోయింది. తన పెంపకంలోనే లోటుంది అనుకుంది ఆవిడ. పెద్దరికంతో తను చెప్పబోయినా అతను వినేందుకే సిద్ధంగా లేడు.

ఆవిడ ఇంటికొచ్చి జరిగినదంతా రెండో కూతురితో చెప్పుకుని బాధపడింది. కూతురు, అల్లుడు ఇద్దరూ మంచి చదువులు చదువుకున్నారు. ఈ ఉద్యోగాలు లేకపోతే ఇంక ఉద్యోగాలే దొరకవా? ఆ మాత్రం జరుగుబాటు లేకుండా పోతుందా? అల్లుడితో అవన్నీ చెప్పి ఒప్పించే ధైర్యం, తెలివీ తనకు లేకపోయాయి అని బాధపడింది.

ఆవిడ భయపడినట్లుగానే రెండు వారాలు తిరక్కుండా సౌమ్య గురించిన వార్త వింది. వినోద్ అక్కరలేదనుకున్న ఆ రుణం అలా తీరిపోయింది. సౌమ్య మాత్రం చాలా రోజుల వరకూ ఆ గాయం నుంచి తేరుకోలేక పోయింది. ఇదివరకటిలా అన్నింటికీ దుఃఖ పడే పిరికితనాన్ని మాత్రం చాలా వరకూ వదుల్చుకుంది. ప్రయత్నపూర్వకంగా జీవితాన్ని కొత్త కోణంలోంచి చూడగలగటం అలవాటు చేసుకుంటోంది. తనని వెంటాడే చేదు జ్ఞాపకాన్నే చెల్లెలు మళ్లీ కదిపింది.

“పరవాలేదు, తను తట్టుకోగలడు” నిబ్బరంగా అనుకుంది సౌమ్య.

సాయంకాలం ఆఫీసు నుంచి వినోద్ ఫోన్ చేశాడు. “సౌమ్య! పనయ్యాక ఆఫీసులోనే ఉండు. నేను వస్తాను, అటు నుంచి బయటకు వెళ్దాం”. అంటూ.

సౌమ్య ఆశ్చర్యపోయింది. పెళ్లి అయిన కొత్తలో అప్పుడప్పుడు ఇలా బయటకు వెళ్తూ ఉండేవాళ్లు తాము. ఈ మధ్యకాలంలో ఆఫీసు, ఇల్లు తప్ప ఇంకెక్కడికి వెళ్లే సమయం లేదు, సరదా లేదు ఇద్దరికీ.

అంతలోనే మళ్లీ అనుకుంది. ఏమో, వినోద్ కూడా రొటీన్కి భిన్నంగా తనతో కొంత సమయం గడపాలనుకుంటున్నాడేమో! ఆ ఆలోచన ఆమెకి చెప్పలేని ఉత్సాహాన్నిచ్చింది. తను చెప్పాలనుకుంటున్న విషయం చెప్పేందుకు తగిన అవకాశం అనుకుంది. ఆ విషయం తలుచుకుంటేనే మనసంతా ఆనందంతో కూనిరాగాలు తీస్తోంది. ఆమె పాత గాయం మరిచిపోయింది.

వినోద్, తను ఇంకపైన మరింత ఎక్కువ సమయం కలిసి గడపటం అలవాటు చేసుకోవాలి. రేపు రాబోయే చిన్నారి అతిథిని ఇద్దరూ కలిసి పెంచాల్సిన బాధ్యత ఉంది.

సెలవు రోజు కాకపోయినా రెస్టారెంట్ సందడిగానే ఉంది.

తను చెప్పదలచుకున్నది ఎలా ఆరంభించాలా అని సౌమ్య ఆలోచిస్తోంది. ఇంతలో వినోద్ అన్నాడు. “సౌమ్య! ఈ నెల

నాకు ఖర్చులు ఉన్నాయి. నువ్వు తమ్ముడి ఫీజు పంపాలి”.

సౌమ్య మనసులో ప్రశ్న ఎదురైంది. తనకు ఖర్చులు ఉన్నాయి అని చెప్పాడు కాని, అవి ఏమిటో చెప్పలేదు. తను అడిగితే చెబుతాడా ? అయినా అడిగింది. ఒక్కసారి ఆమె ముఖంకేసి చూసి తను చెప్పదలచుకున్నది మాత్రం చెప్పాడు.

“ఫీజు కట్టేందుకు ఇంకా రెండు రోజులే సమయం ఉందని అమ్మ చెప్పింది. ఎప్పటిలా నేను పంపుతానని ఇన్నాళ్లు చూసిందట. ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది.

“వినోద్! నా ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పలేదు, ఈ నెల ఎందుకు పంపలేకపోయారు ? ఆఫీసులో ఏదైనా సమస్య ?”

“పెద్ద విషయమేం కాదులే. ఏదో చిన్న పందెం పోగొట్టుకున్నాను. ఒక రూ.30 వేలు పోయాయి” అతను మామూలుగా చెబుతున్నాడు కానీ ఆమెకి మాత్రం తను వినేది అర్థం కావటానికి సమయం పట్టింది.

పందెంలో పోగొట్టుకున్నాడా? ఏం పందెం? ముప్పై వేలు ! చిన్న పందెం?! స్కూల్లో చిన్న పిల్లలు ఒక పెన్సిల్ కో, ఒక గోళీకాయకో పందేలు కాసినట్లు... ఇదేమిటి? ఇంతలోనే అతనంటున్నాడు-

“ఇదే మొదటిసారిలే పోగొట్టుకోవటం. ఎప్పుడూ నేనే గెలుస్తూ ఉంటాను”. భోజనం ముగించి లేచాడు. వినోద్ కి ఈ సరదా ఉందని కూడా తనకు తెలియదు ఇన్నేళ్లు ! చెప్పలేని అభద్రతా భావమేదో కమ్మింది ఆమెని.

ఇల్లు చేరుతూనే తను చెప్పదలచుకున్నది చెప్పేయ్యాలనుకుంది.

“వినోద్! ఒక రెండు సంవత్సరాలు ఉద్యోగం నుంచి బ్రేక్ తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను”.

టీవీలో క్రికెట్ మ్యాచ్ చూస్తున్నవాడల్లా ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆమెకేసి తిరిగి నవ్వాడు...

“ఏమిటి, ఒక్క నెల తమ్ముడి బాధ్యత తీసుకోమనేసరికి భయపడిపోయి ఉద్యోగమే వదిలేస్తున్నావా?” అతని గొంతులో

“ఇప్పుడు పిల్లలకి ఏం తొందర ?”

అతని ప్రశ్నకి ఆమె నోట మాట రాలేదు. ఏమిటీ మనిషి ? ఎంతసేపూ తనూ, తన వ్యవహారాలూ, స్నేహితులు అంతేనా ? తనకంటూ ఒక ఇల్లు, సంసారం ఉన్నాయని అనుకోడా? ఎంతో సహజమైన విషయం అతనికి అనవసరమైనదిగా కనిపిస్తోందా ? ఇంత సంకుచితంగా ఎలా ఆలోచిస్తున్నాడు ? పిల్లలు ఇప్పుడు కాకపోతే ఎప్పుడు ? అసలు అవసరమే లేదా ?

“పిల్లలు ఎందుకేమిటి ? అసలు పిల్లలే అక్కరలేదా మనకి ?” ఉక్రోషంగా అడిగింది.

వెక్కిరింత అర్థమైంది.

“తమ్ముడి బాధ్యత నేను సంతోషంగా తీసుకోగలను. కానీ ఈసారి నా పాపాయి బాధ్యతని మరింత జాగ్రత్తగా తీసుకోదలచుకుంటున్నాను” సౌమ్య మాటలు విన్నాడు. విన్నది అర్థమయ్యాక తనకు తోచిన విషయం అడిగాడు.

“ఇప్పుడు పిల్లలకి ఏం తొందర ?”

అతని ప్రశ్నకి ఆమె నోట మాట రాలేదు. ఏమిటీ మనిషి ? ఎంతసేపూ తనూ, తన వ్యవహారాలూ, స్నేహితులు అంతేనా ? తనకంటూ ఒక ఇల్లు, సంసారం ఉన్నాయని అనుకోడా? ఎంతో సహజమైన విషయం అతనికి అనవసరమైనదిగా కనిపిస్తోందా ? ఇంత సంకుచితంగా ఎలా ఆలోచిస్తున్నాడు ? పిల్లలు ఇప్పుడు కాకపోతే ఎప్పుడు ? అసలు అవసరమే లేదా ?

“పిల్లలు ఎందుకేమిటి ? అసలు పిల్లలే అక్కరలేదా మనకి ?” ఉక్రోషంగా అడిగింది.

“ఉండాలని రూలేమీ లేదుగా” ఆ మాటలు ఆమెలో అసహనాన్ని కలిగించాయి. ఇంటికి పాపాయి వస్తుందంటే అది బంధంలా కాక బాధ్యతలా మాత్రమే అనుకుంటున్నాడా ? తనతో ఆ బాధ్యత పంచుకునేందుకు సిద్ధంగా లేదా ?

వినోద్ ఏదో ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతని ఆలోచన ఏమిటో తెలియదు. సౌమ్య రెట్టించలేదు.

రెండు రోజుల తర్వాత తల్లి ఫోన్ కార్య అందుకున్నప్పుడు సౌమ్యకి వినోద్ మనసులో మాట అర్థమైంది.

“బుజ్జీ, ఉద్యోగం కొన్నాళ్లు మానెయ్యదలచుకుంటున్నావని విన్నాను”.

“అవునమ్మా”. కూతురి జవాబు విని ఆవిడ అడిగింది-

“ఉన్నట్టుండి ఊరికే ఉద్యోగం వదిలిపెట్టడం ఎందుకు ? నీ ఆలోచన ఏమిటి?” ఆవిడ ప్రశ్న విన్నాక తను ఆ నిర్ణయం ఎందుకు తీసుకుందో ఆవిడకి తెలియదని అర్థమైంది.

“అమ్మా! ఒక బుజ్జి సౌమ్య వస్తోంది మన ఇంటికి”.

విషయం తెలిసాక ఆ తల్లి ఆనందం వర్ణనాతీతం.

“మంచి కబురు చెప్పావే బుజ్జమ్మా. వినోద్ మర్చిపోయినట్లున్నారు ఈ విషయం చెప్పటం” అంటూనే-

“అవునూ, వినోద్ కి చెప్పావా శుభవార్త ?” అడిగింది ఆవిడ. తల్లి అమాయకత్వానికి సౌమ్య ఏమీ మాట్లాడలేకపోయింది.

“ముందుముందు బోలెడు ఖర్చులు. ఇప్పటినుంచే ఉద్యోగం మానెయ్యటం ఎందుకని అతను అభిప్రాయపడుతున్నారు కాబోలు”.

“లేదమ్మా, నేను నిశ్చయించుకున్నాను. ఈ రెండేళ్ల సమయం నాకంటూ కావాలి. ఆ తర్వాత చూస్తాను ఏం చెయ్యాలో” స్థిరంగా చెబుతున్న కూతురి మాటలకి ఆవిడ సంతోషించింది. “మంచిదేలే. నీకూ కాస్త విశ్రాంతి దొరుకుతుంది”.

“ఇంతకీ చెల్లెలి పెళ్లి విషయం ఎప్పుడనుకుంటున్నారు ? ”

కూతురు ప్రశ్నకి ఆవిడ ఉత్సాహంగా చెప్పింది...

“అదీ నిర్ణయం అయింది. తమ్ముడు వీసా పనులన్నీ పూర్తయ్యాయి. వాడు

వెళ్లాడంటే ఎప్పుడో చుట్టంచూపుగా వస్తాడు. ఇంత ఇల్లు నా ఒక్కదానికి మాత్రం ఎందుకు ? మామయ్యతో మాట్లాడాను. ఇల్లు అమ్మకం పెట్టాం. మన ఇంటి ఆవరణలోనే కాస్త స్థలంలో రెండు గదులు వేసుకుంటాను. ఇల్లు అమ్మితే ఇంటిమీద లోను మూర్తిగా తీరిపోతుంది. పెళ్లివారు కోరినట్లు సింధు చేతిలో దానికి ఇవ్వాలింది పెట్టి, పెళ్లిచేసి పంపచ్చు. తమ్ముడి ఖర్చులకి కొంత అవసరం అవుతుంది. ఇంక, నీకు రావల్సింది నువ్వు ఎప్పుడు పట్టుకెళ్లినా సరే”.

“అమ్మా! ఇంతకుమించి మరో మార్గం లేదా ?”

“బుజ్జీ! నువ్వు పెద్దదానివి. అర్థంచేసుకో. ఎప్పటికైనా ఈ ఇంటిమీద హక్కుదారులు మీరే. ఎప్పటిదాకానో ఎందుకు ? ఇప్పుడే అవసరమైనట్లు ఏర్పాటు చేసుకుంటే మన పనులు పూర్తవుతాయి”.

తల్లి మాటలకి సౌమ్య సమాధానం చెప్పలేదు.

సింధు తను అనుకున్నది సాధించు కుంటోంది. తనకంటూ ఎలాంటి కోరికలు లేనట్లు తల్లి ఎంత హుందాగా నిర్ణయాన్ని తీసుకుంది ! పిల్లలు తమ జీవితాలకి అవసరమంటున్న ఒక భద్రత కలిగించటం కోసం ఆమె తన జీవితాన్ని మరింత క్షుప్తీకరించుకుంటోంది.

సౌమ్య కంటిముందు కుండీలో కాక్టస్ కదిలింది. “అందుకే అది తనకు అమ్మలాగా అంత ప్రియమైనది కాబోలు !” అనుకుంది ఆపేక్షగా.

ఎన్ని పూలకుండీలున్నా ఆమెకు ప్రియమైనది మాత్రం అదే !

చిన్నప్పటి నుంచి ఆప్యాయంగా పెంచుకున్నది. స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల్లో ఆమె, చెల్లెలు సింధు పోటీగా పూలమొక్కలు తెచ్చి పెరడంతా పెంచేవారు. సౌమ్య మొదటిసారిగా మేరీ టీచర్ గారింట్లో కాక్టస్ను చూసింది. వాటికున్న ముళ్లు చూసి అవి ఇంట్లో కుండీలో పెట్టుకుని పెంచుకునే

మొక్కలా అని ఆశ్చర్యపోయింది.

ఆ తర్వాత ఆ మొక్కల గురించి ఎన్నో విషయాలు టీచర్ని అడిగి తెలుసుకుంది.

అవి ఎలాంటి వాతావరణంలో అయినా సులువుగా, ఎలాంటి ప్రత్యేకమైన పోషణ లేకుండానే పెరుగుతాయని తెలుసుకుంది. సాధారణంగా మొక్కలకి ఎంతో అవసరమైన నీరు కూడా అవి చాలా పొదుపుగా మాత్రమే వాడుకుంటాయని, ఆ ముళ్లే వాటి బలం అని తెలుసుకుంది.

మేరీ టీచర్ తన ఆసక్తి గ్రహించి ఇచ్చిన కాక్టస్ మొక్కని ఇంట్లో జాగ్రత్తగా కుండీలో పెట్టింది. ఆ తర్వాత నెమ్మది నెమ్మదిగా అంటుకట్టి మరిన్ని మొక్కలు కుండీలనిండా పెట్టింది. ఎప్పుడైనా మొక్కల కోసం నర్సరీకి వెళ్లినా రకరకాల కాక్టస్నే తెచ్చిపెట్టేది ఇంట్లో.

కనకాంబరాలు, గులాబీలు, మందారాలు లాంటి మొక్కలన్నింటి చుట్టూ ముళ్లతో ఉన్న ఈ మొక్కల్ని పెట్టేది. చెల్లెలు మాత్రం ఆ ముళ్ల మొక్కలేమిటి అంటూ విసుక్కునేది. మిగిలిన మొక్కలు ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకున్నా ఏవో చీడలతో పాడైపోతూ ఉండేవి. కాక్టస్ మాత్రం ఎంతో ఒద్దికగా, గుండెనిండా ఆత్మవిశ్వాసంతో నిలబడి వాటి మానాన అవి పెరుగుతూ ఉండేవి.

తాము ఇంట్లో లేనప్పుడు ఎవరైనా వచ్చి ఇంటి గేటు తీసిపెట్టి వెళ్లిపోయిన సందర్భాల్లో వీధిలో వెళ్లే పశువులు ఇంటి పెరట్లోకి ప్రవేశించి మొక్కల్ని పాడుచేసేస్తూ ఉండేవి. కాని కాక్టస్ పెట్టడంతో మిగిలిన మొక్కలకి కొంతవరకూ రక్షణ దొరికింది.

అందుకే చెల్లెలు కూడా ఈ మొక్కల విషయంలో అంగీకారానికి వచ్చేసింది.

పెళ్లి వచ్చాక కూడా తన ఇంట్లో వాటిని తెచ్చి పెట్టుకుంది. వినోద్ కూడా “ఈ పిచ్చి మొక్కలేమిటి బాల్కనీలో” అన్నాడు మొదటిసారి చూసినప్పుడు. ఇప్పుడిక వాటిని పట్టించుకోవటం మానేసాడు.

కాక్టస్ తెచ్చిన చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలతో చెల్లెలూ జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. చెల్లెలు తన

జీవితానికి భద్రత కోసం ఇంట్లో వాటా కావాలంటోంది.

భద్రత !

“ఇన్సూర్ చేసుకోండి. జీవితానికి భద్రత ఏర్పరుచుకోండి” అంటూ ఒక ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ప్రకటన అది.

భద్రత అనేది దేనికి ?

ఎవరైనా, ఎవరికైనా ఎలాంటి భద్రతను ఇవ్వగలరు ? సౌమ్యకి అర్థం కాలేదు. చెల్లెలితో జరిగిన సంభాషణ తలుచుకుంటూ ఉండిపోయింది చాలాసేపు.

సామాజిక భద్రత కోసం కుటుంబం, ఆర్థిక భద్రత కోసం చదువు !

ఇంతకుమించి జీవించేందుకు ఎలాంటి భద్రత అవసరమో సౌమ్యకి అర్థం కాలేదు.

సౌమ్య మనసులో ఎందుకో చటుక్కున స్రవంతి మెదిలింది. క్రితం వారం తమ స్వచ్ఛంద సంస్థ ఒక అనాథ శరణాలయానికి వెళ్లినప్పుడు అక్కడ ఆరేళ్ల స్రవంతి అందరినీ ఆకర్షించింది. మిగిలిన పిల్లల్లో లేని చురుకుదనం ఆ అమ్మాయిలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంటే సౌమ్య ఆ అమ్మాయి వివరాలు అడిగింది కూడాను. చదువుకుంటాను అని పోరాడి, తల్లిదండ్రులను ఒప్పించలేక ఇంట్లో నుంచి పారిపోయి సంవత్సరం క్రితం రైల్వేస్టేషన్లో దొరికిందట ఆ అమ్మాయి. హోమ్ నిర్వాహకురాలు చెప్పింది.

బయట ప్రపంచం ఏమిటన్నది తెలియ కుండానే కేవలం చదువుకోవాలన్న తపనతో, పట్టుదలతో ఇల్లు విడిచిన స్రవంతికి భద్రత అనేది ఒకటి ఉంటుందని తెలుసా ?

ఆ చిన్నారిని తాను దత్తత తీసుకుని చదివిస్తానని అప్పటికప్పుడే సౌమ్య తన నిర్ణయం చెప్పి వచ్చింది.

అయినా ఆ అమ్మాయిని తను చదివించేదేమిటి ? ఆమె ఆత్మవిశ్వాసం తనకు జీవిత పాఠాన్ని నేర్పించింది.

రేపు తన జీవితంలో రాబోయే పాపాలతో తను నేర్చుకున్న పాఠాన్ని ఉగ్గుపాలతో నేర్చుతుంది.

ఆత్మరక్షణ ఆభరణం

‘ఆడపిల్లని ఆకాశంతో పోలుస్తుంటారు. మీ ఇంట్లో మహాలక్ష్మి పుట్టిందిరా అనే మాటల్ని మనము తరచూ వింటుంటాం. ఈ రోజుల్లో కొడుకు కంటే కూతురే మేలురా నాయనా... కొడుకు ఉన్నది ఊడ్చుకెళ్తే.. కూతురు అవసాన దశలో ఒక ముద్ద అన్నం పెడుతుంది.’ అన్న మాటలు తరచూ వింటున్నాం. కానీ అలాంటి మహాలక్ష్మిలు నూటికి 50 శాతం ఇళ్లలో, పని చేసే ప్రాంతాల్లో, కాలేజీల్లో, ఆంక్షల మధ్య నలిగిపోతున్నారు. ధైర్యాన్ని కోల్పోయి సమాజానికి దూరంగా, ఎంతో ప్రతిభ ఉన్నా చీకటిలో సాధారణ జీవితాన్ని గడిపేస్తున్నారు. దీనికి ఎన్నో కారణాలు, వారి సామాజిక వర్గం, ఆర్థిక స్థితిగతులు వగైరావన్నీ ప్రధాన పాత్ర పోషిస్తున్నాయి. తరువాత డబ్బు, వాళ్ల రంగు...ఇవన్నీ కూడా. ఇవి లేకపోవడంతో చాలామంది మంచి మంచి అవకాశాలు కోల్పోతున్నారు. దీంతో నెమ్మది నెమ్మదిగా సమాజాభివృద్ధి కూడా కుంటుపడుతోంది.

ఇతర దేశాలతో పోల్చితే మన దేశంలో ఎన్నో అవకాశాలు ఉన్నాయి. అవకాశాన్ని సొంతంగా కల్పించు కుని, ఒక చక్కటి మార్గాన్ని సమాజం కోసం అందించగలిగే తెలివైన మహిళలూ ఉన్నారు. అవకాశాలను కల్పించుకోవడం మహిళల సొంతం. ఎందుకంటే మహిళలు ఇల్లు, పిల్లలు, సంసారం వీటిల్లో ప్రధాన పాత్ర పోషిస్తారు, కాబట్టి తమతో పాటు ఇతరులకు ఉపయోగపడే ఆలోచనలు ఎన్నో చేస్తుంటారు. ఆ ఆలోచనల్లోంచే ఎన్నో అవకాశాలకు పునాదులు వేస్తారు. ఆ మార్గాలు ఎందరికో ఆదర్శప్రాయమౌతా యనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. ఒక చదువుకున్న అమ్మాయి తన కుటుంబాన్నే కాదు, తన చుట్టూ ఉన్న సమాజాన్ని, ఒక దేశాన్ని కూడా

మార్చగలదు. అలాంటి స్త్రీమీద పుట్టిన దగ్గర నుంచి చనిపోయే వరకు ఎందుకంత వివక్ష అంటూ ప్రతీ తల్లితండ్రీ తమకు తాము ప్రశ్నించుకోవాలి. స్త్రీని ఒక విలాస వస్తువుగానే ఎందుకు చూస్తున్నామని ప్రతీ పురుషుడు ఆలోచించాలి. అసలీ యాసిడ్ దాడులు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి? వెంటపడి, వేధించి, శారీరకంగా, మానసికంగా చిత్రవధ చేసి తగలబెట్టడం ఎక్కడి సంస్కృతి? మన తల్లిదండ్రులకు మనమెంత

ముద్దో...ఆమె కూడా అంతే అని ఎందుకు ఆలోచించరూ.? మన వాళ్లకు మనమీద ఎలాంటి ఆశలున్నాయో, ఆమె మీద కూడా అలాంటి ఆశలే ఉంటాయనే ధ్యాస ఎందుకు రాదో తెలీడం లేదు..మన ఇంట్లో ఆడవాళ్లను మంచి దృష్టితోనూ బయటి ఆడవాళ్లను చెడు దృష్టితోనూ ఎందుకు చూడాల్సి వస్తుందని ప్రతీ ఒక్కరూ ఎప్పటికప్పుడు ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవాలి. తల్లితండ్రులుగా మనమేంట్లో మనకి తెలియాలంటే ఒక ఆడపిల్లను కనాల్లా అనే వాళ్లు ఇళ్లలో పెద్దవాళ్లు అది

నిజమే అనిపిస్తుంది. నాలుగేళ్ల చంటిపాప మీద, నాలుగు నెలల పసిగుడ్డు మీద అత్యాచారం జరుగుతున్న వైనాలు చూస్తున్నాం. అలాంటి ఘటనలు చదువుతుంటేనే ఒళ్లు గగుర్పొడు స్తుంది. ఎందుకిలాంటివి జరుగుతుంటాయో అర్థం కాని పరిస్థితి. మన ఆలోచనా విధానాన్ని మార్చుకోవాలి. సరే, నెట్ విప్లవం, అసాంఘిక సైట్స్ చూసి ఇలాంటివి జరుగుతున్నాయనుకుందాం కానీ చదువు కున్న మనం, మనలోని జ్ఞానం ఆ క్షణంలో ఎలా మాయమైపోతుంది, ఎలా ఆవిరి అయిపోతోందో అర్థంకాని పరిస్థితి. అందుకే మనం మన ఆడపిల్లలకు ధైర్యం నూరిపోసే పద్ధతుల్ని అవలంబించాలి. వాళ్లలో ఆలోచనా శక్తిని పెంపొందించాలి... ఆత్మరక్షణ పద్ధతులు నేర్పాలి... వారికి నచ్చిన రంగాల్లో ఎదగనివ్వాలి. సమాజంపై అవగాహనను పెంపొందించాలి. అందులో కొన్ని....

కరాటే :

ఇది ఆత్మరక్షణ సాధనం. ఆడపిల్లలకు కరాటే ఏంట్రా నాయనా...అనే సూటిపోటి మాటలు వినిపించినా పట్టించుకోకండి. ఎందుకంటే మారుతున్న సమాజంతో పాటు, పెరిగిపోతున్న మనిషి దాడుల నుంచి ఎదుటి మన ఆడపిల్లను తనకు తానుగా కాపాడు కునే మార్గాన్ని నేర్పాలి... నేర్పించాలి. ఎందుకంటే ఎల్లవేళలా ఎవరూ అండగా వుండే పరిస్థితి ఉండదు. అందుకే కరాటే ఒక చక్కని సాధనం. కాళ్లను, వేళ్లను, తలను ఉపయోగించే, మీదపడి దాడిచేసేవాళ్లకు ఎలాంటి పంచ్లు ఇవ్వచ్చో ఇందులో నేర్పిస్తారు. ఇది ఆడపిల్లలకు ఒక మంచి ఆత్మరక్షణ ఆయుధం.

ఆర్పరీ నేర్పించండి :

ఆర్పరీ అంటే విలువిద్య. ఇది కూడా ఒక ఆత్మరక్షణ సాధనం. టార్గెట్ను గురిచూసి

ఎలా కొట్టాలో ఇక్కడ నేర్చుకోవచ్చు. మనకు అనుకోని ఆపద సమయం ఎదురైనప్పుడు ఆ వ్యక్తి నుంచి దగ్గరున్న వస్తువులను, చేతిలో ఉన్న ఆయుధాన్ని గురిచూసి కొట్టి ఆ ఆపద నుండి ఎలా తప్పించుకోవచ్చో తెలుస్తుంది.

బైక్ డ్రైవింగ్ :

కార్ డ్రైవింగ్ వంటివి ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లలకు కూడా అవసరంగా మారాయి. అత్యవసర పరిస్థితుల్లో ఏ బైక్ నైనా నడపగలిగేలా ట్రైనింగ్ ఇప్పించండి. అలాగే హెవీ ట్రాఫిక్ ను చేదించుకుని ముందుకెలా దూసుకెళ్లాలో, సమస్యల్ని ఎలా చేధించాలో కూడా అవగాతమవుతుంది. ఇప్పుడు చాలామంది అమ్మాయిలు పైలెట్లుగా, డ్రైవర్లుగా వారి ప్రతిభను చాటుతున్నారు.

ఎన్ఎస్ఐ ట్రైనింగ్ :

కాలేజీల్లో 'ఎన్ఎస్ఐ' ట్రైనింగ్ ఉంటుంది. అందులో చేరేలా ప్రోత్సహించండి. ఎన్ఎస్ఐలో ట్రైకింగ్, మ్యాప్ రీడింగ్ ఉంటాయి. శత్రువును ఎలా ఎదుర్కొనాలో నేర్పిస్తారు. అవిభవిష్యత్తులో వీరికి ఉపయోగపడుతుంది.

సున్నితత్వాన్ని నేర్పకండి :

కొందరు చిన్నప్పటి నుంచి కఠినంగా ఉంటారు. కొందరు అన్ని విషయాలు లోపల దాచుకుని వారిలో వారే బాధపడుతుంటారు. చాలామంది పిల్లలు సున్నిత మనస్కులుగా ఉంటారు. ఇలాంటివాళ్లతో చాలా ఇబ్బందులు ఉంటాయి. అన్ని విషయాలకు భయపడుతుంటారు, బాధపడుతుంటారు. ఎదుటి వ్యక్తులు బెదిరిస్తే వాళ్ల మాటలకు తలోగ్గేస్తారు. అందుకే మీ ఇంటి ఆడపిల్లలకు ఏ సందర్భాల్లో సున్నితంగా ఉండాలో, ఏ సమయంలో కఠినంగా వ్యవహరించాలో నేర్పండి... ఏడిస్తే ఇంకా ఏడిపించే ఈ లోకంలో ఎంత కఠినంగా వ్యవహరించాలో, ఎందుకు కఠినంగా ఉండాలో నేర్పండి...

ఊర్లు పంపండి :

ఒంటరిగా ఊర్లు వెళ్లి రావడం నేర్పండి ... పెద్దలు అందుబాటులో ఉంటే మీతో మీ పిల్లలు వచ్చే అవకాశం ఉంటుంది. మీరు వెళ్లలేని పక్షంలో ఒంటరిగా వెళ్లాల్సి రావచ్చు

యాసిడ్ దాడులు జరిగి ఇంట్లో కుంగి పోయేవారికి మనోధైర్యాన్ని నింపాలి. ప్రకృతి మనకో అవకాశం ఇచ్చింది. మన అమ్మనాన్న జీవితాన్ని ఇచ్చారు. వారిని జీవచ్ఛవాల్లా బతకమని వదిలేసి ఎవరో ఏదో చేశారని మన జీవితాన్ని త్యాగం చేసుకోవడం అవివేకం..ప్రతి తల్లి, ప్రతి ఆడపిల్లా ఈ భారతదేశానికి ముద్దుబిడ్డలు. రాని చావును కొనితెచ్చుకుని తల్లులకు కడుపుకోత మిగల్పొద్దు. మన శక్తే మన ఆయుధం. మన మెదడే మనకు సంపద. పరిస్థితి ఏదైనా ధైర్యాన్ని వీడకుండా ముందుకెళితేనే విజయం వరిస్తుంది.

ఆ వెళ్లాల్సి రావడంలో ఉండే ఇబ్బందులపై ముందుగా అవగాహన కల్పించండి... అనుకోని ఆపద సమయం వస్తే ఎలా ఎదుర్కోవాలో తెలియజేయండి... బ్యాగ్ లో ఎప్పుడూ పెన్నూ, పేపరు, పెద్ద కర్చీఫ్, నీళ్ల బాటిల్, చిన్న నూనెడబ్బా ఉండేలా చూసుకోవాలి. ఎదుటి వ్యక్తి మనం ఒంటరిగా ప్రయాణిస్తున్నామని గమనించి మనల్ని తప్పుదోవ పట్టిస్తున్నట్టు అంచనాకు వచ్చినప్పుడు ఈ వస్తువులు మనం తప్పించుకోవడానికి అప్పటికప్పుడు తక్షణ రక్షణ సాధనాలుగా ఉపయోగపడతాయి. వాటిని ఉపయోగించి ఎదురుదాడికి దిగి మనల్ని మనం కాపాడుకోవచ్చు.

కర్రసాము :

పల్లెటూళ్లలో కర్రసాము నేర్చుకున్న వాళ్లు మనకు తారసపడతారు. వారితో మీ పిల్లలకు కర్రసాము నేర్పించండి. ఏ విద్య ఏ సమయంలో అవసరమౌతుందో ఎవరు చెప్పగలరు? అలాగే రన్నింగ్, నాన్ చాక్ వంటివి. అందుబాటులో ఉండే చిన్న చిన్న వస్తువులను ఉపయోగించే అలవాటు చేయడం వలన వారిపై ఎవరైనా దాడికి ప్రయత్నించినప్పుడు వారిని వారు రక్షించుకోగల ధైర్యం అలవడుతుంది.

నంబర్లు మెసేజ్ పెట్టడం :

ఆటో, బస్, క్యాబ్ ఎక్కినా, తెలిసినవాళ్ల

వాహనాలు ఎక్కినా ఆ నంబర్లు తల్లితం ద్రులకో, దగ్గరగా ఉన్న స్నేహితులకో మెసేజ్ పెట్టడం మంచిది. మనం సమయానికి ఇంటికి చేరుకోకపోతే వెంటనే ఆ నంబర్లను పోలీసులకు చెప్పే వాటిద్వారా మనల్ని ట్రేస్ అవుట్ చేసే అవకాశం ఉంటుంది.

పెప్పర్ స్ప్రే :

కాలేజీకి వెళ్లే ఆడపిల్లలకు పెప్పర్ స్ప్రే ఇచ్చి పంపించాలి. తమ దగ్గర పెప్పర్ స్ప్రే ఉన్న విషయాన్ని ఇతరులకు తెలియకుండా జాగ్రత్త వహించాలి. ఇంటికి వచ్చే సందర్భాల్లో, ట్యూషన్ కి వెళ్లే సమయంలో ఆకతాయిల వల్ల ఎదురయ్యే దాడులను ఎదుర్కోవాలంటే ఇది చాలా ఉపయోగ పడుతుంది. ఇది తక్షణ ఆత్మరక్షణ కవచం... దాన్ని ఎదుటవారి ముఖం పై స్ప్రే చేయడం ద్వారా వారికి ఊపిరాడక తేరుకోలేని పరిస్థితి వస్తుంది. ఈలోగా పోలీసులకు ఫోన్ చేయడమో, మనల్ని మనం అక్కడి నుంచి బయట పడి కాపాడుకోవడమో జరుగుతుంది.

ఆడపిల్లలను అన్ని విధాలుగా మానసికంగాను, శారీరంగాను సుశిక్షితులను చేసిన వారు నిజమైన తల్లిదండ్రులనిపించుకుంటారు. విదేశాలకు పంపి చదివించండి. ప్రపంచ జ్ఞానం అలవడు తుంది. రంగు, రూపు గురించి ఎక్కడైనా, ఎవరైనా రన్నింగ్ కామెంటరీ చేసేటప్పుడు కౌంటర్ టాకింగ్ టీప్స్ ను నేర్పండి ...

యాసిడ్ దాడులు జరిగి ఇంట్లో కుంగి పోయేవారికి మనోధైర్యాన్ని నింపాలి. ప్రకృతి మనకో అవకాశం ఇచ్చింది. మన అమ్మనాన్న జీవితాన్ని ఇచ్చారు. వారిని జీవచ్ఛవాల్లా బతకమని వదిలేసి ఎవరో ఏదో చేశారని మన జీవితాన్ని త్యాగం చేసుకోవడం అవివేకం..ప్రతి తల్లి, ప్రతి ఆడపిల్లా ఈ భారతదేశానికి ముద్దుబిడ్డలు. రాని చావును కొనితెచ్చుకుని తల్లులకు కడుపుకోత మిగల్పొద్దు. మన శక్తే మన ఆయుధం. మన మెదడే మనకు సంపద. పరిస్థితి ఏదైనా ధైర్యాన్ని వీడకుండా ముందుకెళితేనే విజయం వరిస్తుంది.

వివేకానందుడినైన వదులుతాయా....? ఈ మూకలు

గోరక్షణ కోసం భిక్ష (చందా)కు వచ్చినప్పుడు వివేకానందుడు - గోరక్షకుల మధ్య సంభాషణ

గోరక్షకులకు వివేకానంద ప్రశ్నలు. ఇది 1897 ఫిబ్రవరిలో కోల్ కతాలోని బాగ్ బజార్ ప్రాంతంలో జరిగిన ఘటన. స్వామి వివేకానందుడు, రామకృష్ణ పరమహంస, భిక్షుడు ప్రియనాథ్ ఇంట్లో కూర్చుని ఉన్నారు. రామకృష్ణ భిక్షులు చాలామంది ఆయన్ను కలవడానికి అక్కడికి వచ్చారు. అక్కడ రకరకాల అంశాల గురించి మాట్లాడు కుంటున్నారు. అప్పుడే అక్కడికి గోరక్షణ గురించి ప్రచారం చేసే ఒక వ్యక్తి వచ్చారు. వివేకానందుడు ఆయనతో మాట్లాడారు. వారిద్దరి మధ్య చాలా ఆసక్తికరమైన చర్చ జరిగింది. దీనిని శరత్ చంద్ర చక్రవర్తి బెంగాలీలో రాశారు. స్వామి వివేకానందుడు గోరక్షణ ప్రచారకులతో అప్పట్లో ఏం మాట్లాడి ఉంటారు? చికాగోలో 1893లో జరిగిన ప్రపంచ మత సమ్మేళనంలో హిందూమతం విశిష్టతపై అనర్గళంగా ప్రసంగించి స్వదేశానికి తిరిగివచ్చిన వివేకానంద గోరక్షకులతో ఏమని మాట్లాడారో ఊహించడం అంత సులభం కాదు.

వివేకానందుడు-గోరక్షకుడి మధ్య సంభాషణ ఆ రోజు గోరక్షకుడు కూడా కాషాయ వస్త్రాలే ధరించి ఉన్నారు. ఆయన తలపై కాషాయ తలపాగా కూడా ఉంది. ఆయన బెంగాల్ బయట హిందీ ప్రాంతానికి చెందినవారు. గోరక్షకుడైన ఆ స్వామీజీ, వివేకానందుడు ఉన్న గది లోపలికి అడుగుపెట్టారు. వివేకానందునికి ఒక గోమాత చిత్రం ఇచ్చారు. తర్వాత వివేకానందుడు ఆయనతో మాట్లాడారు. ఇద్దరి మధ్యా జరిగిన ఆ సంభాషణను 'కంప్లీట్ వర్బ్ ఆఫ్ వివేకానంద'లో ఇలా ఉంది.

వివేకానందుడు : మీ సంఘం ఉద్దేశం ఏంటి?

గోరక్షకుడు : మేం దేశంలోని గోమాతలను కసాయిల నుంచి రక్షిస్తున్నాం. వివిధ ప్రాంతాల్లో గోశాలలు ఏర్పాటు చేశాం. కసాయిల నుంచి తప్పించినవాటిల్లో జబ్బుపడి, బలహీనంగా ఉన్న ఆవులకు గోశాలల్లో ఆశ్రయం ఇచ్చాం.

వివేకానందుడు : చాలా మంచి విషయం చెప్పారు. మీ సంఘానికి ఆదాయం ఎలా వస్తుంది?

గోరక్షకుడు : మీలాంటి మహాపురుషులు దయతో కొంత ఇస్తారు. వాటితోనే సంఘాన్ని నిర్వహిస్తాం.

వివేకానందుడు : మీ దగ్గర జమ అయిన మొత్తం ఎంత ఉంటుంది?

గోరక్షకుడు : మార్వాడీ వైశ్య సంఘాలు దీనికి చాలా ఆర్థికసాయం అందిస్తున్నాయి. వారు ఈ సత్కార్యానికి చాలా నిధులు అందించారు.

వివేకానందుడు : మధ్య భారతదేశంలో ప్రస్తుతం భయంకరమైన కరువు ఉంది. తిండి దొరక్క 9 లక్షల మంది ఆకలితో చనిపోయారని భారత ప్రభుత్వం చెప్పింది. మీరు ఈ కరువు పరిస్థితుల్లో వారికి ఏదైనా సాయం చేయడానికి ప్రయత్నించారా?

గోరక్షకుడు : మేం కరువులు లాంటి వాటికి సాయం చేయం. ఈ సంఘం కేవలం గోవులను రక్షించాలనే ఉద్దేశంతోనే ఏర్పాటు

చేశారు.

వివేకానందుడు : కరువుతో మీ కళ్లముందే లక్షలాదిమంది చనిపోతున్నారు. మీ దగ్గర అంత డబ్బు ఉన్నప్పుడు వారికి ఒక్క మెతుకైనా అందించి, భయంకరమైన కరువు నుంచి వారిని కాపాడడం మీ కర్తవ్యం అనుకోలేదా?

గోరక్షకుడు : లేదు, అది వారి కర్మఫలం. వారు పాపాలు చేయడం వల్లే కరువు వచ్చింది. 'కర్మ ఎలా ఉంటుందో అలాంటి ఫలం లభిస్తుంది'.

గోరక్షకుల సమాధానం విని స్వామి వివేకానందుడి కళ్లు ఆగ్రహంతో మరింత పెద్దవయ్యాయి. చింతనిప్పుల్లా మారాయి. కానీ ఆయన తన భావాలన్నీ లోపలే దాచుకున్నారు. శాంతంగా మాట్లాడారు.

"ఏ సంఘాలు మనుషులపై సానుభూతి చూపించవో, సాటి సోదరుల ఆకలి చావులు చూస్తూనే వారి ప్రాణాలు కాపాడడానికి పిడికెడ్డు మెతుకులు కూడా పెట్టవో, పక్షులు-పశువుల కడుపు నింపడానికి మాత్రం భారీగా ఖర్చు పెడతాయో అలాంటి సంఘాలపై నాకు ఎలాంటి సానుభూతి ఉండదు. అలాంటి సంఘాల వల్ల సమాజానికి పెద్దగా ప్రయోజనం ఉంటుందని నాకు ఎలాంటి నమ్మకం లేదు" అని వివేకా

నంద అన్నారు. తర్వాత వివేకానందుడు కర్మఫలం గురించి కూడా మాట్లాడారు.

“మనుషులు తమ కర్మఫలం వల్లే మరణిస్తున్నారు. ఇలా అంతా కర్మఫలం అని ఉండిపోతే, ప్రపంచంలో ఏదైనా పని చేయడానికి ప్రయత్నించడం అనేది పూర్తిగా పనికిరానిదనే నిరూపితమవుతుంది. పశు పక్ష్యాదులకు మీరు చేసే సాయం కూడా దీని కిందికే వస్తుంది. దీనిని కూడా కర్మఫలమనే చెప్పచ్చు. గోమాతలు కూడా తమతమ కర్మఫలం వల్లే కసాయిల చేతుల్లోకి చేరుతున్నాయి. ప్రాణాలు కోల్పోతున్నాయి. అందుకే వాటి రక్షణ కోసం ప్రయత్నించడం వ్యర్థం” అన్నారు.

వివేకానందుడి వ్యంగ్యం

వివేకానందుడి నోటి వెంట ఆ మాటలు విన్న గోరక్షకుడి నోట కాసేపు మాట రాలేదు. తర్వాత ఆయన “ఆ, మీరు చెబుతున్నది నిజమే, కానీ శాస్త్రాలు గోవును మన తల్లిగా చెబుతున్నాయిగా” అన్నారు. ఆయన మాటలు వివేకానందుడికి నవ్వు తెప్పించాయి. ఆయన నవ్వుతూనే “అవును, గోవు మన తల్లి. అది నాకు చాలా బాగా తెలుసు. లేదంటే ఇలాంటి అద్భుతమైన సంతానానికి వేరే ఎవరు జన్మనివ్వగలరు” అన్నారు. దాంతో గోరక్షకుడు ఏం మాట్లాడలేకపోయారు. ఆయన బహుశా వివేకానందుడి వ్యంగ్యాన్ని అర్థం చేసుకుని ఉండరు.

తర్వాత ఆ గోరక్షకుడు వివేకానందుడితో ఈ సంఘం తరపున మీ దగ్గర ఏదైనా భిక్ష పొందడానికి వచ్చాను అన్నాడు. దానికి వివేకానందుడు “నేను ఏమీ లేని సన్యాసిని, బికారిని. నా దగ్గర మీకు సాయం చేయడానికి చిల్లిగవ్వ కూడా లేదు. కానీ ఇంకో మాట కూడా చెప్పాలి. నా దగ్గర ఎప్పుడైనా డబ్బు ఉన్నా, దానిని మొదట మనుషులకు సేవ చేయడానికే ఖర్చు చేస్తా. మొదట మనిషిని కాపాడాలి. అన్నదానం, విద్యాదానం, జ్ఞానదానం చేయాలి. అవన్నీ చేశాక, డబ్బులేవైనా మిగిలితే అప్పుడు మీ

“నేను ఏమీ లేని సన్యాసిని, బికారిని. నా దగ్గర మీకు సాయం చేయడానికి చిల్లిగవ్వ కూడా లేదు. కానీ ఇంకో మాట కూడా చెప్పాలి. నా దగ్గర ఎప్పుడైనా డబ్బు ఉన్నా, దానిని మొదట మనుషులకు సేవ చేయడానికే ఖర్చు చేస్తా. మొదట మనిషిని కాపాడాలి. అన్నదానం, విద్యాదానం, జ్ఞానదానం చేయాలి. అవన్నీ చేశాక, డబ్బులేవైనా మిగిలితే అప్పుడు మీ సంఘానికి ఎంతోకొంత ఇవ్వగలను”

వివేకానందుడే ఇప్పుడు మన మధ్య ఉండుంటే ఇటీవల జరిగిన ఘటనలకు ఏమనేవారు ? ఝార్ఖండ్‌లో సంతోషి, మీనా ముసహర్, సావిత్రి, రాజేంద్ర బిర్హార్.. ఇక ఢిల్లీలోని ముగ్గురు చిన్నారులు శిఖ, మానసి, పారుల్ ఆకలితో చనిపోయారు. ఆవులు దొంగిలించారనే ఆరోపణలతో అఖ్లాఫ్, అలీముద్దీన్, పహ్లా ఖాన్, కాసిం, అక్బర్ ఖాన్ లాంటి వారిని హత్య చేశారు. ఇతర రాష్ట్రాల్లో ఇలాంటి హత్యలు, దాడులు లేదా ఇతర హింసను సమర్థించుకునే ప్రయత్నాలు జరిగాయి. గోశాలల్లో ఆవులు మృతి చెందాయి. పంట చేతికి రాక అప్పుల్లో మునిగిపోయి వేలాది రైతులు చనిపోయారు.

సంఘానికి ఎంతోకొంత ఇవ్వగలను” అన్నారు. వివేకానందుడి సమాధానంతో గోరక్షకుడు అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయారు.

‘మానవత్వమే పెద్ద మతం’ అప్పుడు అక్కడే ఉన్న రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడు శరత్‌చంద్ర తర్వాత ఏం జరిగింది రాశారు. తమతో జరిగిన సంభాషణను వివరించారు. ‘గోరక్షకుడు ఏం చెప్పారు, ఏమన్నారు? కర్మఫలం వల్లే మనిషి మరణిస్తున్నాడా? అందుకే వాళ్లపై ఎందుకు దయ చూపించాలి అంటాడా? మన దేశం ఇలా కావడానికి ఇది సజీవ సాక్ష్యం. నీ హిందూ మతం కర్మవాదం ఎటువైపు వెళ్లిపోతోంది ? మనిషిగా ఉండి సాటి మనిషి మీద జాలి చూపించనివారు అసలు మనుషులేనా?’ అని వివేకానందుడు అన్నారని శరత్ చంద్ర చెప్పారు. అలా అంటున్నప్పుడు వివేకానందుడి శరీరమంతా బాధతో, దుఃఖంతో కదిలిపోయింది.

ఈ మొత్తం సంభాషణ 121 ఏళ్ల ముందు జరిగింది. కానీ ఈ సంభాషణకు ప్రస్తుత కాలానికి ఏదైనా సంబంధముందా? ఈ సంభాషణతో వివేకానందుడికి మనిషి, మానవత్వం అనేదే అన్నిటికంటే పెద్ద మతం అని మనకు తెలుస్తుంది. కానీ ఆయన పేరు తలుచుకున్నప్పుడు, వివేకానందుడిలోని ఈ భావన మనలో ఎంతమందికి గుర్తొస్తుంది? మరింత ఆలోచిస్తే, మెదడుకు పనిపెడితే,

అది మెదడును మరింత చురుగ్గా చేస్తుందని నిపుణులు చెబుతారు. అందుకే మనం ఇప్పుడు ఒక విషయాన్ని ఊహించుకుందాం. ఒకవేళ కాషాయ వస్త్రాలు, తలపాగా ధరించే స్వామి వివేకానందుడే ఇప్పుడు మన మధ్య ఉండుంటే ఇటీవల జరిగిన ఘటనలకు ఏమనేవారు ? ఝార్ఖండ్‌లో సంతోషి, మీనా ముసహర్, సావిత్రి, రాజేంద్ర బిర్హార్.. ఇక ఢిల్లీలోని ముగ్గురు చిన్నారులు శిఖ, మానసి, పారుల్ ఆకలితో చనిపోయారు.

ఆవులు దొంగిలించారనే ఆరోపణలతో అఖ్లాఫ్, అలీముద్దీన్, పహ్లా ఖాన్, కాసిం, అక్బర్ ఖాన్ లాంటి వారిని హత్య చేశారు. ఇతర రాష్ట్రాల్లో ఇలాంటి హత్యలు, దాడులు లేదా ఇతర హింసను సమర్థించుకునే ప్రయత్నాలు జరిగాయి. గోశాలల్లో ఆవులు మృతి చెందాయి.

పంట చేతికి రాక అప్పుల్లో మునిగిపోయి వేలాది రైతులు చనిపోయారు. ఇలాంటి ఘటనలు చూసుంటే వివేకా నందుడు ఏం అనేవారో మనం సులభంగా అంచనా వేయచ్చు. అవునా? అయినా. ఇలాంటివాటిని ప్రశ్నించడం అక్రమమే అవుతుంది. ఒకవేళ ఈరోజు స్వామి వివేకానందుడు ఉంటే, ఆయన ఎవరైనా గోరక్షకుడితో అప్పుడు మాట్లాడినట్టే మాట్లాడి ఉంటే ఆయనకు ఏమయ్యేది?

బాలవితంతు వివాహాలకు మద్దతుగా

ఆ చిన్నదానిని పట్టుకోకుండా పోలీసు అధికారికి కబురు వంపుతానని సూపరింటెండెంట్ గారు పంతులుగారికి చెప్పారు. అక్కడ నుంచి పంతులుగారు హిందూ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయునిగా పనిచేస్తున్న పెళ్లికుమారుడిని తన వెంట తీసుకెళ్లేందుకు వెళ్లారు. పెళ్లికూతురి మీద మోపిన దొంగతనం కేసు గురించి అతడు విన్నాడు. పంతులు గారి వెంట వెళ్లేందుకు ఏవో కుంటిసాకులు చెప్పి తప్పించుకోవాలనుకున్నాడు. పంతులుగారు నచ్చచెప్పి తీసుకెళ్లి పడవలో ఎక్కిారు. మరుసటి రోజు తెల్లవారిన తర్వాత మోడపాడు వద్ద పడవ దిగి పారిపోయాడు. పంతులుగారు రాజమహేంద్రవరం చేరి కాకినాడ మిత్రులకు ఆ వరుడుని మరల పంపే ప్రయత్నాలు చేయమని ఉత్తరము రాశారు. పెండ్లికుమార్తెపై మోపబడిన అభియోగం, ఆమె వివాహం చేసుకొనబోవుచున్నదన్న ద్వేషముచేత మోపబడినట్లు కనబడుతున్నందున, ఆమెను వట్టుకొనవద్దని సూపరింటెండెంట్ నుంచి పోలీసులకు ఉత్తర్వులు వచ్చాయి. పంతులుగారు ఆ వితంతువును ప్రభుత్వ వైద్యుని చేత పరీక్ష చేయించి 16 ఏళ్లు నిండాయని సర్టిఫికేట్ పొందిరి. మొదటి వితంతు వివాహంకన్న బహు ప్రయాసాలకోర్చి ఈ మూడవ వితంతు వివాహం ఎక్కువ వైభవంగా జరిపిరి. డబ్బు కూడా ఎక్కువ ఖర్చైంది. ప్రతిపక్షాలవారి గర్వము సగం తగ్గింది. తర్వాత జరిగిన నాల్గవ వివాహంతో వారి నోళ్లు మూతలు పడ్డాయి. అక్టోబర్ 24న కలకత్తా నుంచి ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరరావుగారు పంతులుగారిని ప్రశంసిస్తూ ఉత్తరము రాసారు.

కాకినాడలోని బాలవితంతువును పెండ్లి చేసుకోవలెనన్న కోరిక అధికంగా ఉంది. వితంతువు ఇంటికి ఎదురుగా ఉన్న ఇంట్లో తంజావూర్ చలపతిరావుగారు ఉన్నారు. ఆయన సంస్కరణవాది. వితంతు వివాహాల మీద సదభిప్రాయం కలవారు. ఆ వితంతువు

వారి ఇంటికి ఒంటరిగా వెళ్లినప్పుడు పెళ్లి ప్రస్తావన తెచ్చారు. ఒకరోజు ఉదయపు వేళ వితంతువు చలపతిరావుగారిని కలుసుకుని, ఆ రోజు జరిగే వివాహపు ఊరేగింపు రాత్రివేళ తమ ఇంటిముందునుంచి సాగిపోవును కావున, ఆ సమయమున తాను బయటపడేందుకు వీలవుతుందని చెప్పింది. చలపతిరావుగారు మరో మిత్రునితో కలిసి పల్లకి, బోయీలను సిద్ధం చేశారు. పల్లకి దగ్గరకు ఆ వితంతువును తీసుకెళ్లే మనిషికి ఆమెను చూపెను. ఆ రాత్రి ఊరేగింపే గాక ఒక అద్భుతమైన మాజిక్ చూపబడునని ప్రకటన పత్రికలు కరపత్రాలు వెలువడినవి. చలపతిరావుగారు ఆ వితంతువు అన్నను, మేనమామలను మాజిక్ చూచుటకు ప్రోత్సహించారు. రాత్రి పది గంటలప్పుడు పెళ్లి ఊరేగింపు వారి ఇంటిముందుకు వచ్చింది.

ఇంట్లోనివారు గుమ్మం బయటికొచ్చి వేశ్యల నృత్య, గానాలు చూస్తున్నారు. ఆ సందడిలో ఆ వితంతువు బయటపడి పల్లకి వద్దకు చేరింది. వెంటనే పల్లకి బయలుదేరింది. తెల్లవారేసరికి బోయీలు పల్లకిని పంతులుగారి ఇంటికి మోసుకొచ్చారు. ఆ బాలికను పంతులుగారు జాగ్రత్తగా తమ ఇంటిలోనుంచుకొన్నారు. వితంతువు మేనమామలు తప్పక రాజమహేంద్రవరం చేరినదని నిశ్చయించుకొని అక్కడ తహశీల్దార్ గా ఉన్న తమ బంధువుకు టెలిగ్రాం ద్వారా విషయం తెలియజేశారు. కాని వారెవ్వరూ జోక్యం కలిగించుకోలేదు. వితంతువు అన్న, తల్లి, ఒక మేనమామ మూడవ రోజు మధ్యాహ్నం సమయాన పంతులుగారి ఇంటికి వచ్చారు. తల్లి ఏడ్చి, శోకాలు పెట్టి కూతురును తన వెంట రమ్మని బతిమాలసాగెను. కాని బాలిక స్థిరచిత్తురాలై నిరాకరించెను. మేనమామ పంతులుగారిని చాటుకు పిలిచి మంచి వరునికిచ్చి పెండ్లి చేయమని చెప్పి అక్కతో, మేనల్లునితో వెళ్లిపోయెను. పులవర్తి శేషయ్య అనే వైదిక విద్యార్థికి ఆ బాలికతో వివాహం

జరిపించారు. 1883 జనవరి 3న ఆ వివాహం జరిగింది. పడవ వితంతు వివాహం చేసుకున్నవారు నల్లకొండ కోదండ రామయ్యగారు. అటువంటి వివాహములు చేసుకున్న విద్యార్థులకు పాఠశాల ఫీజులు వగైరా పంతులుగారు చెల్లించుచుండిరి. ఆ కాలమందు విద్యార్థులు పంతులుగారికి చేసిన నహాయమును ఎన్నటికీ మరువజాలనని రాశారు. కార్యసాధన కోసం పంతులుగారు అగ్ని గుండంలో దూకమన్నను దూకేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారు. వారి ధైర్య సాహసములను, కార్యదీక్షను ఎంత పొగిడినా తక్కువేనని పంతులుగారు రాశారు. వారి సాయము లేకుండా పంతులుగారు ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వెయ్యగలిగేవాడిని కానని తెలిపారు.

బాల వితంతువులతోనూ, వారి సంరక్షకులతోనూ మాట్లాడి ప్రోత్సహించే నిమిత్తం నెలకు రూ.8వేల జీతం ఇచ్చి సంచారం చేయుటకు వెంకన్నగారిని పంతులుగారు నియమించారు. అతను వితంతువులతోను కలిసి మాట్లాడానని, వారి సంరక్షకులతోనూ సంప్రదించానని అబద్ధాలు చెప్పి మూడు మాసాలు జీతం తీసుకొనెను. వెంకన్నగారికి ఒక 18 ఏళ్ల వితంతు కూతురు ఉంది. ఒక రోజు ఆ యువతి పంతులుగారి ఇంటికి పరిగెత్తుకొచ్చింది. తనకు వివాహం చేయమని వేడుకుంది.

నాక్కూడా... ఇలానే

“ మీరు టీ తాగుతారా”

“వద్దు”

“ కొంచెం తాగుతారా”

“ వద్దు”

ఇక్కడ వద్దు అంటే వద్దు అనే. నో మీన్స్ అంటాడు పింక్ సినిమాలో ఒక లాయర్. వద్దు అన్న తర్జుమాత బలవంతం చెయ్యటం వేధించటమే. వర్గం, కులం, మతం, జెండర్, ప్రాంతం ఏదైనా సరే తమకు సంబంధించిన విషయాలలో వద్దు అని చేప్పే హక్కు ఏ సమయంలో అయినా ఎవరికైనా వుంటుంది. అది టీ కావచ్చు లేదా సెక్స్ కావచ్చు. దురదృష్టవశాత్తూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా, ముఖ్యంగా భారతదేశంలో స్త్రీలకు తరుచుగా ఈ హక్కు నిరాకరించబడుతుంది. “గుళ్ళో దేవతలను పూజిస్తారు. ఇంట్లో మహిళలను వేధిస్తారు” అంటాడు ప్రముఖ దర్శకుడు మహేష్ భట్. తమ శరీరం పై తమకు హక్కు లేని, భవిష్యత్తు పై భరోసా లేని అనారోగ్యకరమైన సమాజంలో ఆడపిల్లలు పుట్టి, పెరిగే క్రమంలో ఎన్నో అవమానాలు, శీల పరీక్షలకు గురౌతున్నారు. గుడిలో లేదా బడిలో లేదా దారిలో ఎక్కడో చోట ఏదో ఒక విధమైన లైంగిక అత్యాచారానికి గురికాకుండా ఆడపిల్లలు పెరిగి పెద్దయ్యే అవకాశం భారతదేశం లో లేదు. తమకు నచ్చిన రంగాన్ని ఎన్నుకుని అందులో రాణించే స్వేచ్ఛా వాతావరణం ఈ దేశంలో మహిళలకు ఒక కల. వయసుతో సంబంధం లేకుండా స్త్రీ ఒక లైంగిక వస్తువుగా, మగవాడి కోర్కెలు తీర్చే వస్తువుగా భావించటం, ఒక్క భారతదేశానికే పరిమితం కాదు. స్త్రీల పై జరిగే అత్యాచారాలన్నింటిలో పైకి కనబడకుండా, ఎన్నోసార్లు మళ్ళీమళ్ళీ

అమెపై జరిగే అతి హేయమైన అత్యాచారం ఈ లైంగిక వేధింపులు. భారత రాజ్యాంగంలో అధికరణం 14,15 ప్రకారం మహిళలకు పురుషులతో సమానంగా ప్రాథమిక హక్కులు కల్పించబడ్డాయి. అయితే వారి పై జరిగే లైంగిక వేధింపులు ఈ హక్కును ఉల్లంఘిస్తున్నట్టే అని లైంగిక వేధింపుల నిరోధక చట్టం గుర్తించింది. ఈ చట్టం ప్రకారం స్త్రీల పై అత్యాచారానికి

నేను ఒక ఆనామికను. నన్ను దళిత లేక జోగీని అంటారు. నాకు 10 ఏళ్ళ వయస్సులో నన్ను దేవుడికిబ్బి పెళ్ళి చేశారు. అప్పటి నుండి నాభర్త దేవుడే కానీ నేను అగ్రకులాల వారిచే వ్రతిరోజూ బలవంతంగా అనుభవించబడుతున్నాను. నన్ను కూడా “మీటూ”లో చేర్చుకుంటారా!!

పాల్పడినా, శారీరక సంబంధం పెట్టుకోమని బలవంతం చేసినా, వారితో అశ్లీల పదజాలం వాడినా, అశ్లీలంగా ఎలాంటి సైగలు చేసినా, అశ్లీల చిత్రాలు తీసినా, చూపించినా, శారీరకంగా గాని, మానసికంగా గాని లైంగిక ఇబ్బందులకు గురి చేసినా అవి లైంగిక వేధింపుల కిందకే వస్తాయి. ఎన్ని చట్టాలు వున్నా మహిళల పరిస్థితిలో మార్పు పెద్దగా కనబడదు. స్త్రీల చుట్టూ ఎన్నో కట్టుబాట్లు. వాటిని ఏ మాత్రం ఎదిరించినా, దాటినా వారిని పతితులుగా, భ్రష్టులుగా ముద్రలు వేసి హేళన చేసే సమాజం మనది. తప్పు ఎవరు చేసినా సమాజం స్త్రీ వైపే వేలెత్తి చూపుతుంది. భారతీయ సమాజం పై పడగలు చాపిన ఈ విష సర్పానికి

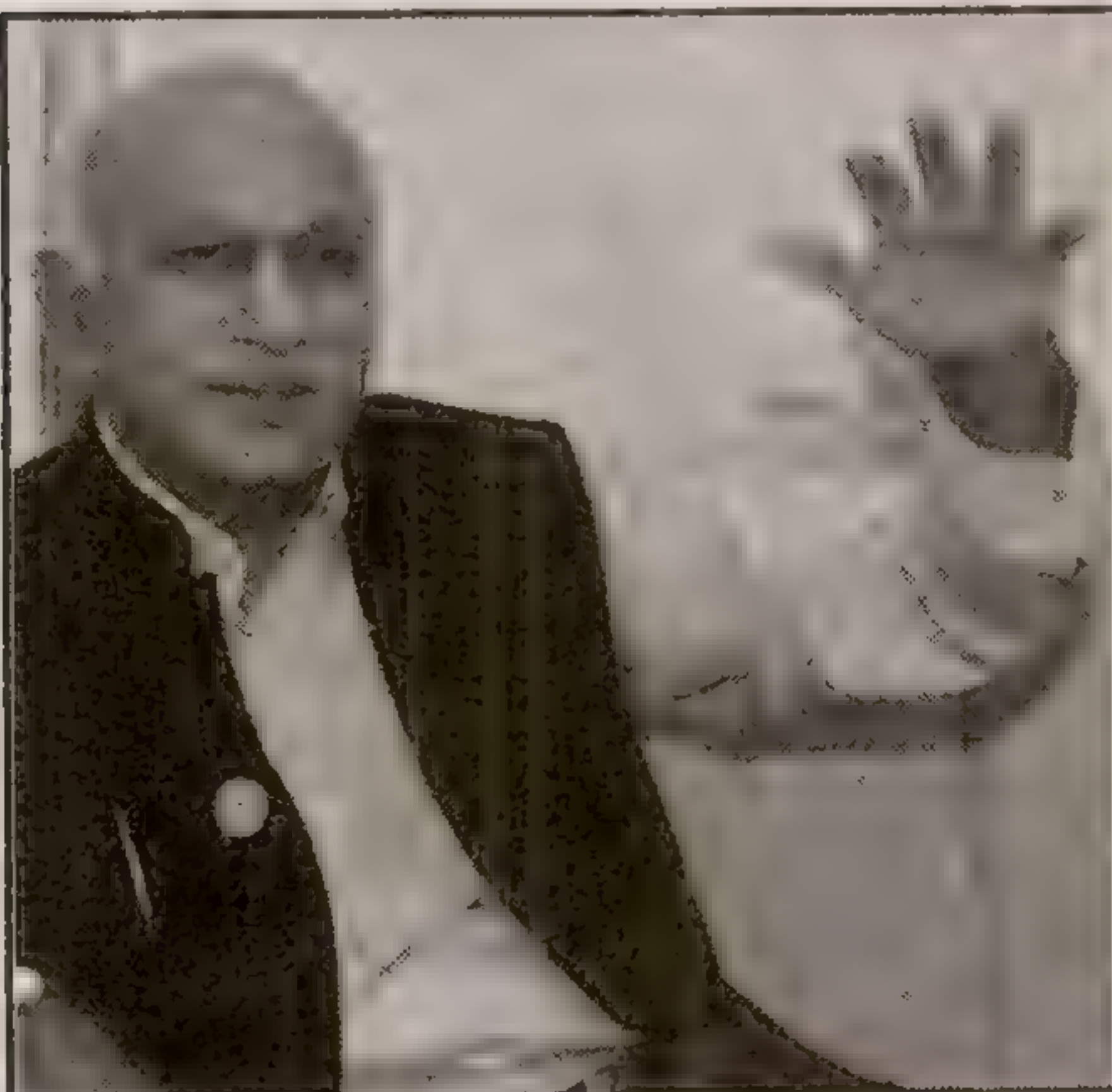
పెట్టుబడిదారి విధానం తోడవటంతో స్త్రీల పై అగడాలు మరీ మితిమీరి పోయాయి. మీటూ...ఎక్కడ అణిచివేత వుంటుందో అక్కడ ఎదో ఒక రూపంలో ధిక్కారం వుంటుంది. లైంగిక హింస గురించి ఒకప్పుడు మాట్లాడటం సాధ్యం కాని పని. మీ..టూ ప్రచారోద్యమం వల్ల సీరియస్ విషయాలు బయటకు వస్తున్నాయి. పని ప్రదేశాలలో ఎదురౌతున్న లైంగిక హింస గురించి బహిరంగంగా మాట్లాడటానికి స్త్రీలు చేస్తున్న యుద్ధం ఇది. తరతరాలుగా మూగబోయిన గొంతుల్లో నుంచి పెకలించుకు వస్తున్న వేదనాభరిత వాస్తవ గాధలు ఇవి. తమలో తామే కుమిలిపోతూ, చేయని తప్పుకు శిక్ష అనుభవిస్తూ ప్రతిక్షణం చవి చూస్తున్న ప్రత్యక్ష నరకానికి చరమగీతం పాడుతూ పురుషాధిక్య భావజాలం పై చేస్తున్న తిరుగుబాటు ఇది. అనేక వ్యవస్థీకృత రంగాల మేకవన్నె పులుల ముసుగులు తొలగి అసలు రంగు బయట పెడుతున్న సామాజిక మాధ్యమ ప్రచారోద్యమం ఇది. అధికారాన్ని, హోదాని అడ్డు పెట్టుకుని వారు బరి తెగించిన తీరు అసహ్యం కలిగిస్తుంది. ఇంతకాలం స్త్రీలు మౌనంగా వున్నారంటే దానికి సమాజం విధించిన సంకెళ్ళు కారణం. ఆ కష్టాలు కన్నీళ్లు ఒకదాని తరువాత ఒకటి బయటికి వస్తున్నాయి. గొంతు విప్పుతుంది కొందరే. అవి దాచేస్తే దాగని సత్యాలు. 2006 ఆఫ్రికాలో, తరువాత అమెరికాలోని హాలీవుడ్ సినిమా ఇండస్ట్రీలో మొదటగా మీ-టూ ఉద్యమం మొదలైంది. అలా వివిధ దేశాలలో ఊపు అందుకుంటూ సామాజిక మాధ్యమాల సహాయంతో తమ గొంతుల్ని విప్పుతూ ఇప్పుడు భారతదేశానికి పాకింది. ఇది ఏ ఒక్క రంగానికో పరిమితం కాలేదు. సినిమా నుంచి పత్రికా రంగం వరకు అన్నింటికి

దాని సెగలు తాకుతున్నాయి. ఇంతకాలం వేధింపులని, అవమానాలని దిగమింగుకున్న వారంతా నోరు విప్పుతుం డటంతో ఆయా రంగాలలో వెలుగుతున్న ప్రముఖుల జీవితాలు మన కబారుతున్నాయి. హింసను సహించినంత కాలం దాని నుంచి తమకు గాని, తోటి వారికి గాని విముక్తి దొరకదని, కారకులని బజారుకి ఈడ్చట మొకటే మార్గమని ఆధునిక మహిళ గుర్తించింది. ధైర్యంగా నోరు విప్పి తమకు జరిగిన అన్యాయాన్ని చెబుతున్న మహిళల పై నైతిక దాడులు జరుగుతున్నాయి. “అప్పుడు నోరు మెదపకుండా ఇప్పుడు మాట్లాడటం తప్పు. వీళ్ళు పబ్లిసిటీ కోసం ఇలాంటి పనులు చేస్తున్నారు. సాక్ష్యాలు చూపించండి, లేకపోతే పరువు నష్టం దావా వేస్తాం..” లాంటి అవమానాలు ఎదుర్కొంటున్నారు. ఇన్ని రోజులు ఎంత నరకయాతన అనుభవించారో ఇన్ని రోజులకైనా ధైర్యం తెచ్చుకుని మాట్లాడగలుగుతున్న విషయాన్ని, వారికి మోరల్ సపోర్ట్ ఇవ్వాలన్న అవసరాన్ని మర్చి పోతున్నారు. నాలుగు గోడల మధ్య జరిగే వేధింపులకి సాక్ష్యాలు ఎక్కడి నుంచి వస్తాయి. ఆమె చెప్పేది వినాలి, నమ్మాలి. ఆమెకి ధైర్యాన్ని ఇవ్వవలసిన అవసరం సమాజానికి వుంది.

“నానా పటేకర్ ను ఒకరు వేలెత్తి చూపించారు. ఆ ఆరోపణలు చేసింది కుడా ఈ పరిశ్రమకి చెందిన వ్యక్తే. ఆమె ఇన్నాళ్ళకు

మానం వీడింది. ఆమె చేసింది నిజమే కాదో తెలుసుకోవటానికి ఎలాంటి మార్గం నాకు లేదు. కాని ఆమె గొంతాని అణిచివేసే హక్కు కూడా నాకు లేదు” అంటాడు మహేష్ భట్. ఎంతో మంది ప్రముఖుల అసలు స్వరూపాలు బయటికి వస్తున్నాయి. ముందు మొరాయించినా కేంద్ర మంత్రి అక్బర్ రాజీనామా చెయ్యక తప్పలేదు. దోషులతో కలిసి పని చెయ్యం అని ప్రముఖ నటుడు అమీర్ ఖాన్, హ్యూటిక్రోషన్ లాంటి వాళ్ళు నిర్ణయించు కున్నారు. ఇదంతా నాణేనికి ఒక పార్శ్వం మాత్రమే. ‘డిగ్నిటీ అఫ్ లేబర్’ అనే సిద్ధాంతం భారతదేశ శ్రమ రంగంలో లేకపోయిన కారణంగా పని చేసే చోట లైంగిక దోపిడీ, వేధింపుల పై ఫిర్యాదు కేవలం కొన్ని రంగాలకే పరిమితమైందని సుప్రీంకోర్ట్ లాయర్ కామిని జైస్వాల్ అంటారు. భారత సమాజంలో లైంగిక వేధింపులు, కేవలం లైంగిక నేరాలే కాకుండా మరుష ఆధిపత్యాన్ని ప్రదర్శించుకునే మార్గాలుగా కూడా వాడబడతాయి. ఎందుకు ఈ ఉద్యమానికి ఇంత మద్దతు వస్తుందో, కింది, అట్టడుగు వర్గాల మహిళల సమస్యలపై సమాజం, మీడియా ఎందుకు నిర్లక్ష్యం వహిస్తుందో తెలుసుకోవాలి. మార్కెట్ ఎకానమీ బలపడాలంటే మధ్య / ఎగువ మధ్య తరగతి / అర్ధికంగా ఉన్నత వర్గాల స్త్రీల కదలికలకి

ఎటువంటి ఆటంకం వుండకూడదు. మార్కెట్ ఎకానమీకి అడ్డురానంత వరకు పురుషాధిపత్యాన్ని పక్కన పెట్టడానికి పెట్టుబడి సందేహించదు. ఈ మద్దతు ఉన్నత వర్గాల స్త్రీల మరోగతికి ఉపయోగ పడగలదేమో గాని, ఆదివాసి, గ్రామీణ మహిళలకి కాదు. అందుకే శ్రీరెడ్డి, మిగతా చిన్న చిన్న నటులు చేసిన అభియోగాలకి రాని మద్దతు తనూశ్రీ దత్తా నానా పటేకర్ పై చేసిన ఫిర్యాదు విషయంలో మాత్రం మీడియా, ప్రజల మద్దతు విపరీతంగా దొరికింది. కొద్దిరోజుల్లోనే ఈ ఉద్యమం అన్ని కార్యాలయాల్లోకి పాకి రోజుకొక కొత్త దోషిని తెరపైకి తెచ్చింది. పల్లెల్లో రోజు కూలీ చేసుకునే మహిళలపై, వలస వచ్చి అసంఘటిత రంగంలో పని చేస్తున్న స్త్రీల పై జరిగే లైంగిక దోపిడీలకు మీ-టూ ఉద్యమం ఎల్లాంటి సపోర్ట్ ఇవ్వబోదు. చదువుకున్న, సామాజిక, ఆర్థిక దన్ను ఉన్న స్త్రీల మీ-టూ ఉద్యమాన్ని తప్పకుండా సమర్థించాల్సిందే. ఆధిపత్య ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి ధిక్కారానికైనా మద్దతు ఇవ్వాలిందే. వారి పట్ల పురుష ప్రపంచం చేస్తున్న అధికార లైంగిక దాష్టీకాన్ని తిరస్కరించాల్సిందే. అదే సమయంలో ఈ ఉద్యమాన్ని కింది వరకు తీసికెళ్ళి అట్టడుగు వర్గాల మహిళలకు వారు ఎదుర్కొంటున్న నిత్య జీవిత సమస్యల నుంచి ఉపశమనం కలిగించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

సామాజిక సంఘటిత వాదానికి వ్యతిరేకంగా

(మహిళలు - సోషలిజం)

ఈ పుస్తకాన్ని చదువుతుంటే, దోపిడీతత్వం కలిగిన పెట్టుబడిదారీ సామాజిక వ్యవస్థనూ, మానవుల మధ్య అది ఏర్పరిచే సంబంధాలనూ బెబెల్ వంటి నాయకులు ఎంత నిర్భయంగా విమర్శించిందీ కొట్టవచ్చినట్లు కనబడు తుంది. సమాజంలో తమ మాటలు 'అపార్థాలకు'గాని 'తప్పుడు వ్యాఖ్యానాలకు' గానీ దారితీయకుండా ఉండేలా రచయితలు జాగ్రత్తపడాలని, లేకుంటే మంచికన్నా చెరుపే ఎక్కువ జరిగే అవకాశం ఉందని తరచుగా వింటుంటాము. సామాజిక వాస్తవికత గురించి రాసే మార్క్సిస్టు విమర్శకులు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలని, సామాజిక చైతన్యస్థాయి గమనంలో ఉంచుకోవాలంటూ నేటికీ చెప్పటాన్ని మనం వింటుంటాము. వివిధ సామాజిక తరగతులలో ఉన్న తిరోగమన భావజాలాన్ని నిలబెట్టి సమర్థించడానికి, లేదా వివాహం, విడాకులు, లైంగిక అభివ్యక్తీకరణ తదితరాలను సైద్ధాంతిక చర్చల పరిధి నుంచి దూరంగా ఉంచడానికి పై వాదన ఒక సాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది. ఈ పుస్తక ప్రచురణ తరువాత విభిన్న ఉద్యమాల లోనూ, కమ్యూనిస్టు పార్టీల్లోనూ వేడివేడి చర్చలు సాగాయి. ఈ తరహా చర్చ ఒకటి అమెరికాకు చెందిన ఇరువురు ప్రముఖ

కమ్యూనిస్టు నాయకుల మధ్య జరిగింది. డేనియల్-డి-లియన్ బెబెల్ను సమర్థించగా జేమ్స్ కొనెల్లి బెబెల్ పుస్తకాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. స్త్రీల లైంగికత తదితరాల గురించి బెబెల్ వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు సోషలిస్టు ఉద్యమానికి చెందిన పలువురు సానుభూతిపరులను దూరం చేస్తాయని జేమ్స్ వాదించాడు. "బెబెల్ రచించిన "స్త్రీ"కి ప్రచారం లభించిందంటే అందుకు కారణం, దానిలో గత కాలపు కాముకత్వాన్ని బహిర్గతం చేయడమూ, ప్రస్తుత కాలపు స్త్రీత్వాన్ని దిగజార్చడమేనని చెప్పవచ్చు. ఈ పుస్తకం కారణంగా సోషలిజం వైపుకి వచ్చిన మహిళ యావత్ ప్రపంచంలో ఒక్కరైనా మీకు

ఎంతటి అన్యాయమైన భావజాలమైనప్పటికీ బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నందున దాని జోలికి వెళ్లే 'ఆగ్రహవేశాలు' తలెత్తుతాయన్న భయంతో అనేక మంది అభ్యుదయవాదులు సైతం ఆధిపత్య పితృస్వామ్య భావజాలాన్ని, ఆచరణనూ సవాలు చేయటాన్ని కష్టంగా భావిస్తారు. స్త్రీలు ఎట్లా మాట్లాడాలి ? ఎట్లా ప్రవర్తించాలి ? అనే అంశానికి వచ్చినప్పుడు కుహనా సంప్రదాయ సామాజిక కట్టుబాట్లకీ నియమాలకీ కట్టుబడని మహిళలను సమర్థించడానికి ఇటువంటివారు సందేహిస్తారు.

కనిపించారా అని నేను ప్రశ్నిస్తున్నాను. కాని, ఈ పేజీలలోని వివేకరాహిత్యం కారణంగా సోషలిజం అధ్యయనం నుంచి వెనక్కు మళ్లిన వందల మందిని మనం కనుగొనవచ్చునని" జేమ్స్ రాశాడు. ఇప్పుడు కూడా మనకు ఇటువంటి వాదనలు ఎదురవుతుంటాయి. ఎంతటి అన్యాయమైన భావజాలమైనప్పటికీ బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నందున దాని జోలికి వెళ్లే 'ఆగ్రహవేశాలు' తలెత్తుతాయన్న భయంతో అనేక మంది అభ్యుదయవాదులు సైతం ఆధిపత్య పితృస్వామ్య భావజాలాన్ని, ఆచరణనూ సవాలు చేయటాన్ని కష్టంగా భావిస్తారు. స్త్రీలు ఎట్లా మాట్లాడాలి ? ఎట్లా ప్రవర్తించాలి ? అనే అంశానికి వచ్చినప్పుడు కుహనా సంప్రదాయ సామాజిక కట్టుబాట్లకీ నియమాలకీ కట్టుబడని మహిళలను సమర్థించడానికి ఇటువంటివారు సందేహిస్తారు. అలాంటి స్త్రీలు నిందలకు గురైనప్పుడు మౌనం వహిస్తారు. కాని, సామాజికంగా న్యాయమైన వైఖరిని బలహీనపరిచే "ఎత్తుగడలపై" కమ్యూనిస్టు సంప్రదాయాలు ఆధారపడవు.

- బృందా కరత్

మేం దోషులతో కలిసి పనిచేయం

ఇది 11 మంది మహిళా దర్శకుల ప్రకటన

మీ-టూ ఉద్యమానికి సంఘీభావం తెలిపారు. మేం బాధితులకు అండగా ఉంటాం. కొంకణాసేన్ శర్మ, నందితాదాస్, జోయా అక్తర్, మేఘనా గుల్జార్, గౌరీ షిండే, కిరణ్ రావు వీరందరి గళం ఇది. బాధితుల సాహసంతో ఈ విప్లవం ఆరంభమైంది. ఇది స్వాగతించదగ్గ పరిణామం. పని ప్రదేశంలో సురక్షితం ఉండితీరాలి. ఈ ఉద్యమానికి ఆదిదేవత, ధైర్యంగా ముందుకొచ్చి దారి చూపిన మహిళ శ్రీరెడ్డి.

కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ

“నిర్జనవారధి”నే ఇంటిపేరుగా చేసుకున్నారామె. ఆమె ఎంత ధైర్యశాలో అంత మంచి మనస్సున్నా. అభ్యుదయ భావాలు కలిగిన స్త్రీ. జాతీయోద్యమంలో పాల్గొన్నారామె. సమసమాజ స్థాపన కోసం ఎంతో కృషి చేశారు. మూడు ఉద్యమాలకు వారధి ఆమె. ఆమె మరెవ్వరో కాదు.. కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ.

ఎక్కడివారామె..?

కృష్ణాజిల్లా పామర్రులో పుట్టారు. అంజమ్మ, సుబ్బారెడ్డి తల్లిదండ్రులు. ఆమెకోతమ్ముడు. పేరు వెంకటరెడ్డి. తండ్రికి ఉన్న సంగీతాభిలాష కారణంగా కోటేశ్వరమ్మగారికి ఆయన చిన్నప్పుడు సంగీతం నేర్పించారు. ఆమె ఎంతో రాగయుక్తంగా పాడేవారు. అందుకే స్కూల్లో ఉపాధ్యాయులు ప్రార్థనా గీతాన్ని ఆమెతోనే పాడించేవారు. స్కూలు ఉత్సవాల్లో ఆటపాటలకు, నాటకాల్లో పాత్రకు తగ్గట్టు నటించినందుకు ఉపాధ్యాయులంతా ఆమెనెంతో మెచ్చుకునేవారు. మా భూమి, కన్యాశుల్కం వంటి నాటకాల్లో ఆమె నటించారు. ఆమె ఎన్నో బహుమతులు కూడా సంపాదించారు. కోటేశ్వరమ్మగారికి నాలుగైదేళ్ళు ఉన్నప్పుడే వేనమామ వీరారెడ్డితో పెళ్ళయ్యింది. పెళ్ళైన రెండేళ్లకే ఆయన చనిపోయాడు.

ఉద్యమ సంగమం:- కోటేశ్వరరామ్మగారి జీవితం, ఆమె చురుకుదనం గురించి రామస్వామి ద్వారా చండ్ర రాజేశ్వరరావుగారు తెలుసుకున్నారు. దీంతో రాజేశ్వరరావు గారికి మనసులో ఒక ఆలోచన మెదిలింది. యువజన సంఘాల్లో పనిచేస్తున్న కొండపల్లి సీతారామయ్యతో ఈ విషయాన్ని చెప్పారు. సీతారామయ్య గారు వివాహం చేసుకోకుండా ఉద్యమానికి అంకితం అవ్వాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పారు. అమ్మాయి చాలా దేశ

భక్తురాలు, ఆమెను వివాహమాడితే ఉద్యమానికి ఉపయోగపడుతుందని సలహా ఇచ్చారు రాజేశ్వరరావుగారు. దీంతో వివాహానికి ఆయన సరే అన్నారు. చండ్ర రాజేశ్వరరావుగారు, సావిత్రిదేవి పెళ్లి పెద్దలుగా సీతారామయ్యగారితో కోటేశ్వరమ్మగారినిచ్చి వివాహం చేశారు. “దేశమును ప్రేమించుమన్నా మంచి అన్నది పెంచుమన్నా” అనే గురజాడ గేయాన్నే పెళ్లి మంత్రాలుగా ఆలపించారు.

పెళ్లయ్యాక ఆదర్శ, పునర్వివాహ ఇబ్బందులు, అంటరానితనం గురించి ప్రత్యక్షానుభవం అయ్యాయి. సీతారామయ్య ఎంతో ధైర్యంగా వాటిని ఎదుర్కొని కోటేశ్వరమ్మగారిలో మనోనిబ్బరం కలిగించేవారు. పార్టీ ఆదేశాల మేరకు ఆ ప్రాంతంలో యువజన సంఘం నిర్మాణం, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నడిపే “స్వతంత్ర భారత్” పత్రికను గ్రామాల్లో రహస్య పంపిణీలో ఎంతో కృషి చేశారు కోటేశ్వరమ్మ. పార్టీ పనుల వల్ల ఆమె ఒక దశలో జైలుశిక్ష కూడా అనుభవించారు. పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, చండ్ర రాజేశ్వరరావు వంటి నాయకులు ఆయా కార్యక్రమాల ప్రాముఖ్యతను గురించి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేవారు. అప్పుడు జరిగే ఊరేగింపుల్లో కోటేశ్వరమ్మగారు విప్లవ గేయాలు ఆలపించేవారు. కొన్నాళ్ల తరువాత వారి కామరం విజయవాడకు మార్చుకున్నారు. అక్కడ మానికొండ సూర్యావతి, కాట్రగడ్డ హనుమాయమ్మ, ఎల్లంకి అన్నపూర్ణమ్మ, జోస్యభట్ల సుబ్బమ్మ, తాపీ రాజమ్మ వంటి వారితో కలిసి పనిచేశారు. రాత్రి బదులు నిర్వహించేవారు. యువజన సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేశారు. కులాంతర, వితంతు వివాహాలు చేశారు. విజయవాడ నగరంలో పార్టీ బాగా

విస్తరించింది. ఆ సమయంలో సీతారామయ్య వంటి వారంతా రహస్య జీవితానికి వెళ్లిపోయారు. ఇంటి దగ్గర ఉండే స్త్రీలను వాళ్ల జాడ చెప్పమంటూ పోలీసులు వేధించేవారు. ఎన్ని ఇబ్బందులు ఉన్నా వారి జాడలను మాత్రం చెప్పేవారు కాదు. 1948 తర్వాత కమ్యూనిస్టు పార్టీని భారతప్రభుత్వం నిషేధించినప్పుడు బందరు, ఏలూరు, విశాఖపట్టణం, మారీ, నాగ్ మూర్, రాయచూర్, గోంధియా వంటి ప్రాంతాలు సంచరించారు. భర్త, పిల్లలకు దూరమై అజ్ఞాత జీవితాన్ని గడిపారు. క్రమశిక్షణ కలిగిన కార్యకర్తగా పార్టీకి పనిచేశారు. నిషేధం ఎత్తేశాక పార్టీ కార్యకర్తగా మారి ఊరూరా తిరిగి జెండా భుజాన వేసుకున్నారు.

ఒంటరివారయ్యారు

నిర్బంధం తరువాత సీతారామయ్యగారు వేరే స్త్రీతో సంబంధం పెట్టుకుని కోటేశ్వరమ్మ గారిని వదిలేశారు. పిల్లలను మాత్రం తానే చదివిస్తానని తీసుకెళ్లిపోయారు. ఒంటరిగా ఉన్న కోటేశ్వరమ్మగారికి ఆమె తల్లి అండగా నిలిచారు. కోటేశ్వరమ్మగారికి ధైర్యం చెప్పారు. భవిష్యత్తు బాగుండాలంటే చదువుకోవాలంటూ ప్రోత్సహించారు. కన్నీళ్లని గుండెల్లోనే దాచుకుని హైదరాబాద్ వెళ్లారు. అక్కడ “ఆంధ్ర మహాసభలో” చేరారు. అక్కడ చదువుకోవడం మొదలెట్టారు. కథలు

రాశారు. పోటీలకు కూడా పంపేవారు. అలా ఒక కథకు వెబ్సైట్ బహుమతిని అందుకున్నారు కూడా. అది కూడా తాపీ ధర్మారావు గారి చేతులమీదుగా. అది ఆమెలో ఎంతో స్ఫూర్తిని నింపింది. అలా ఆమెలో సాహిత్యాభిలాష పెరిగింది. రేడియో నాటికలు, నాటకాల్లోనూ విరివిగా పాల్గొన్నారు. అక్కడే నాలుగైదేళ్లు ఉన్నారు. మెట్రిక్ పాస్ అయ్యారు. కాకినాడ బాలికల పాలిటెక్నిక్ కాలేజీలో ఉద్యోగం లభించింది. ఉద్యోగంలో చేరినా జీవితాంతం పోరాటం లోనే ఉంటానని నిర్ణయించు కున్నారు. పోరాటాలకు నేరుగా కాకుండా రహస్యంగానే ఎన్నో విధాలుగా తోడ్పాటును అందించారు. అరసం, విరసం సభ్యులతో అనుబంధాన్ని పెంచుకున్నారు.

సీతారామయ్య నుంచి పిలుపు వచ్చినా..

కొండపల్లి సీతారామయ్య చివరి దశలో ఆరోగ్యం దెబ్బతింది. ఆ సమయంలో కరుణ కుమార్తెలు (అనురాధ, సుధ) దగ్గరున్న

సీతారామయ్య భార్యను చూడాలని ఉందని చెప్పగా అందుకు కోటేశ్వరమ్మ తనకు చూడాలని ఉండాలిగా అన్నారు. సంస్కరణోద్యమం, జాతీయోద్యమం, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, ఇలా మూడు ఉద్యమాలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలున్న జీవితాన్ని గడిపిన ఆమె ప్రజా నాట్యమండలి కార్యక్రమాలు, మహిళా సంఘాల నిర్వహణలో చురుగ్గా పాల్గొన్నారు. ప్రజానాట్యమండలి ఆధ్వర్యంలో మహిళా బుర్రకథ దళాన్ని ఏర్పాటుచేశారు. అమ్మ చెప్పిన ఐదు(గేయ) కథలు, అశ్రు సమీక్షణం, సంఘమిత్ర, నిర్జన వారధి వంటి పుస్తకాలను రాశారు. ఇందులో 92వ ఏట రాసిన నిర్జన వారధి పుస్తకంలో అవార్డు పొందింది. ప్రజలను చైతన్యపరిచేవి కళలూ, సాహిత్యమంటూ 2008లో ఓ వ్యాసం రాశారు. 2001లో రంగవల్లి, 2002లో మృలుమృల శివయ్య అవార్డులు అందుకున్నారు.

ఎన్ని కష్టాల్లో... బాల్యం మాత్రం

అనందంగా గడిచింది కోటేశ్వరమ్మగారి జీవితంలో. మిగతావి అన్నీ కష్టాలే. తర్వాతి కాలంలో భర్త సీతారామయ్య వదిలి వెళ్లిపోయాడు. కొడుకు చందు తండ్రి బాటలోనే చదువు ఆపేసి, సాయుధ పోరాటంలో చేరి అందులోనే చనిపోయాడు. కూతురు కరుణ మనోవ్యాధితో ముగిసిపోయింది. అల్లుడు రమేష్ అస్వస్థతకు లోనై మరణించాడు. పార్టీ చీలికలు ఆమెను కుంగదీశాయి. తట్టుకోలేని కష్టాలతో కుమిలిపోయారామె. అయినా విశ్వాసం చెదరలేదు. మానవత్వపు విలువలు ఆమెను అందరూ ప్రేమించేట్లు చేశాయి. పిల్లల యెడల ఉన్న అత్యంత శ్రద్ధ ఆమె ప్రత్యేకతను వెల్లడిచేశాయి. తన కృషి సమాజంలో మంచిని ఏకొంచెం పెంచడానికి ఉపయోగపడినా అందుకు నీడ్డవడేవారు. చివరివరకు విప్లవస్ఫూర్తితో అదర్శనీయంగా జీవించిన కోటేశ్వరమ్మకు "చైతన్య మామమ్మ" నివాళులర్పిస్తుంది.

హలో... మిస్టర్ హౌస్వైఫ్

“ మీరు వర్కింగ్ ఉమెనా.. లేక హౌస్వైఫ్ ..? అని అడిగారు నన్ను

హా.. లేదు.. నేను హౌస్వైఫ్ నే.. నేను గంటలు గంటలు పనిచేసే హౌస్వైఫ్ ని నేను ఒక అమ్మని.. ఒక భార్యను.. ఒక కుమార్తెను.. ఒక కోడలిని.. నేనొక అలారంని.. ఒక వంటామెను.. అంట్లు తోమే పనిమనిషిని.. ఒక టీచర్ ని.. ఒక అకౌంటెంట్ ని.. ఒక గుమాస్తాను... నేను వండి వడ్డించే వెయిటర్ ని.. నేనొక ఆయాని.. ఒక నర్సుని కూడా ఒక గార్డెనర్ ని.. ఒక గూర్ఖాని.. ఒక కౌన్సిలర్ ని.. అంతేకాదు నా భర్తకు శయనేషు రంభను అయినా సరే నాకు సీఎల్ ఉండదు.. ఈఎల్.. సండేలు.. పండుగలు అస్సలుండవ్...

జీవితం అంతకంటే లేదు... అయినా నన్ను అడుగుతారు

ఇంట్లో కూర్చుని ఏం చేస్తావ్..?

ఇలా ఖాళీగా ఉండేబదులు ఏదైనా పని చెయ్యొచ్చు కదా అని వాషింగ్ మెషీన్, కుక్కరు, మిక్సీలు వచ్చాక ఆ పనులు ఎంతసేపు అంటారు ఒక్కసారి ఈ హౌస్వైఫ్ ని పుట్టింటికి పంపించి చూడండి.. రెండు రోజులు మీ పూజగది చెబుతుంది ఇల్లాలి పవిత్రత.. మీ బాత్ రూం చెబుతుంది ఈ హౌస్వైఫ్ శుభ్రత మీ వాకిలి చెబుతుంది హౌస్వైఫ్ వాల్యూ జీతాలు, సన్మానాలు, సత్కారాలు కోరుకోవడంలేదు పనేముంది అని మాత్రం అనొద్దు ఒక గృహిణి ఇంటిపని నుంచి పార్లమెంట్ మెంబర్ వరకూ ఏ పనినా చేయగలదు కాని ఒక గృహిణి పని ఎవరూ చేయలేరు”.

వేట

“సుందరీ !”

గడ్డిమేస్తున్న ఆవులను చూస్తూ ఏదో ఆలోచనలతో ఉన్న సుందరి తలతిప్పి చూసింది. దొంగరాముడు నవ్వుతూ తనకేసే వస్తూ కనిపించాడు. “నాతో నీకేం పని ?” అన్నట్లుగా విసుగ్గా చూసింది సుందరి. కష్టపడి పనిచేసే తత్వం లేదు రాముడిలో. పశువుల సంతలో, ఇతర పల్లెల్లో వాళ్ల పశువులు వీళ్ళకూ, వీళ్ల పశువులు వాళ్లకూ అమ్మిపెట్టి దళారీ పనులతో కాలం గడిపే వాడి మీద సుందరికే కాదు. ఆ వూర్లో ఎవరికీ సదభిప్రాయం లేదు.

“నీకు నులభంగా రెండు వేల రూపాయలు వచ్చే మార్గం చెప్తా !” అన్నాడు దొంగరాముడు ఆమె దగ్గరగా వచ్చేసి.. ఆమెనే పరిశీలనగా చూస్తూ. అరకొర ఆహారాలతో, అర్ధాకలితో కాలం గడిపే కుటుంబంలోని పిల్లైనా వయసు తెచ్చిపెడుతున్న మార్పులతో చాలా అందంగా, చురుకుగా ఉంటుంది ఆమె.

“దొంగోడివి. నీ మాటలు నమ్మేదెలా ?” అంది అనుమానంగా సుందరి. “నమ్మితే నీకే లాభం !” అన్నాడు రాముడు.

“ సరే చెప్పు !”

“ఇప్పుడు ఇక్కడే చెప్పను. రేపు అమ్మోరి గుడి కెల్లి నీ ఆవులు తోలుకురా..అక్కడ చెప్తాను అన్నాడు రాముడు.

సుందరి వాళ్లకున్న పొలం అంతంత మాత్రమే ! వానలు లేకా, వానలు లేనప్పుడు దగ్గరి టవున్ లో లాగుడు రిక్షా లాగి ఇంతో అంతో తెస్తుంటాడు వాళ్ళ తమ్ముడు తమకున్న రెండావులవల్లా వచ్చే పాలు పాల డిపో ఏజెంటుకు వేసి వచ్చే డబ్బు చన్నీళ్లకు వేడినీళ్లు తోడులా మండిపోతున్న ధరల మధ్యన రోజులు నెట్టుకొస్తున్న వుండీ లేని కుటుంబం వారిది. అందువల్ల రెండు వేల రూపాయలు అనగానే సుందరి మనసులో

అంతర్గతంగా ఆశ రేగింది.

అందువల్ల మరునాడు తమ ఆవులను అమ్మోరి గుడివైపుకే తోలుకుపోయింది.

“నీకు రెండు వేలు వచ్చే మార్గం చెబుతా..నీకు ఇవ్వవైతే సరే. ఇవ్వం

లేకపోయినా ఈ విషయం మాత్రం ఎవరికీ చెప్పకూడదు !”

“ఎవరితో అననులే..ఇనయమేందో చెప్పు !” అంది సుందరి.

“అయితే ఎవరితో చెప్పనని అమ్మోరి మీద ఆన చెయ్యి !”

రాముడిలా అనగానే అయిదు నిమిషాల పాటు ఆలోచనలలో పడింది సుందరి. అయితే డబ్బు మీది ఆసక్తి అమ్మోరి మీద ఆన చేసేలా చేసింది ఆమెను.

“ నేను చెప్పినప్పుడు నీవు నీ ఆవులను పెద్దరాయుడి తోపు వైపు తోలుకువస్తే ఓ గంటసేపు ఆవులను నేను చూస్తాను. తోపులోని మిషను బావి షెడ్డులో ఆ గంటా నీవు చిన్నరాయుడితో ఉండాలి. రెండు వేలు

ఇచ్చేస్తాడు !” అన్నాడు దొంగరాముడు తగ్గు స్వరంతో.

“దొంగ ముం..కా, మా నాయన, నా తమ్ముడూ నీ ఎవుకలు ఏరేత్తారు !” అంటూ చేతిలోని కర్రతో రాముని నెత్తిన ఒకటి వేసింది సుందరి.

రాముని కళ్లల్లో కాస్త కలవరం కనిపించింది. “ నీకివ్వం లేకపోతే వదిలెయ్యి..కానీ ఎవరికీ చెప్పనని అమ్మోరి మీద ఆన చేశావు !” అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయాడు రాముడు.

వట్టు వదలకుండా వదిసార్లు ప్రయత్నించాడు దొంగరాముడు. తను భయపడినట్లు ఏమీ జరగకపోవడం వల్ల తమ కుటుంబ దుర్భర పరిస్థితులు, ఇతర ఇబ్బందులు మనసులో మెదుల్తూనే ఉండడం వల్లా, యవ్వనం తాలూకు అనాలోచిత ఆసక్తి వల్లా ఒక రోజు తల వూపింది సుందరి.

మూడవ రోజే పెద్దరాయుడి తోపుకేసి ఆవులను తోలుకుపోయింది సుందరి. దయ్యాల తోపని పేరుపడ్డ ఆ తోపు వైపు పెద్దగా ఎవరూ రాకపోవడం వల్ల సునాయాసంగా ఆమె రేకుల షెడ్డులోకి వెళ్లిపోగలిగింది.

ఒకటి రెండు సార్లు చూసిన ఆడదాన్ని మళ్లీ మళ్లీ చూసే మనిషే కాదు చిన్నరాయుడు. కానీ సుందరిలో అతనికేదో కొత్తదనం కనిపిస్తూ రావడం వల్ల ఆమెను తరచూ పిలిపించుకోవడం మొదలెట్టాడు.

తన సహాయం ఉందన్న కారణంతో అడపాదడపా దొంగరాముడు కూడా చెట్ల చాటునా, వంక పోరంబోకులో పొదల వెనుకా సుందరి శరీరాన్ని హత్తుకోసాగాడు.

సంతకు పోయినప్పుడు టవునులో చిక్కిందనీ, ఎవర్నడిగినా తమది కాదన్నారనీ ఓ సంతనాడు ఏడు వేల రూపాయలున్న దళనరి కవరును తల్లిదండ్రులకు అందించింది సుందరి. తరువాత కూడా తన వద్ద కొంత డబ్బు చేరినా దాన్ని ఎలా ఇంట్లో

ఇవ్వాలి. తెలియక తన చెక్క పెట్టెలో పాత బట్టల అడుగున పాత పేపర్ల కింద దాచడం మొదలెట్టింది.

దగ్గరిదాపుల్లో తనకు పెళ్లికాగల పరిస్థితులు తమ ఇంట లేవు. అతి రహస్యంగా సాగిపోతుండడం వల్ల యవ్వనపు పొంగులోని శారీరక సుఖానికి బాగా అలవాటుపడిపోసాగింది సుందరి. ఒక రోజు దొంగరాముడి చేతుల్లో పరవశంలో ఉండగా.. “జిల్లా ఇంజినీరు కుర్రాడు వారం రోజులు దూరపు క్యాంపుకు పోతున్నాడు. ఆడి భార్య పోవడంలేదట. నీవు వెళ్లేలా వుంటే నీకు ఏడు రోజులకు ఇరవై వేల రూపాయలు నవ్వుతూ ముందుగానే ఇచ్చేస్తాడు. పైగా మంచి చీరలూ తీసిస్తాడు. టవును సంతలో ఒక రోజు నిన్ను చూపించానులే.. చానా మోజుపడిపోతున్నాడు!” అన్నాడు చిన్నగా.

“అమ్మో! ఏడు రోజులా? పైనలా అయిపోనూ?” అంటూ అదిరిపోయింది సుందరి.

“ఏమో ఆలోచించుకో.. తిరణాలకని వచ్చేయ్యి.. ఆడితో రైలెక్కిస్తాను. వచ్చాక పుష్కరాలకు ఎవరో తిరిపంగా పిలుచుకు పోయారనీ, క్షేత్రాలన్నీ చూపించారనీ ఏదో చెప్పుకోవచ్చు కదా?” అన్నాడు దొంగ రాముడు.

కానీ సుందరి ఒప్పుకోలేదు. కానీ ఆలోచనల్లో పడిపోయింది.

ఏడు రోజులు బయటకు వెళ్లిరావడం అంటే పెద్దరాయుడి తోపులో చిన్న రాయుడితోనో లేదా చింతతోపు చివర్న దొంగరాముడితోనో గంటో, అరగంటో గడపడం కాదు.. కానీ ఏడు రోజులలో ఇరవై వేలు.. సన్నా బన్నా మొత్తం కాదు. ధైర్యం చేసి వెళ్లిపోయి తిరిగి వచ్చాక రాముడు చెప్పినట్లు తిరిపంగా పుష్కరాలకు, క్షేత్రాలకు వెళ్లివచ్చానని చెప్పేసి కొన్నాళ్లు గడిచిపోయాక తమ్ముడికి ఓ పాత ఆటో రిక్షా అయినా తీసివ్వచ్చు కదా అనుకుంటూ కొత్త ఆలోచనల్లో పడింది సుందరి.

దొంగచాటుగా అయినా తరచూ

పక్కాటి తిరుణాళ్లకు వచ్చిన సుందరి స్నేహితురాళ్ల కన్నుగప్పి అడ్డదారిన టవున్ రైల్వే స్టేషన్ దారి పట్టింది. దార్లో జత అయిన రాముడు రహస్యంగా తనతోపాటు రైలెక్కించాడు.

జంక్షన్లో వాళ్లు పెద్ద రైలు కోసం ఎదురుచూస్తుండగా బెంచీలో ఆ పక్క కూర్చున్న ఎర్రచొక్కా కుర్రాడికి ఏం తోచిందో..

“తను వుండే.. పలువురికి పండే

తను శవమై.. మరొకరికి వశమై

తను ఎడారై.. ఎందరికో ఒయాసిస్సై

..” అంటూ అలిశెట్టి ప్రభాకర్ కవితను ఒడుపుగా వల్లించుకోసాడు.

దొంగరాముడికే అర్థం కాలేదు! సుందరికేం తెలుస్తుంది?

చిన్నరాయుడి వల్లా అడపాదడపా దొంగరాముడి వల్లా లభ్యమవుతున్న శారీరక సుఖం కూడా ఆమెకు ఆసక్తికరంగా, ఆనందదాయకంగానే ఉంది నిజానికి. ఏడు రోజుల పాటు వరుసగా, దర్జాగా ఆ సుఖాన్ని ఆనందంగా అందుకోవడం గొప్పగా ఉంటుందేమో అన్న ఆలోచన అమాయకంగా డబ్బుకన్నా మిన్నగా అనిపించసాగింది.

“పుష్కరాలకు పోతానంటే పంపరని చెప్పకుండా పోయి వచ్చాను!” అని అంటే నాలుగు రోజులు తిట్టిపోస్తారు అంతేకదా అన్న ధైర్యం కూడా ఆవహించసాగింది ఆమెను.

ఫలితంగా ఆమె చేతుల్లో ముందుగానే ఇరవై వేల రూపాయలు పడిపోయాయి. చుట్టు పక్కల పల్లెల్లో అప్పుడప్పుడు ఆడవాళ్ళు అదృశ్యం అయిపోయారన్న సంగతి మాత్రం మననానికి రాలేదు తనకు.

పక్కాటి తిరుణాళ్లకు వచ్చిన సుందరి స్నేహితురాళ్ల కన్నుగప్పి అడ్డదారిన టవున్ రైల్వే స్టేషన్ దారి పట్టింది. దార్లో జత అయిన రాముడు రహస్యంగా తనతోపాటు రైలెక్కించాడు.

జంక్షన్లో వాళ్లు పెద్ద రైలు కోసం ఎదురుచూస్తుండగా బెంచీలో ఆ పక్క కూర్చున్న ఎర్రచొక్కా కుర్రాడికి ఏం తోచిందో..

“తను వుండే.. పలువురికి పండే

తను శవమై.. మరొకరికి వశమై

తను ఎడారై.. ఎందరికో ఒయాసిస్సై

..” అంటూ అలిశెట్టి ప్రభాకర్ కవితను ఒడుపుగా వల్లించుకోసాడు.

దొంగరాముడికే అర్థం కాలేదు!

సుందరికేం తెలుస్తుంది?

బొంబాయి వెళ్లే ట్రైయిన్లో ఫస్ట్క్లాస్ ఏసీ బోగీలోకి ఒక యువకుడితో పాటు సుందరిని రైలెక్కించిన దొంగరాముడు వెనువెంటనే దొరికిన తమ ప్రాంతపు రైలెక్కిశాడు. అర్ధరాత్రికన్నా ముందే రహస్యంగా వూరు చేరుకున్న రాముడి మీద ఎవరికీ ఎలాంటి అనుమానం కలిగే ఆస్కారం లేకపోయింది.

రోజులు, వారాలు, నెలలు గడిచిపోయాయి!

సుందరి జాడ లేదు!!

ఆమె తల్లిదండ్రులు జీవచ్ఛవాల్లా మారిపోయారు. భీముడు టవున్కెళ్లి రిక్షా లాగడం మానేశాడు.

వారింట రాత్రులందు దీపాలు వెలగడం కూడా మానుకున్నాయి.

అయినా కాలం కొద్దో గొప్పో గాయాలను మాన్పుతుంది. మానవుడి నిరంతర జీవన సంగ్రామానికి అంతం ఉండదు.

సుందరి తల్లి ఆవులను మేతకోసం పట్టుకుపోయింది.

తండ్రి పొలం వెళ్లాడు ఇంట్లో ఒంటరిగా ఉన్న భీముడికి ఏం తోచిందో కానీ సుందరి పెట్టెను తెరిచి నిశితంగా పరిశీలించాడు. ఇరవై ఎనిమిది వేల రూపాయలు బయటపడ్డాయి. “ఇప్పటికి సగం పరువే పోయింది. ఈ డబ్బు విషయం తెలిస్తే

పూర్తిగా గంగపాలవుతుంది!” అనుకుంటూ ఆ డబ్బును తన పెట్టెలో దాచాడు. అతనికేదో అర్థం అయ్యింది. అంతులేని ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు.

“సావిత్రి!” ఎద్దుల కోసం జొన్న కర్రలు కోసుకుంటున్న సావిత్రి తిరిగిచూసింది.

పొరుగుగారి దొంగరాముడు నవ్వు మొహంతో తనకేసే వస్తున్నాడు. ఉట్ల తిరుణాళ్లప్పుట్నుండి స్వల్ప పరిచయం ఆమెకు అతనితో. దొంగరాముడు చెప్పిన విషయం నమ్మదగినదిగా లేకపోయినా వీలు చూసుకుని గంగమ్మ గుడివైపు రావడానికి అంగీకరించింది సావిత్రి.

కాలం గడిచిపోయింది. పోతోంది. సావిత్రి వాళ్ల పల్లె పక్కని వంకవార నుండి పెద్ద రాయుడు తోపుకి చాలా దగ్గరదారుంది.

చిన్నరాయుడితో పాటు దొంగరాముడు కూడా అడపాదడపా అక్కన చేర్చుకోగలుగుతున్నాడు సావిత్రిని.

“చిన్న ఆఫీసరు ఒకడు దూరపు క్యాంపు

పోతున్నాడు. ఆడి భార్య పోవడంలేదట. నీవు ఐదు రోజులు వాడితోపాటు వెళ్లే చాలు. ముందుగానే నీ చేతుల్లో ఇరవై అయిదు వేలు పడిపోతాయి. ఒకరోజు అతనికి నిన్ను చూపించానులే. అప్పట్నుంచి తెగ యిదయిపోతున్నాడు నీ కోసం!” భయంతో కూడిన ఆలోచనల్లో పడిపోయింది సావిత్రి. మూడో రోజు “తిమ్మన్న గారి పల్లె పెద్దమ్మ జాతరనాడు నీవు జాతరకు వచ్చేసి, అక్కడ్నుండి...” దారి వివరిస్తున్నాడు. పొదలకవతల వేట కోసం దాగిన చిరుతపులిలా ఒక మనిషి తమ మాటలు వింటున్నాడని వారికి తెలియదు.

జాతర జనంలోంచి బయటవడి రహస్యంగా టవున్ రైల్వేస్టేషన్ చేరుకుంది సావిత్రి. రైలు వచ్చింది. వెళ్లిపోయింది. దొంగరాముడి జాడ లేదు! ఇరవై అయిదు వెయ్యి రూపాయల కరకు నోట్లు అందించిన రాముడు ఎందుకు రాలేదో ఆమెకు అర్థం కాలేదు. దూరం ఆలోచించి బాడుగ ఆటో

మాట్లాడుకుని వెనక్కు వచ్చేసి జాతర చేరుకుంది సావిత్రి. ఆ రోజు రాత్రే దొంగరాముడు పడమర వెళ్లే రైలు కింద పడిచచ్చిపోయాడని తెలిసి వాళ్ల పల్లెటూరు కదిలిపోయింది. అటు తిప్పి, ఇటు తిప్పి ఆత్మహత్యగా కేసు ముగించారు రైల్వే పోలీసులు. “ఎవరో చంపేసి మంచి మలుపులో రైల్వే లైను మీద వేసేశారు!” అనే అనుకున్నారు దొంగరాముడి తల్లిదండ్రులు, బంధువులు. అయితే వారు చేయగలిగిందేమీ లేకపోయింది.

దొంగరాముడి కథ ముగిసిపోయింది. ఆరు నెలలు గడిచిపోయాయి. అంతా ఆ సంగతి మరిచిపోతున్నారు దాదాపుగా. నుందరి తమ్ముడు భీముడు తన ట్రంకుపెట్టెలోని డబ్బు బయటకు తీశాడు. వనిమీద బెంగుళూరు వెళ్తున్నట్లు తల్లిదండ్రులకు చెప్పి బయల్దేరాడు. బొంబాయి రైల్వేకిన భీముడి చేతిసంచితో సుందరి ఫోటోలు పదిలంగా ఉన్నాయి.

ఆమె అస్సంతం

- వసంతలక్ష్మి.పి, కువైట్

ఆమెకొక పొయ్యి, దానికొక గది
ఇచ్చి చూడండి..
అదే ఆమె రాజ్యం అంటుంది..

ఆమెకొక మొగుడూ
ఆయనకొక జీతమూ ఉంటే చాలు
అదే ఆమె జీవితం అనుకుంటుంది..

ఆమెకొక పిల్లాడో ఒక పిల్లో
పుడితే చాలు
అదే ఆమె స్వర్గం అనుకుంటుంది..

ఆమె అల్పు సంతోషి..
ఆమెకి సూర్యోదయాలూ
తన ఇంటి గాస్ పొయ్యి వెలుతురే..

ఆమెకి ఆరు ఋతువులూ
తన ఇంటి నాలుగు గోడల మధ్య మారే
వెలుతురూ చెమ్మా ఎండా నీడలే..
అవే ఆమె ప్రకృతి రహస్యాలు..

ఆమెకొక పుస్తకం ఇస్తే
ఆమెకొక ఆలోచన ఇస్తే
ఆమెకొక విరామం వస్తే
ఆమెకొక రంగుల ప్రపంచం ఇస్తే
ఆమెకొక చైతన్యం వస్తే....

ప్రపంచం మరి మారిపోదూ
ప్రపంచం మరి నివ్వెరపోదూ
ఈ అనంత శక్తిని దాచేస్తున్న
శక్తులని ఏమార్చి.. ఆమె
ఆమె ఎప్పుడు అనంతమవుతుందో..

సరహంతక విలువలు

ప్రతి కులహత్య వెనుక పరువు వుంటుంది. ప్రతి పరువు వెనుక జెండర్ రాజకీయాలు, ఆస్తి రాజకీయాలు వుంటాయి.

నిచ్చిన మెట్ల వ్యవస్థలో ప్రతి హింసాత్మక సంఘటన వెనుక సమాజం విశ్వసించే విలువలుంటాయి. ఆ సమాజం అంగీకరించిన ప్రతి విలువ వెనుక ఒక సమూహానికి సంబంధించిన స్వార్థపర ప్రయోజనం వుంటుంది. అందుకే పీడితులే కాదు పీడకులు కూడా తమ దారుణాల్ని సమర్థించుకోగలుగుతారు. పీడకుల్లో కొంతమంది ఆయుధాలతో వ్యక్తుల్ని హత్య చేస్తే మరి కొందరు విలువల్నే ఆయుధాలుగా ఉపయోగించి కొన్ని సమూహాల ఉనికిమీద దాడిచేసి, వారి భవిష్యత్తుని హత్య చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. విలువలు కనిపించని ఆయుధాలు. వివిధ ప్రజా సమూహాల్లో హెచ్చుతగ్గులు ఆమోదింప చేయాలంటే విలువల్ని నమ్మకాల రూపంలో అమలు చేయాల్సి వస్తుంది. జీవించి వుండగానే కాదు జీవితాంతరం కూడా ఆ విలువలు భయపెట్టగలగాలి. అప్పుడే వాటిని ప్రజల మెదళ్ళలో బలంగా నాటుకునేలా చేయటం సాధ్యమౌతుంది.

పున్నామ సరకం నుండి తప్పించేవాడు పుత్రుడే అనేది ఇందుకో సరైన ఉదాహరణ. కొడుకు తలకొరివి పెట్టకపోతే రౌరవాది సరకాల పాల పడతామనే ఆధ్యాత్మిక విలువ చిన్న భయం కాదు. ఆ భయం కలిగించిన పురుషస్వామ్యపు విలువ చాలా పెద్దది. అతి బలమైనది. వంశాలు నిలబడటాలు, వంశాంకురాలు కూడా ఇలాంటి నమ్మకాలతో కూడిన విలువలే. ఫలితం ఏం జరిగింది? స్త్రీ కంటే పురుషుడు ఎన్నో రెట్లు శక్తివంతుడైనాడు. తల్లిదండ్రులకి ఆడపిల్ల అవాంఛనీయమైపోయింది. గుండెలమీది కుంపటైపోయింది. చిత్రంగా మగపిల్లాడిని కనిచ్చే భార్య స్థానంలో స్త్రీ మాత్రం ఆస్తి అయిపోయింది. ఎందుకంటే సంతానవృద్ధి చేసే మానవయంత్రం కదా ఆమె!

మన సమాజం శ్లాఘించే దుర్మార్గ విలువల్లో కులం చాలా ముఖ్యమైనది. ఏ మనిషైనా ఒకే రకంగా పుడతారు. ఒకే రకమైన శారీరక వ్యవస్థతో బతుకుతారు. కానీ కొన్ని కులాల్లో పుట్టిన శరీరాలు గొప్పవైపోతాయి. దోపిడీ నిరంతరాయంగా అమలవ్వాలంటే తిరుగుబాటు గురించిన ఊహ కూడా భయపెట్టాలి. అలాంటిదే “బ్రహ్మ హత్యా పాతకం”. ఉత్పత్తి ప్రక్రియకి

దూరంగా వుండటం మేధస్సుగా కీర్తించబడి, శ్రమ చేసే వర్గాలచే మితిమీరిన అతిగా గౌరవించ బడింది. సమాజంలో ఒక వర్గం ఎక్కువగా గౌరవించబడిందంటే మరో వర్గం దాన్ని కోల్పోవలసిందే కదా! ఆ కోల్పోవటం ఒక్క గౌరవ రూపంలోనే కాదు కనీస జీవన ప్రమాణాల్లో కూడా జరిగింది. అస్తులు వుండటం, అస్తులు కూడపెట్టుకోగలగటం సమర్థతకి, హోదాకి, గౌరవానికి సంకేతంగా ఏర్పడిపోయింది. కనుకనే మనిషిని మనిషి తొక్కినకుంటూ “ఎదిగిపోవటం” ఒక ఆమోదనీయ విలువగా మిగిలింది. పుట్టుక కులానికి సంబంధించిన విలువని అంటగడితే, ఆస్తి సంపాదన వర్గానికి సంబంధించిన హోదాని కట్ట బెట్టింది. రెండూ సాటి మనుషుల్ని కించపరిచే దుర్మార్గ విలువలే. సామాజిక సంబంధాల్లోని పితృస్వామ్యానికి సంబంధించిన ఆధిపత్య విలువలు ముందుగా కుటుంబంలోనే అధికంగా పొడసూపుతాయి. గడప దాటి

బైటకి వెళ్తే ఆడపిల్లలు, స్త్రీలు ఎంతగా అణిగి వుండాలో, మగపిల్లలు, పురుషులు ఎంత బేఘికర్గా వుండొచ్చో ముందుగా కుటుంబం లోనే శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. రక్షణ పేరుతో నాన్న, అన్నయ్య, తమ్ముడు, కొడుకుకి ఆడపిల్లని, స్త్రీని లోబరిచి వుంచటం అలవాటు చేయటం ద్వారా గడప బైట ఆమె కదలికల్ని పరిమితం చేయొచ్చు. ఒక్కత్రీ సినిమాకెళ్ళటం, పార్కుకెళ్ళటం చివరకు బేకరీకెళ్ళటం కూడా బరితెగింపుతనం అని విలువల భంగం పేరుతోనో లేదా అభద్రతా బూచి పేరుతోనో ఆమె కదలికల్ని సులువుగా నియంత్రించొచ్చు. ఐతే అసలు ఎందుకు నియంత్రించాలి? ఇంట్లోకి వచ్చేముందు కారుకి, బైకుకి, చివరికి సైకిలుకి తాళం జరిగిన ప్రణయ్ హత్య ఈ అన్ని విలువల్ని బైటపెట్టింది. బహుశః శాకాహారం కారణమేమో భారతీయ కులవ్యవస్థలో బ్రాహ్మణుల తరువాత స్థానం తమదేనని వైశ్యులు అనుకుంటుంటారు. నిజానికి బ్రాహ్మణుల కంటే వైశ్యులే ఎక్కువగా కులం విషయంలో పట్టింపుగా వుంటారు. ఒక్క స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో తప్పితే వారెప్పుడూ ఏ సామాజిక, సంస్కరణ, పౌరహక్కుల ఉద్యమాల్లో పెద్దగా పాల్గొన్నట్లు కనబడరు. కానీ వ్యవస్థని యధాతథ స్థితిలో వుంచటానికి ప్రయత్నించే ఆర్ఎస్ఎస్, విశ్వహిందూ పరిషత్లలో వారు క్రియాశీలకంగా వుంటారు. వైశ్యుల్లో మానవతా దృక్పథంతో చేసే చారిటీ యాక్టివిటీ కనబడుతుందేమో కానీ సామాజిక ఉద్యమాల పట్ల సానుకూలత కనిపించదు. ఆధ్యాత్మిక రంగాన్ని బాగా పోషించే వైశ్యులు దేవాలయ కమిటీల్లో చురుగ్గా పాల్గొంటారు. బూర్జువా రాజకీయ పార్టీ పదవుల్లో వుండటం సామాజిక ఉద్యమంలో పాల్గొనటం కాదు కదా! నా దగ్గర ఇందుకు సంబంధించిన గణాంకాలేవీ లేవు కానీ స్వీయ పరిశీలనలో నాక్కనిపించిన వాస్తవం ఇది. వైశ్యుల్లో కులాంతర వివాహాలు చాలా అరుదు. మొత్తంమీద బ్రాహ్మణీయ పల్లకీకి అతి ముఖ్య బోయాలు వీరు. ఎంత సరదాగా, స్నేహపూర్వకంగా కనిపించినా, వ్యవహరించినా వారు వ్రధానంగా

నమ్ముకునే, ఆచరించే విలువలన్నీ శుద్ధ బ్రాహ్మణీయమే. అందుకు కారణం నిరంతరం ధనం, ఆస్తులతో కూడిన వ్యాపారంలో వారు నిమగ్నమైవుండటం కావచ్చు. పైన చెప్పుకున్నట్లు భౌతిక ఆస్తి అనేది తరం నుండి తరంకి అందించినప్పుడే వ్యక్తిగత ఆస్తి అవుతుంది. అందుకోసం స్త్రీల పట్ల ఏ మాత్రం సడలింపు లేకుండా వుండటం జరిగింది. కట్టుబాట్లు అధికంగా వుంటాయి. వైశ్య యువతులు, స్త్రీలు మహిళా ఉద్యమాల్లో కానీ, హక్కుల ఉద్యమాల్లో కానీ కనబడతారా అనేది సందేహమే. ఒకవేళ కనబడినా అది చాలా అరుదు. ఇది కరుడు కట్టిన బ్రాహ్మణీయతకి సంకేతం. (ఏదేని ఒక కులం గురించి ప్రత్యేకించి తీర్పులివ్వటం, ఎద్దేవా చేయటానికి నేను వ్యతిరేకం కానీ ఆబ్జెక్టివ్ విశ్లేషణకి ఎవరూ అతీతం కానవసరం లేదు.)

మారుతీరావు కూడా ఆ కరుడు కట్టినతనానికి ప్రతినిధి. అన్యాయంగానో, అక్రమంగానో సంపాదించిన తన వందల కోట్ల ఆస్తి తనకి వారసురాలైన తన కుమార్తె ఒక తక్కువ కులం వ్యక్తిని పెళ్ళి చేసుకోవటం ద్వారా అతని సంతానానికి వెళుతుందనే ఊహని భరించలేకపోయాడు. అది తన కుమార్తె సంతానంగా అతను భావించి వుండదు. అందుకే ప్రణయ్ హత్యకి ప్రణాళికలు వేస్తూనే అమృత కడుపులోని పిండాన్ని చిదమటానికి ప్రయత్నించాడు. పురుషుడి నుండి పురుషుడికే తరాలు బదిలీ అవుతాయనే పితృ స్వామ్య దృక్పథం అతనిది. మారుతీరావుకే కనుక ఒక కొడుకు వుండుంటే అతను ప్రణయ్ని హత్య చేసే అఘాయిత్యానికి పూనుకొని వుండేవాడు కాదేమో! ఎందుకంటే ఆస్తి అతను నమ్మిన విలువలు నిర్దేశించినట్లే తన తరువాత తరానికి చేరుతుంది. అతని పరువు వెనుక ఆస్తికి సంబంధించిన ప్రస్ట్రేషన్ వుంది. తన వర్గమూ, కులమూ కాని వ్యక్తి కుటుంబంలోకి తన ఆస్తికి వారసురాలైన తన కూతురు వెళ్ళటాన్ని అతను భరించలేకపోయాడు. ఆ రకంగా ప్రణయ్ హత్యోదంతంలో నిర్వృంద్యంగా కులము, వ్యక్తిగత ఆస్తి, జెండర్ కోణాలు వున్నాయి.

అన్ని పై కులాల నుండి మారుతీరావుకి లభించిన నైతిక మద్దతు నిజానికి భయం పుట్టిస్తుంది. ఈ విషయంలో అగ్రకులాలన్నీ ఏకమై ఒక యుద్ధకూటమిగా ఏర్పడినట్లు కనబడు తున్నది. వీళ్ళందరూ మారుతీరావుని ఓనప్ చేసుకుంటున్న ముసుగుహంతకుల్లా కనిపిస్తున్నారు. ప్రణయ్ హత్యని బాహుటంగా సమర్థిస్తున్నారు. సందట్లో సడేమియా అని రిజర్వేషన్ల గురించి కూడా మాట్లాడు తున్నారు. “ఉద్యోగాల్లో రిజర్వేషన్లు కావాలి. పెళ్ళిళ్ళలో కుల సమానత్వం కావాలా?” అని వితండవాదం చేస్తున్నారు.

మన విలువలు వాస్తవాల్ని ఎంత తల్లకిందులుగా చూసేవాళ్ళుగా మనల్ని తయారుచేస్తుందంటే వీళ్ళకే వరికీ ప్రణయ్ అనే యువకుడు యవ్వనంలో వుండగా హత్యకి గురై తన ప్రాణాన్ని కోల్పో యాడని కానీ, అతని కుటుంబ సభ్యులకి తీరని విషాదమని, అతని తల్లిదండ్రులకి అతని మరణం కడుపుకోతని, తన ప్రేమకోసం ఎంతో తెగించి ప్రణయ్తో జీవితాన్ని పంచుకుందామన్న ఆశతో కడుపులో బిడ్డని మోస్తున్న అమృత దుఃఖం కానీ పట్టడంలేదు. వీళ్ళందరికీ మారుతీరావు మీర్ అయిపోయాడు.

తమ కులపు ఆడపిల్లల జోలికి వస్తే ఖబడ్డార్ అనే హెచ్చరిక చేసిన వీరుడైపోయాడీ దుర్మార్గుడు. అంతేకాదు తొమ్మిదో తరగతి పిల్లని ట్రాప్ చేసిన దుర్మార్గుడిలా ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్న ప్రణయ్ కనబడుతున్నాడు. ఆ సమయంలో ఆమెది అదే వయసనే ఇంగితాన్ని వదిలి పెట్టేస్తున్నారు. వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి కాకుండానే ఆ అమ్మాయికి “కడుపు” చేసాడట. ఎదిగిన ఇద్దరు ఇష్టపూర్వకంగా కలవటం కాకుండా ఒక పురుషుడు ఒక స్త్రీకి “కడుపు” చేయటంగా చూసారు. పితృస్వామ్యం ఒక భయంకర జెండర్ విలువని ప్రతిపాదిస్తుందనటానికి ఇంతకన్నా తార్కాణమేం కావాలి?

మరో దుర్మార్గమైన ద్వంద్వ విలువ ఏమిటంటే ఆస్తులు సంపాదనలు వుంటే చాలు అదే పెద్ద ప్రయోజకత్వం! ప్రణయ్కి కానీ, ప్రణయ్ కుటుంబానికి కానీ ఏ కోశానా

నేరచరిత్ర లేదు. మారుతీ రావే రకరకాల దందాలు చేసాడు. చట్ట వ్యతిరేక వ్యాపారాలు చేసాడు. లాండ్ మాఫియాతో చేతులు కలిపాడు. భూ ఆక్రమణలు చేసాడు. చివరికి మాజీ ఉగ్రవాదులతో, ఐ.ఎస్.ఐ. ఏజెంట్లతో కూడా చేతులు కలిపాడు. అన్నింటికంటే నీచంగా అతని సహనిందితుడు అయిన తమ్ముడు బ్లా ఫిలిం కేసులో వున్నాడు. మారుతీరావుకి కూడా అందులో భాగస్వామ్యం వుండొచ్చేమో అన్న అనుమానాలున్నాయి. పెళ్ళైన లేక పెళ్ళి కాబోతున్న ప్రేమికులు సన్నిహితంగా వుంటే అభ్యంతరాలు పెట్టి అమృతని పచ్చి బూతులు తిట్టిన వారికి మారుతీరావు అక్రమాలు, బ్లాఫిలిం ఆరోపణలు, ఉగ్రవాదులతో చేతులు కలపటం పట్ల అభ్యంతరం లేదు. అతని సమర్థకులకు అదేమీ కనబడటం లేదు. అతనో అగ్ర కులస్తుడు. అంతే.

కానీ ప్రణయ్ బి.టెక్. కంప్లీట్ చేయకపోవటాన్ని, అతని బాక్లాగ్ని మాత్రం ఎద్దేవా చేస్తున్నారు. ఈ సమాజం డబ్బు చుట్టూ, కులం చుట్టూ తిరుగుతుంటుందని, దీనికి నిజాయితీ కానీ, మానవీ యత కానీ లేకుండా అవరోచిస్తుందని తేటతెల్ల మవటంలేదా? అయినా స్త్రీని పురుషుడే పోషించాలా? ఏం, స్త్రీ సంపాదించకూడదా? తనని తాను పోషించుకోకూడదా? ఏం చదివిందనే ప్రశ్న అమృతకి ఎందుకు వేయరు ఎవరూ? ఎందుకు వేయరంటే కరుడుకట్టిన జెండర్ దృక్పథమే కారణం. పురుషుడు స్త్రీని పోషించాల. “కడుపు” చేయాల. స్త్రీ ఎప్పుడూ పరాధీన అన్నమాట. ప్రతి కులహత్య వెనుక పరువు వుంటుంది. ప్రతి పరువు వెనుక జెండర్ రాజకీయాలు, ఆస్తి రాజకీయాలు వుంటాయి. సామాజిక భావజాలాల్లో, మనుషుల స్వభావాల్లో, ప్రవర్తనల్లో ఏమాత్రం మార్పు తీసుకురాని స్వాతంత్ర్యం ఒక స్వాతంత్ర్యమేనా? స్వాతంత్ర్య మంటే జెండాలు, పాలకులు మారటం మాత్రమే కాకుండా సమాజంలో అంతర్గతంగా మనిషిని మనిషి దోచుకొవటాన్ని సౌలభ్యంచేసే దుష్ట విలువల నుంచి కూడా జాతి యావత్తూ స్వాతంత్ర్యం పొందటం కాదా?

మాత్రలతో నెలసరి వాయిదా!

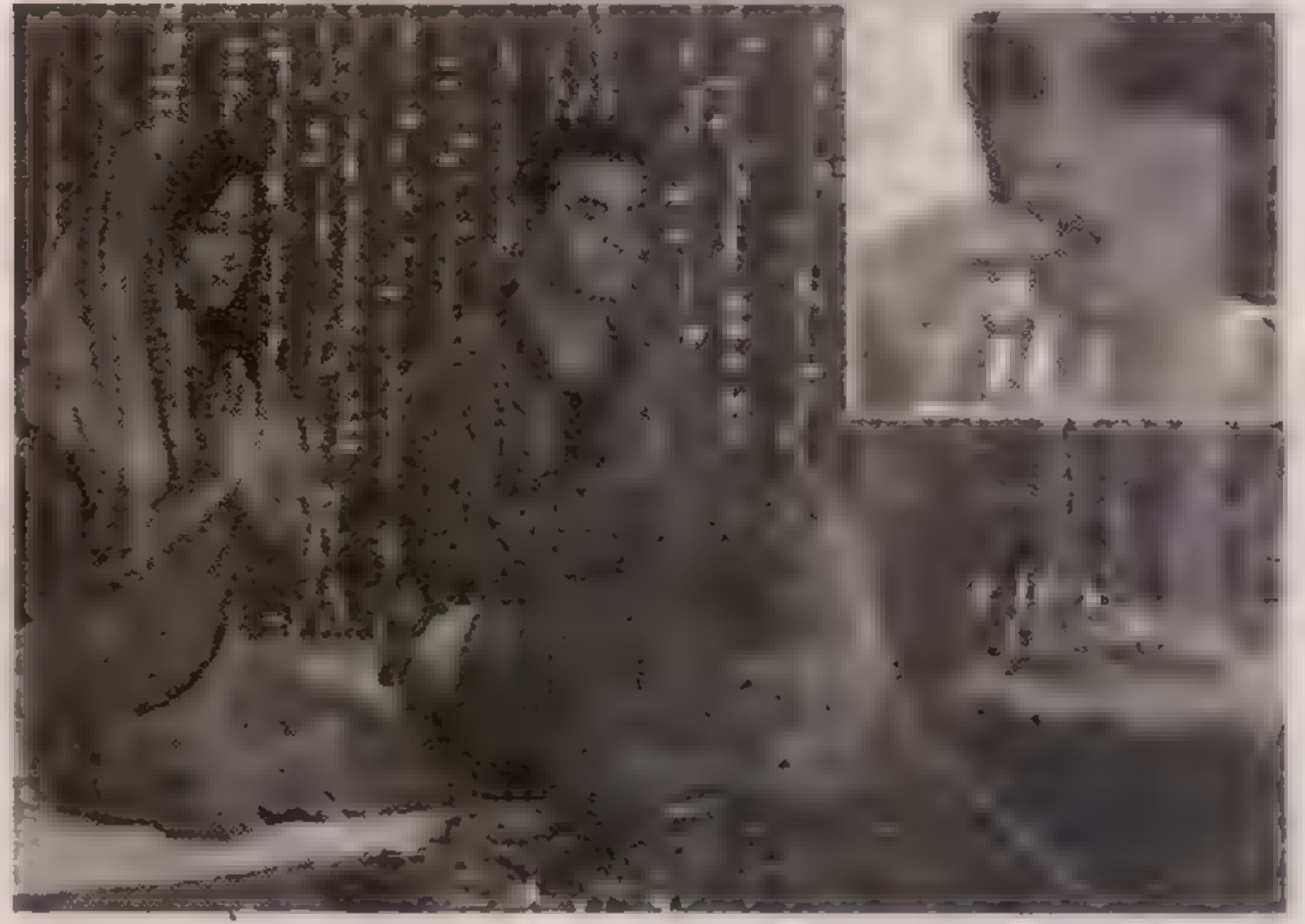
రుతుస్రావం. దీని గురించి ఇప్పుడు కూడా చాలా దేశాలలో బహిరంగంగా మాట్లాడరు. ఈ రోజుల్లో కూడా కొన్ని ప్రాంతాల్లో మహిళలు చాలా ఆంక్షలు, ఆచారాలు పాటిస్తారు. వారిని ఆ మూడు రోజులు బయటే ఉంచుతారు. కొన్ని ప్రాంతాల్లో పశువుల కొట్లాట్లో కూడా ఉంచేవాళ్లున్నారు. వారిని స్నానం చెయ్యనివ్వరు. అన్నం కూడా ఏదో మొక్కుబడిగా పెడతారు. ఎప్పుడో కొన్ని వేల సంవత్సరాల కిందట రూల్స్ ఇప్పటికీ మహిళలపై రుద్దుతారు. పసిబిడ్డ తల్లులు ఈ పరిస్థితులలో ఎంత నరకం అనుభవిస్తున్నారు కదా!

ఇంకా శ్రావణమాసం, కార్తీకమాసం లాంటి ప్రత్యేక మాసాలలో అయితే ఇంక చెప్పనక్కర్లేదు. నెలంతా పూజలే. ఏ కార్యక్రమానికైనా నెలసరి అడ్డువస్తే ఎలా? అత్తయ్య కోప్పడుతుంది. ముందే చూసుకోవద్దా అని! అందుకే ఈ మాసాల్లో ఇంక గృహప్రవేశాలలో చిన్నచిన్న ఫంక్షన్లకు కూడా నెలసరి వాయిదా వెయ్యడానికి గత్యంతరం లేక మాత్రలు వాడతారు మహిళలు. ఆ సమయంలో ఒక స్త్రీకి నెలసరి వస్తే ఇంట్లోని వారంతా ఆమెపై చిరాకుపడతారు. ఆమె పాపం చేసినట్లు. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో ఈ మాత్రలు వారికి చాలా అవసరమవుతున్నాయి.

ఏదో ఒక మందులషాపులో అడిగితెచ్చుకుని వారం 10 రోజులు నెలసరి ఆపుకుంటున్నారు. ఇలాంటివి నిజానికి ఏ డాక్టరూ వాడమని చెప్పరు. ఆడపిల్ల పెళ్లికి ముహూర్తం చాలా బలమైనదనో లేక వేరే ముహూర్తం అబ్బాయికి వీలు పడదనో అమ్మాయి నెలసరి సమయానికే నిర్ధారించి నెలసరి వాయిదాకై 10 రోజుల ముందు నుండి ఈ మాత్రలు వాడతారు. రుతుచక్రం అనేది మహిళల హార్మోన్లపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇలా రుతుక్రమాన్ని వాయిదా వెయ్యాలంటే వాడిన మాత్రలు ఆడవారి హార్మోన్లపై తీవ్రప్రభావం చూపిస్తాయి. వారికి రక్తపోటు, వర్తిగో (తలతిరగడం) లేదా

పార్శ్వపునొప్పి(మైగ్రేన్) వంటి అనారోగ్యాలుంటే ఈ మాత్రల ప్రభావంతో ఫిట్స్, బ్రెయిన్ స్ట్రోక్ వంటివి వచ్చే అవకాశాలు ఎక్కువ. రుతుక్రమం వాయిదా వేసుకుని మరీ ఈ పూజలు, క్రతువులు చెయ్యాలా? వారికి అనుకూలమైన సమయాల్లో చెయ్యవచ్చు కదా! రుతుక్రమం అనేది ప్రకృతి కానుక. ప్రకృతి అంటే దైవం. ఈ ప్రకృతి కానుకను మహిళలు ఆనందంగా స్వీకరించాలి. మహిళ తన ఆరోగ్యం తాను కాపాడుకోవాలి. రుతుక్రమం వల్ల కొన్ని పూజలు చెయ్యలేకపోతే దేవుడు ఏమీ శపించడు. ఇదంతా దేవుడి సృష్టే అనుకుంటే ఇక్కడ అపవిత్రత అంటూ మైల అనే మాటలకు అర్థం లేదు. రుతుక్రమ సమయాల్లో దేవుణ్ణి చూడకూడదని ఏ దేవుడూ చెప్పలేదు. ఏ దేవతా ఆంక్షలు విధించలేదు. ఆ సమయంలో స్త్రీలు చాలా అసౌకర్యంగా, విసుగ్గా, చిరాకుగా, ఇబ్బందిగా ఉంటారు. కొంచెం బలహీనంగా ఉంటారు. ఆ మూడు రోజులు వారికి విశ్రాంతినివ్వాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఉద్దేశించినది మాత్రమే ఈ దూరం ఉంచడం. దాన్ని ఆచారంగా చేసేసి వారిని అంటరానివారుగా నేరస్తుల్లాగా ఉంచనక్కరలేదు. దేవుణ్ణి చూడాలా, వద్దా అనేది వారి ఇష్టాన్ని బట్టి వారు నిర్ణయించుకోవాలి.

సృష్టికి మూలం ఈ రుతుక్రమం. సాధారణంగా బిడ్డలు పుట్టడం ఆలస్యమైన భార్యాభర్తలు వైద్యుల దగ్గరకు వెళితే వైద్యులు ముందుగా అడిగే ప్రశ్న రుతుక్రమం సరిగ్గా వస్తోందా? అని. మరి అంతటి సృష్టి ప్రాముఖ్యకమున్న ఈ రుతుక్రమం అపవిత్రమేమిటి? కాలం చెల్లిన ఆచారాలను పట్టుకుని మన ఆరోగ్యాలను పణంగా పెట్టి అనవసరపు రాద్ధాంతాలు చేసే ఈ విధానాలు మహిళలకెందుకు? మందులు వాడడం వల్ల మహిళల ఆరోగ్యం పాడై సంతానాన్నివ్వలేకపోతే మళ్లీ ఆ దేవుడినే నిందించేది.

అమ్మాయిలకు 13 సంవత్సరాల వయసులో మొదలై 50 ఏళ్ల వరకూ కొనసాగే రుతుక్రమంలో వయసు క్రమంలో ఎన్నో మార్పులు చోటుచేసుకుంటాయి. అవన్నీ సక్రమంగా జరిగిపోవాలంటే ఈ రకమైన మాత్రలు, లేక నాటువైద్యాల ప్రయోగాలు చెయ్యకూడదు.

అమ్మ ప్రేమ వంటిదే దేవుడి ప్రేమ కూడా. తల్లిదండ్రులిద్దరూ పిల్లలకు దైవసమానులే కదా! రుతుచక్రంలో ఉన్న బిడ్డ తండ్రిని చూడడం, మాట్లాడడం, భోజనం వడ్డించడం ఎటువంటిదో దేవుడికి సేవ చెయ్యడం కూడా అలాంటిదే. తండ్రి బిడ్డల బంధమే. దానికి అంటు సూత్రాలెందుకు?

బిడ్డకు జన్మనిచ్చే సమయంలో ప్రసవవేదన పడి 15, 20 రోజులు విశ్రాంతి తీసుకునేలాగా ఈ బాలింత అనే మాట పురుడు అనే మాటలు వచ్చాయి అంతే. ఈ సమయంలో అందరికీ దూరంగా తల్లిబిడ్డలుంటే వారికి ఏ మాత్రం కుటుంబసభ్యులు సేవ చెయ్యలేరు. దగ్గరకు తీసుకుని వారిని కనీసం ఒక నెల రోజులు ఇంట్లోవారు సేవ చేస్తే ఆమె త్వరగా కోలుకుంటుంది. ఇటువంటి క్లిష్టమైన గురుతల బాధ్యతలు నిర్వహించే స్త్రీలు సృష్టికి మూలమైన రుతుక్రమాన్ని వాయిదా వేస్తూ దానికి మందులు వాడి అనారోగ్యాన్ని కొనితెచ్చుకోనవసరం లేదు. పూజలు, క్రతువులు, యాత్రలు కేవలం వేడుకలు, సరదా సన్నివేశాలు. కుదిరితే ఆచరించండి. ఆనందంగా గడపండి లేదా మరొకసారికి వాయిదా వేసుకోండి. హాపీ బ్లీడ్! హాపీ లైఫ్!

సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ధిక్కారంపై ఆగ్రహద్దాం!

అయ్యప్ప ఆలయంలోకి అన్ని వయసుల మహిళల, బాలికల ప్రవేశాన్ని అనుమతిస్తూ సుప్రీంకోర్టు ఇటీవల తీర్పునిచ్చింది. ఆ తీర్పును స్వాగతిస్తూ వామపక్ష మహిళా సంఘాలూ, అభ్యుదయ, మానవతావాద సంస్థలూ హర్షం వ్యక్తం చేశాయి. లక్షల మంది వ్యక్తులూ గొంతు కలిపారు. కేరళ సీపీఎం ప్రభుత్వం ఆలయానికి వచ్చే మహిళల రక్షణ చర్యలు తీసుకోవటాన్ని స్వాగతించాలి. అయితే అదే సందర్భంలో కాంగ్రెసు, బీజేపీ, వాటి అనుబంధిత సంఘాలు మాటల్లో మద్దతు పలుకుతూ, చేతల్లో విధ్వంసానికి దిగటం గర్హనీయం. సర్వోన్నత న్యాయస్థానం తీర్పుపై మళయాళ నటుడు, బీజేపీ మద్దతుదారుడు తులసీధర్ నాయర్ చేసిన వ్యాఖ్యలు చట్ట విరుద్ధం. సమాజిక వ్యతిరేకం. అక్టోబర్ 12న కేరళలోని కొల్లాంలో బీజేపీ నిర్వహించిన నిరసన ప్రదర్శనలో పాల్గొన్న ఆయన శబరిమలైలోకి ప్రవేశించే మహిళలను ముక్కలుగా నరుకుతామంటూ బెదిరింపులకు తెగబడ్డారు. అయ్యప్ప ఆలయంలోకి ప్రవేశించాలని ధైర్యం చేసే మహిళలను నరికి ఒక భాగాన్ని ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయంకి, మరొక భాగాన్ని సుప్రీంకోర్టుకు

ధిల్లీకి పంపుతామని బెదిరించారు. అంటే మనం ఎలాంటివారి పరిపాలనలో ఉన్నామో ఒక్కసారి ఆలోచించుకోవాలి. ఒక పక్క మహిళలను దేవతలుగా కొలుస్తున్నా మని ఆత్మాధ్విక వాదులు తెగ చెప్పుకుని బతుకు తారు. 'స్త్రీలను పూజిస్తాం, ఆరాధిస్తాం' అంటూ సంస్కృత శ్లోకాలతో నిత్యం శోకాలు పడతారు. మరో పక్కన న్యాయస్థాన తీర్పులను కూడా లెక్క లేకుండా అమలుకు పూనుకున్న మహిళలను నరుకుతామంటూ హెచ్చరికలు జారీ చేస్తున్నారు. మహిళలు ఎలాంటి దుస్తులు ధరించాలో, ఎంత మంది పిల్లలను కనాలో, ఎప్పుడు కనాలో ఎక్కడికి వెళ్ళాలో వెళ్ళకూడదో వారే నిర్ణయిస్తున్నారు.

మానవతావాదులు కోరుకునేది ఈ బీజేపీ తరహా దేవతారాధనలు కాదు. మహిళల్ని వ్యక్తిత్వం ఉన్న మనుషులుగా గుర్తించాలి. రాజ్యాంగపరమయిన సమాన అవకాశాలను మహిళలు అనుభవించకుండా ఆటంక పరచటం నేరం. సామాజిక ఘోరం. చట్టాలను తమ చుట్టాలుగా చేసుకుని సమాజాన్ని గుప్పెట్లో బంధించే ఇలాంటి సంస్థాగత గూండాగాళ్లను సమాజమే ఏరిపారేయాలి. 'భేరీ పడావో - భేరీ బచావో' అంటూ నినాదమిచ్చే బీజేపీ ఆధ్వర్యంలోని కేంద్ర ప్రభుత్వం, ఆచరణలో తన సూత్రాలను తానే ఆచరించకపోవటం రాజ్యాంగ వ్యతిరేకం. మానవ సమాజానికే సవాలు.

నానాటికీ నేరాల సంఖ్య పెరుగుతూనే ఉంది

మహిళలు, చిన్నారులపై నేరాల నియంత్రణకు ఎన్ని చట్టాలు తీసుకొచ్చినా, ప్రభుత్వ పరంగా ఎన్ని చర్యలు తీసుకున్నా నానాటికీ నేరాల సంఖ్య పెరుగుతూనే ఉంది. మహిళలపై జరుగుతున్న నేరాల్లో లైంగిక దాడులు, హింస కేసులే ఎక్కువగా నమోదవుతున్నట్లు హోం శాఖ అధికారులు చెబుతున్నారు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా గతేడాది మహిళలపై నేరాల కేసులు 14,696 నమోదైతే, ఈ ఏడాది అగస్టు వరకు 9461 కేసులు నమోదయ్యాయి. రాజధాని జిల్లా గుంటూరుతో పాటు అనుకొని ఉన్న కృష్ణా జిల్లాలో కూడా ఈ కేసులు ఎక్కువగా నమోదవుతున్నట్లు గణాంకాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. మహిళలపై నేరాల కేసుల్లో గతేడాది కృష్ణా జిల్లాలో 2,020 కేసులు నమోదవగా, అందులో ఒక్క విజయ వాడ నగరంలోనే 881 నమోదయ్యాయి. గుంటూరు జిల్లాలో 1745 కేసుల్లో ఒక్క గుంటూరు రూరల్ పరిధిలో 1131 కేసులు నమోదయ్యాయి. ఎక్కువ శాతం మహిళలపై హింసకు సంబంధించిన కేసుల్లో కుటుంబ కలహాలు, వివాహేతర సంబంధాలు, ప్రేమ వ్యవహారాలు కారణాలుగా అధికారులు విశ్లేషిస్తున్నారు. వీటిని నియంత్రించేందుకు ప్రధానంగా మానవ అక్రమ రవాణాపై నిఘా వ్యవస్థను మరింత బలోపేతం చేయాలని పలు వురు విశ్లేషకులు సూచిస్తున్నారు. అలాగే దాడులను ఎదుర్కొనేందుకు చేయాల్సిన పనులపై కళాశాలలు, పాఠశాలలు, ఇతర రద్దీ ప్రాంతాలలో సమావేశాలు నిర్వహించి, అవగాహన కల్పించాలని చెబుతున్నారు. ప్రతి జిల్లాలోనూ సమర్థ వంతమైన మహిళా పోలీస్ స్టేషన్ ను ఏర్పాటు చేయడం, 'షీ' టీమ్స్ ను మరింత పటిష్టపరచాలని సూచిస్తున్నారు. మహిళలు కూడా వ్యక్తిగతంగా అప్రమత్తంగా ఉండాలని పోలీసు అధికారులు చెబుతున్నారు.

ఐదా14వ మహాసభలు

14వ రాష్ట్ర ఐదా మహాసభలు రాజమహేంద్రవరంలో అక్టోబర్ 3, 4, 5 తేదీల్లో నయనమనోహరంగా ప్రారంభమయ్యాయి. సభలకు 15 రోజులు ముందుగానే పోస్టర్ ఆవిష్కరణలతో ఐదా మహిళలు ఒక పండుగ వాతావరణాన్ని సృష్టించారు. మహాసభలు జయప్రదం చేయాలని వివిధ రూపాల్లో కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. మహాసభలు జరిగే రాజమహేంద్రవరంలో నెల రోజుల ముందుగానే మహాసభల సంరంభం మొదలైంది.

మహాసభలు జయప్రదం అవ్వాలని ప్రతి జిల్లాలోనూ ముగ్గులతో, దీపాలంకరణతో ప్రారంభ సన్నాహాలు రాష్ట్రమంతా మొదలయ్యాయి. ఎన్నో సంస్కరణోద్యమాలకు నెలవైన రాజమహేంద్రవరంలో వివిధ జిల్లాలకు చెందిన

కళాకారులు తమ కళారూపాలను కళ్లకు కట్టినట్లు ప్రదర్శించారు. ఈ కళారూపాలను తిలకించేందుకు స్థానిక ప్రజానీకం పెద్ద ఎత్తున వెల్లువెత్తారు. హాఫీ సండే వంటి కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. నవయుగ వైతాళికుడు కందుకూరి వీరేశలింగం వారసులమంటూ మండు టెండను సైతం లెక్కచేయకుండా మహిళా సంఘం ప్రత్యేక చీరలు ధరించి దప్పు వాయిస్తూ నినాదాలు చేస్తూ అగ్రభాగాన ఆల్ ఇండియా నాయకులు వారికి ముందు 14 భారీ జెండాలు చేతబూనిన ప్రతినిధులు రాజమహేంద్రవర పురవీధులన్నీ మారుమోగిస్తూ గోదావరి ప్రవాహంలాగా సభా ప్రాంగణమైన సుబ్రహ్మణ్య మైదానానికి చేరుకున్నారు. ఈ బహిరంగ సభకు బి.ప్రభావతి అధ్యక్షత వహించారు. ఈ సభలో బృందాకారత్ ముఖ్యవక్త మరియు ముఖ్య అతిథి. ఆమె ఉపన్యాసం ఎంతో ఉత్సాహాన్ని, పోరాట పటిమను సభికుల్లో నింపింది. అనువాద కర్త మణి బృందాకారత్ ఆవేశానికి ధీటుగా అనువాదం చేశారు.

మరియం థావలే, పుణ్యవతి, సున్నం రాజయ్య, తెలంగాణ ఐదా నాయకులు మన ఐదా ఏ.పీ స్టేట్ సెక్రటరీ డి.రమాదేవి ఉపన్యసించారు. సభాస్థలి నుంచి ఉద్యమ స్ఫూర్తి నింపుకున్న హృదయాలతో కార్యకర్తలు, మహిళా సంఘ సభ్యులు మీటింగ్ హాలుకు చేరుకున్నారు. రెండవ రోజు మహాసభల ప్రారంభ సూచికగా ఎంతోకాలం మహిళా ఉద్యమంలో కార్మిక ఉద్యమంలో

విశేష కృషి చేసిన సావిత్రమ్మతో జెండా ఆవిష్కరణ చేయించారు. అమర వీరుల గీతాలాపనలు చేసి జోహార్లు అర్పించి ప్రతినిధులంతా సభావేదికకు చేరుకున్నారు. ఇటీవల కాలంలో ఉద్యమంలో పనిచేసి మరణించిన నాయకులకు అంజలి ఘటించి కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు.

విశ్రాంత హైకోర్టు చీఫ్ జస్టిస్ రోహిణి, ప్రముఖ రచయిత్రి మృణాళిని ముఖ్య అతిథులుగా హాజరై మహిళల కోసం కల్పించబడిన పోరాటాల చట్టాల గురించి వివరించి తమ అమూల్యమైన సందేశాన్ని అందించారు. చట్టాలు మహిళలకు ఏ విధంగా ఉపయోగపడు తున్నాయో అని వివరించి తమ సందేశాన్ని అందించారు. మరియు థావలే మహిళా సంఘ పోరాటాలను వివరించారు. వక్తల ఉపన్యాసాలు అయ్యాక తీర్మానాలు, జిల్లాల చర్చలు, సందేశాలు జరిగాయి. వివిధ సంఘాల నాయకులు తమ సందేశాలను అందించారు. మూడవ రోజు పైలా లక్ష్మి కుమార్తె పై జరిగిన అత్యాచారానికి బాధితురాలికి

మహిళలంతా అండగా నిలిచారు. ఆమె ఆరోగ్యానికి కృషి చేయాలని నిర్ణయించారు. ఆర్థిక సాయాన్ని అందించారు. వారికి ఎప్పుడూ తాము అండగా ఉంటామని హామీనిచ్చారు. చర్చల తదనంతరం పుణ్యవతి గారు సాధారణ మహిళలను సంఘంలో భాగమయ్యే విధంగా ఎలా పనిచేయాలో వివరించారు.

నూతన కమిటీ ఎన్నిక ఏకగ్రీవంగా జరిగింది. భవిష్యత్ కర్తవ్యాలు నిర్ణయించుకున్నారు. ఆహ్వాన సంఘం అధ్యక్షురాలు తనూజ మాట్లాడి తమ సందేశాన్ని అందించారు. ఐదా మహిళల నమావేశాలన్నింటికి తమ సహాయసహకారాలు అందిస్తామన్నారు. ఈ మహాసభల వాలంటీర్ల పర్యవేక్షణ, వారు చేసిన కృషి జిల్లా కార్యదర్శి వివరించగా వారందరికీ రెడ్ సెల్యూట్ నినాదాలు చేశారు. ప్రతి నిధులంతా ఆహాలు మారు మోగేలా చప్పట్లతో వారికి

ధన్యవాదాలు తెలియజేశారు. అంతర్జాతీయ గీతాలాపనతో సమావేశాలు ముగిశాయి. ఇక్కడ మహా సభలలో ఒక ప్రత్యేకత గురించి చెప్పాలంటే అది రాజమహేంద్రవరానికే వరమైన ప్రత్యేకత. ఏ జిల్లా, ఏ ప్రాంతం, ఏ రాష్ట్రవాసులైనా తల్లి గోదారి ప్రవహించే నేల అక్కున చేర్చుకుని ఆదరించి, ఆకలి తీరుస్తుందన్న మాట రాజమహేంద్రవరం అనే మాట అక్షరాల నిరూపితమై కులమతభేదాలు, ఆర్థిక అసమానతలు లేని సమైక్య భావాన్ని చాటుకుంది. సాంస్కృతిక, రాజకీయ రంగాలకు పెద్దపీట వేసిన రాజమహేంద్రవర పుర ప్రజలు, ఐదా ప్రతినిధులకు వారికే సొంతమైన రుచులతో ఆదరణతో వండి వడ్డించి గోదావరి వాసులు తమ అభిరుచిని, ప్రత్యేకతను నిరూపించుకున్నారు. ఆ ఆతిథ్యం మరిచిపోలేని విధంగా ఉండి తరువాత మహాసభలు కూడా రాజమహేంద్ర వరంలోనే నిర్వహిస్తే ఎంత బాగుంటుంది అనిపించి ఐదా మహా సభలలోను, కార్యకర్తల్లోనూ, ప్రతినిధుల్లోనూ చెరగని ముద్ర వేసింది రాజమహేంద్రవరం.

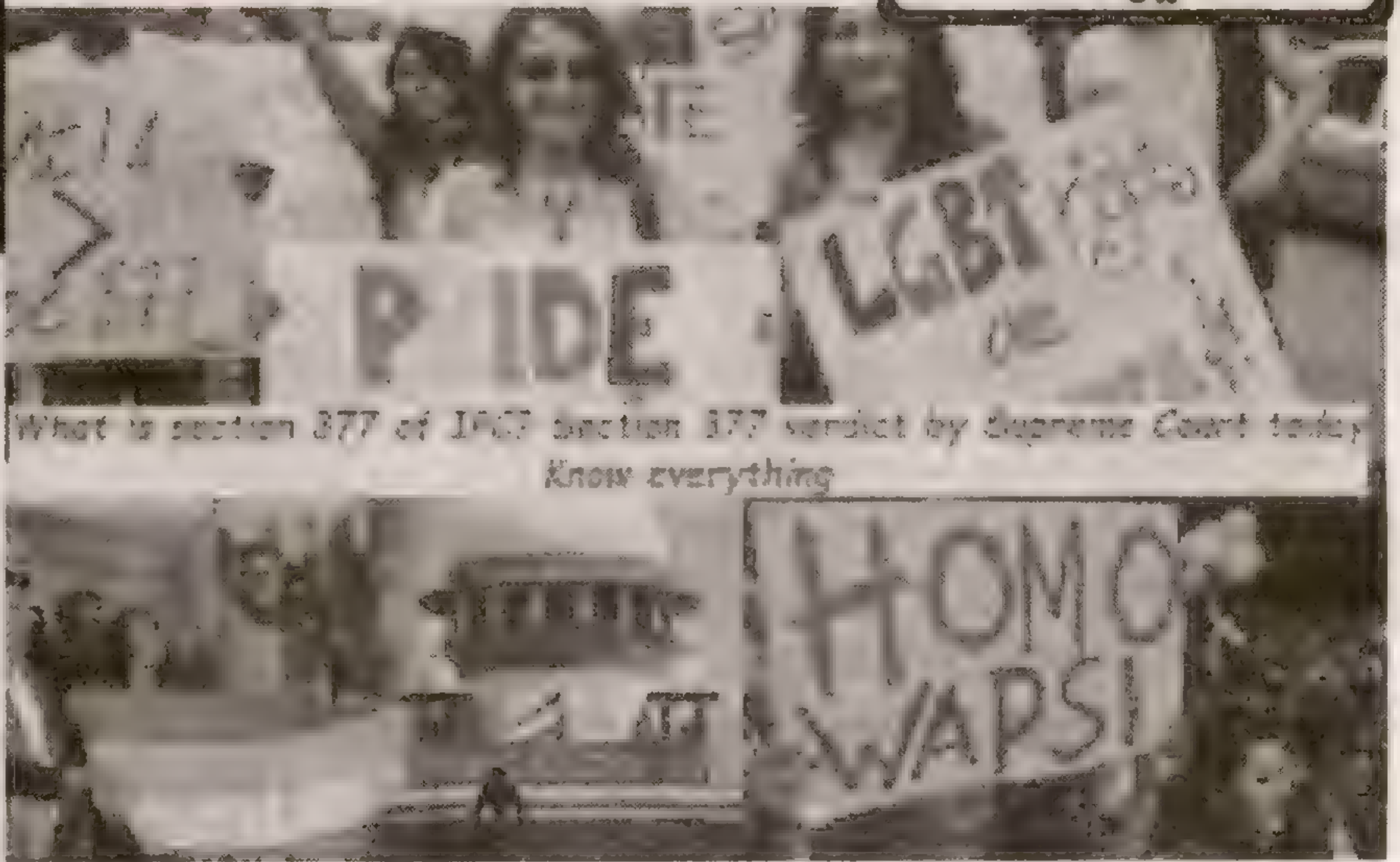
నేరమేమీ కాదు

ఎట్టిబీటీ అంటే ఏంటి? ఎవరు గే? ఎవరు లెస్బియన్?

భారత చరిత్రలో 2018 సెప్టెంబర్ 7 శాశ్వతంగా నిలిచిపోతుంది. స్వలింపర్కం నేరం కాదంటూ దేశ అత్యున్నత న్యాయస్థానమైన సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది. సుప్రీం తీర్పుతో దేశవ్యాప్తంగా ఎట్టిబీటీ కమ్యూనిటీ సంబరాలు చేసుకుంటోంది. అసలు ఎట్టిబీటీ అంటే ఏమిటి? ఎవరు గే, ఎవరు లెస్బియన్, ఎవరు బైసెక్సువల్, ఎవరు ట్రాన్స్జెండర్, వీళ్లందరికీ మధ్య ఉండే తేడాలేంటో చాలామందికి తెలీదు.

ఎల్ అంటే లెస్బియన్:

లెస్బియన్ అంటే ఒక స్త్రీకి మరో స్త్రీ పట్ల ప్రేమ కలగడం. లెస్బియన్లలో ఒకరు పురుషుల్లా ఉంటారని, జుట్టు కత్తిరించుకుని, ప్యాంటు షర్టు వేసుకుంటారని అనుకుంటారు. వాళ్లను బుచ్ అని పిలుస్తారు. ఇక రెండో పార్ట్ లో ఆడలక్షణాలు ఉంటాయని, వాళ్లు చీర కట్టుకుంటారని, వాళ్ల హావభావాలు కూడా ఆడవాళ్లలా ఉంటాయని అనుకునేవాళ్లు. వాళ్లను ఫెమ్ అని పిలుస్తుంటారు. అయితే లెస్బియన్లలో.. ఎవరి హావభావాల్లో అయినా, ఎలాంటి లక్షణమైనా కూడా ఉండొచ్చు.

జి అంటే గే :

గే అంటే ఒక మగాడికి మరో మగాడిపై ప్రేమ కలగడం. గే అనే పదాన్ని ఇప్పుడు అన్ని వర్గాలు.. అంటే గే, లెస్బియన్, బైసెక్సువల్.. వీళ్లందరినీ కలిపి ఇప్పుడు గే అనే పదంతోనే పిలుస్తున్నారు.

బీ అంటే బైసెక్సువల్ :

బైసెక్సువల్ అంటే ఎవరికైనా, ఎవరి పట్ల అయినా ఆకర్షణ కలగవచ్చు. ఒక మగాడికి మరో మగాడిపై ప్రేమ కలగొచ్చు, లేదా స్త్రీపై ప్రేమ కలగొచ్చు. అలాగే ఒక స్త్రీకి మరో స్త్రీ పై లేదా మగాడిపై ప్రేమ కలగవచ్చు.

టీ అంటే ట్రాన్స్జెండర్ :

ట్రాన్స్జెండర్ అంటే మూడో జెండర్ కి చెందిన వ్యక్తి. వుట్టినపుడు వీళ్లను

మగపిల్లలో, ఆడపిల్లలో అనుకుంటారు. కానీ పెద్దయ్యాక వాళ్లు భిన్నంగా తయారవుతారు. మగాడిగా పుట్టిన వ్యక్తిలో పెద్దయ్యాక ఆడపిల్ల లక్షణాలు బయటపడవచ్చు, ఆడపిల్లగా పుట్టిన వ్యక్తిలో పెద్దయ్యాక మగాడి లక్షణాలు కనిపించవచ్చు. ట్రాన్స్జెండర్ల మనసులో ఉండే ఆలోచన వాళ్ల దుస్తుల రూపంలో కనిపిస్తుంది. కొంతమంది తమ ఆలోచనలతో పాటుగా శరీరం కూడా మారాలని అనుకుంటారు. ఆపరేషన్ ద్వారా తమ శరీర అవయవాల్లో మార్పులు చేసుకుంటారు. భారతదేశంలో మాత్రం వీళ్లు 'హిజ్రా'లు అనే పేరుతోనే అందరికీ తెలుసు. హిజ్రా, అరావనీ, కోథీ, శివశక్తి, జోగ్గి హిజ్రా.. ఇలా దేశంలో వేర్వేరు ప్రాంతాలలో వీళ్లను వేర్వేరు పేర్లతో పిలుస్తారు.

రాహుల్ సాంకృత్యాయన్.

చాలా ఇష్టమైన పుస్తకాల వరుసలో ఎప్పుడూ ముందుండే పుస్తకం “ఓల్గా నుంచి గంగకు”. మనిషి ఎప్పుడూ నిలకడగా లేడు. సమాజం కూడా అందుకు అనుగుణంగా మారుతూనే వచ్చింది. ఆ క్రమంలోనే నాయకత్వం మార్పు జరిగింది. లింగ వివక్ష తెరమీదకు వచ్చింది. గుంపుకు నాయకత్వం వహించిన ఆదిమ మహిళ నుండి నేటి ఆధునిక మహిళ వరకు సమాజంలో వచ్చిన మార్పులు ఏమిటి ?? మాతృస్వామ్య వ్యవస్థ పితృస్వామ్య భావజాలానికి జారిపోయిన క్రమం ఎలాంటిది ?? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానమే “ఓల్గా నుంచి గంగకు”.

క్రీస్తు పూర్వం 6000 సంవత్సరాల కాలం నుంచి క్రీస్తు శకం 1942 వరకు జరిగిన కాలంలో ఇండో యూరోపియన్ జాతి మానవ వికాసాన్ని ఆసక్తికరమైన 20 కథలుగా మలిచారు రాహుల్. ఓల్గా తీరపు మంచుఎడారి నేపథ్యంగా సాగే తొలి కథ “నిశి” తో మొదలుపెట్టి పాట్నాలోని గంగాతీరంలో సాగే “సుమేరుడి” కథ వరకు సాగే ఓల్గా నుంచి గంగకు” లో అన్ని కథలు ఊపిరి బిగపట్టి చదివించేవే.

స్త్రీ కుటుంబ పెద్దగా ఉండడం.. సంతానాన్ని వృద్ధిచేయడం..

కుటుంబంలో చీలికలు...

సమూహాలు.. వాటి మధ్య ఆధిపత్యపు పోరు సంస్కృతిలో వచ్చిన మార్పులు..

నాయకత్వం అమ్మనుంచి నాన్నకి మారిన తీరు..

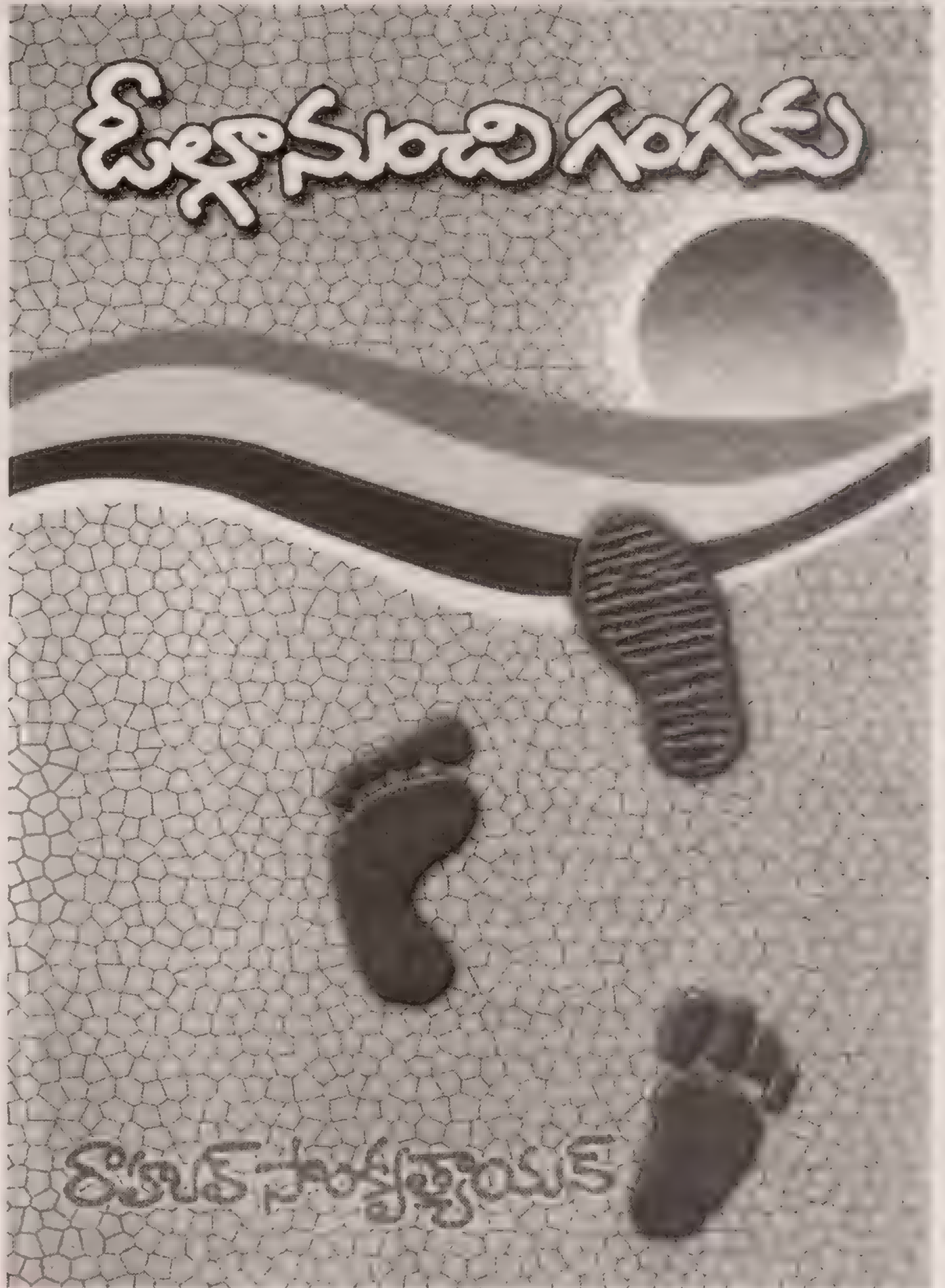
ఆర్యులకి అనార్యులకి యుద్ధం జరిగిన క్రమం

రాజుని చెప్పుచేతల్లో పెట్టుకునే పురోహిత వర్గం బలపడడం.. వేదాలు చేసిన దోహదం రాజు- పురోహితుడు- మతం కలిసి సమాజాన్ని ప్రభావితం చేసినతీరు.

బౌద్ధ స్థాపన..

ఇస్లాం విస్తరణ

క్రైస్తవ ప్రభావం

జమిందారీ వ్యవస్థ.. అందువల్ల రైతుల ఇబ్బందులు..

గాంధీ ఉద్యమం...

ఇలా ఒకటేమిటి... సమాజ పరిణామక్రమాన్ని సోదాహరణంగా చూపించిన పుస్తకం ఇది.

ఇందులో కథలన్నీ.. క్రీస్తు పూర్వం 6000 సంవత్సరం నుండి ఇప్పుడు 1942 వరకు జరిగినవి. ఈ వున్నకం అవనరం ఇప్పుడెందుకు అని పాఠకులకు అనిపించవచ్చు. అయితే మానవ జీవన వికాసాన్ని ఏయే విషయాలు ఎంతగా

ప్రభావం చేశాయో మనం తెలుసుకుని తీరాలి. ప్రస్తుత కాలంలో లింగ వివక్ష, మతం పెను ప్రభావం... బలవంతుడు బలహీనుడిపై చేస్తున్న దాష్టీకం... వీటికి మూలాలు ఎంత బలంగా ఏ క్రమంలో పాతుకుపోయాయో ప్రగతిశీలవాదులంతా అర్థంచేసుకుని తీరాలి. మానవ సమాజ క్రమాన్ని పరిశీలించి పరిశోధించి రాహుల్ సాంకృత్యాయన్, మార్క్సిజం అవసరాన్ని బలం చెప్పిన నేపథ్యాన్ని మనం అర్థం చేసుకోవాలి. అందుకే ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో తప్పక చదివితీరాల్సిన పుస్తకం “ఓల్గా నుంచి గంగకు”.

నవాబ్

ఆశ మనిషిని ఎంత దూరమైనా పరుగెత్తిస్తుంది. ఆశ ఒక అక్షయకోసం, ఒక గమ్యం కోసం. ఒక నిర్దేశిత గమ్యం... జీవిత సాఫల్యం కోసం. ఆశ అధికారం కోసం. ఆశ తన సార్వభౌమత్వాన్ని చాటుకోవటం కోసం కూడా అయ్యుండొచ్చు. కాని ఆశ అత్యంతైనప్పుడు ?? తన అత్యంత కారణంగా తననీ, తనమీద ఆధారపడ్డవారిని కూడా ఇరకాటంలో పడేస్తే?? ప్రతి మనిషిలోను ఓ మంచి వాడున్నట్టే ఓ చెడ్డవాడు ఉంటాడు. మనిషి... వానిలో ఎవరిని పెంచి పోషిస్తున్నాడో దాన్నిబట్టి వాడెలాంటివాడో నిర్ణయించుకుంటాం. వాణ్ణి గుర్తుంచుకోడానికి ఆ ముఖమే మనముం దుంటుంది. అంతా నాకు మాత్రమే కావాలను కునే మనిషి వల్లా , అంతా నేనే కావాలనుకునే మనిషివల్లా ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. అది బంధాల్లోనైనా, వ్యక్తిగతంగానైనా ప్రమాదమే. అలాంటి వ్యక్తులను కుటుంబం తయారు చేస్తుందా ? సమాజం తయారుచేస్తుందా? మనిషే అలా తయారౌతాడా అనే చర్చలు నడుస్తూనే ఉన్నాయి. నడుస్తూనే ఉంటాయి.

అధికార దాహం, ఆశ రెండూ కలిగిన వ్యక్తి ఎంతకైనా తెగిస్తాడు. అలాంటి వ్యక్తులు ఓ ముగ్గురు ఒకే తల్లికి పుట్టి... అన్నదమ్ములైతే ?? అది ఆలోచించాల్సిన విషయమే. “నవాబ్” సినిమా చడి చప్పుడు లేకుండా వచ్చింది. “నవాబ్” పేరులానే కథ. కౌన్ హెగా నవాబ్ అన్నట్టు ప్రేక్షకులని గెస్ చేస్తూ ఉండమంటాడు దర్శకుడు. మణిరత్నం పేరే ఒక బ్రాండ్. ఆయన దర్శకత్వం వహించిన నాయకుడు, దళవతి, రోజా, ఇద్దరు, గీతాంజలి, బొంబాయి సఖి, అంజలి లాంటి చిత్రాలతో దక్షిణాది ప్రజలను మెస్కరైజ్ చేశాడు. మల్టీ స్టారర్ మూవీ అంటే ఎక్స్ పెక్టేషన్స్ ఎక్కువగానే ఉంటాయి. ఈ సినిమాలోనూ అంతే... ప్రకాశ్ రాజ్, అరవింద్ స్వామి, విజయ్ సేతుపతి, శింభు అరుణ్ జయ్, జయసుధ, జ్యోతిక, అధితిరావ్ ఇలా అందరూ అద్భుతంగా నటించారు. మణిరత్నం, ఏ.ఆర్.రెహమాన్ కలయికలో సినిమా అంటే మంచి సంగీతాన్ని మనం ఆశిస్తాం. రెహమాన్ డిస్కరేజ్ చేయలేదు కానీ మరి అంత

మ్యూజిక్కు లేదనిపించింది. రోజాలో అరవింద్ స్వామి, మన్మధుడులో శింభూ, చంద్రముఖిలో జ్యోతికల నటన ఎవరమూ మర్చిపోయిందం. అలాంటిది యేళ్ల తర్వాత వాళ్లని మళ్లీ చూస్తుంటే భలే అనిపిస్తుంది. ఒక చీకటి సామ్రాజ్యానికి పెద్దాయన ప్రకాశ్ రాజ్. భార్య జయసుధతో కార్లో వెళుతుండగా పోలీసుల డ్రస్సులో వచ్చిన రౌడీలు చంపేందుకు బాంబుదాడి చేస్తారు. ఆ దాడిలో గాయపడ్డ వార్త తెలిసి దేశం బయటనున్న ప్రకాశ్ రాజు కొడుకులు ఇంటికి వస్తారు. ప్రకాశ్ రాజ్ తోనే ఉంటాడు పెద్దకొడుకు అరవింద్ స్వామి. తను హాస్పిటల్ నుంచి తిరిగొచ్చేవరకూ తన స్థానంలో సామ్రాజ్యాన్ని చూసుకోమంటాడు. కొడుకుని ఇంతకీ ఆ దాడి చేసిందెవరు ?? ప్రత్యర్థి ముఠా అనుకుంటారు. కానీ... వాళ్లు కాదు. ఆ దాడిచేసిందెవరో నాకు తెలుసు. నీకొడుకుల్లో ఒక్కరు. అదెవరో చెప్పనా... అని జయసుధతో ప్రకాశ్ రాజ్ చెప్పగానే... ఆమె చెప్పొద్దని ఆపేస్తుంది. అక్కడికి ఫస్ట్ హాఫ్ అయిపోతుంది. ఆ హత్యాయత్నం చేసిందెవరు? ప్రకాశ్ రాజ్ మరణానంతరం అతని స్థానాన్ని దక్కించుకోడానికి కొడుకులు ఆడే రాక్షస ఆటేంటి అనేదే సినిమా. పోలీస్ ఆఫీసర్ గా విజయ్ సేతుపతి నటన ఆకట్టుకుంటుంది. సినిమా అంతా అతడి ప్రెసెన్స్ చాలా ఇంట్రెస్టింగ్ గా ఉంటుంది. అతడి క్యారెక్టరైజేషన్ కోసం రాసుకున్న సంభాషణ చాలా సహజంగా కొత్తగా వ్యంగ్యంగా బాగుంది. అప్పుడప్పుడూ... రోజూ చూసే క్రైమ్ స్టోరీ లాంటిదే కదా అని కూడా అనిపించొచ్చు. ఇది మనకు తెలిసినలాంటి సినిమానే కదా అని కూడా అనిపించొచ్చు. కానీ కథనడిపిన తీరు ఆసక్తిగా ఉండటంవల్ల సినిమా చివరివరకూ కూర్చోబెట్టేందుకు అల్లిన థ్రిల్... కథను నిలబెట్టింది. అద్భుతమైన స్క్రీన్ ప్రెజెన్స్ ని ఫీల్ అయ్యేలా చేయడంలో మణిరత్నం దిట్ట. ఈ సినిమా అంతటా అతడి పనితీరు కనిపిస్తుంది. తన మార్కుని ఈ సినిమా అంతా నింపాడు దర్శకుడు. అయినా అధికారం సాధించాలనే కాంక్షలూ, మనిషి తాలూకా బలహీనతలూ ప్రతిచోటా ప్రేక్షకుణ్ణి కనెక్ట్ అవమని చెప్పినట్టు అనిపిస్తుంది. కుటుంబం, అన్నదమ్ముల తగాదాలు ,

ప్రేమలు, అసూయలు, భర్తకి వేరే ఎవరో ఉన్నారని తెలిసీ సాధారణంగా సహజంగా ఉండే భార్య. యుగయుగాలుగా కనిపించే దాయాదుల పోరు. ఎవరు మొదలుపెడితే అది వాళ్లదాకా వచ్చేతీరు తుండన్న నీతే ఈ సినిమా కథ. భార్యలు చనిపోయినా, బాధితులుగా మిగిలినా, తమవల్ల నష్టపోతారని తెలిసినా భర్తలు ఎందుకో తాము అనుకున్నదే చేయాలనే మొండి పట్టుదలతో ఉంటారు. అసలు... చీకటి సామ్రాజ్యంలో స్త్రీలకు విలువ ఇచ్చే అంత సమయం పురుషులకి ఉంటుందా? మగవాడి అధికార కాంక్ష ముందు స్త్రీలు, పిల్లలు, తల్లిదండ్రులు కూడా నిలవలేరు. వాళ్లకి ఎలాంటి విలువా ఉండదు. అది ఈ సినిమా చూస్తే అర్థం అవుతుంది. ఇది మహాభారత కథలు విన్నప్పటినుంచీ వున్నదే. కృష్ణుడిలాంటి పోలీస్ ఆఫీసర్లు కూడా ఉంటారని ఈ సినిమా కథ చెప్తుంది. పక్కనే ఉండే స్నేహితుణ్ణి ఎప్పటికీ నమ్మడానికి మనమూ కొంత ఆలోచించుకోవాల్సి వస్తుంది. మొత్తానికి మణిరత్నం బొంబాయి సినిమాలో కనిపించే ఆ సున్నితమైన మ్యూజిక్, “నాయకుడు”, “ఇద్దరు” “సినిమాల్లో హృదయాన్ని తాకే ఆ భావావేశం ఏదో ఈ సినిమాలో మిస్ అయినట్టుగా మాత్రం తెలుస్తుంది..

పెళ్ళికి ముందే పరీక్షలు

అర్ధరాత్రి ముహూర్తం. ఎవరికీ నిద్రలు లేవు. తెల్లవారితే నోముల హడావుడి. పక్క గదిలో గందరగోళంగా ఉంటే ఏమిటో హడావుడని అందరూ వెళ్లారు. తీరా చూస్తే పెళ్ళికూతురు కళ్లు తిరిగి పడిపోయి ఉంది. ఒక కాలు చేయి వంకరపోయాయి. వెంటనే డాక్టర్ దగ్గరకు తీసుకెళ్లారు. అప్పటికి ఏదో మందిచ్చాడు. అన్ని తంతులూ పూర్తి చేసుకుని అమ్మాయిని కాపురానికి తెచ్చుకున్నారు అత్తవారు. అంతా అయినవాళ్లే. వధూవరులూ మేనత్త మేనమామ పిల్లలే. ఇద్దరూ సరదాగా సంతోషంగా ఉంటే ఇరు వైపుల పెద్దలు కూడా ఆనందంగా ఉన్నారు. కొన్నాళ్లు బాగానే సాగింది. వివాహమై మూణ్ణెళ్లు అయ్యింది. తర్వాత అమ్మాయికి నీరసం. హుషారుగా ఉండదు. ఎప్పుడూ జ్వరం, వాంతులు, విరేచనాలు. పెద్దాసు పత్రికి తీసుకెళ్లాడు భర్త. అక్కడా అన్ని పరీక్షలూ చేశారు. ఇంకేముంది అక్కడ పడింది ఉరుము లేని పిడుగు. ఆమెకు హెచ్ఐవీ ఉందని డాక్టర్లు నిర్ధారించారు. ఇంక ఇరువైపులా రణరంగమే. పెళ్లై ఆరు నెలలు కూడా కాలేదు. ఎవరి ముఖాల్లోనూ కత్తి వేటుకు నెత్తురు చుక్క లేకుండా అయ్యారు. ఇంక భర్త పరిస్థితి వర్ణనాతీతం. వెంటనే అతను అన్ని పరీక్షలు చేయించుకున్నాడు. అదృష్టం బాగుండి అతనికి వ్యాధి లేదు. ఎంత అయినవాణైనా అమ్మాయిని కొన్నాళ్లు వుట్టింటికి పంపించారు. మీరిప్పించిన మందుల వల్లే మా అమ్మాయికి ఈ వ్యాధి వచ్చింది. అందుకే మా అమ్మాయి ఇలా అయ్యింది. మాకు డబ్బులు ఇప్పించండి. మా అమ్మాయికి వైద్యం చేయించాలి. దాన్ని మరింకెవ్వరూ వివాహం చేసుకోరు. మేమిచ్చినదానికి మూడు రెట్లు అంటే ఏడు లక్షలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ పెద్ద మనుషుల్లో పెట్టారు. వారు కూడా వీరు చెప్పినదానికి అంగీకరించి వెంటనే డబ్బులు కట్టమన్నారు.

ఈ పరిస్థితిలో అబ్బాయి ఐదవ అదాలత్ కు వచ్చి ఇదంతా చెప్పాడు. అబ్బాయి తండ్రికి అనారోగ్యం. తల్లి ఒక్కరే అబ్బాయితో వచ్చి ఇలా చెప్పింది. అమ్మాయి నా తమ్ముడు కూతురు. నా వాళ్లే కదా అని అంతా మంచి కుటుంబం అని ఈ వివాహం చేసాం. నా పెద్ద కొడుకు చనిపోయాడు. ఈ అబ్బాయి రెండోవాడు. ఇంకో అమ్మాయి ఉంది. మేము రోజుకూలీ చేసుకునేవాళ్లం. అంత డబ్బు మేం కట్టలేం. మా అబ్బాయికి రెండో వివాహం చేయాలంటే ఎవరు మాత్రం చేసుకుంటారు? మేము మా తమ్ముడు పరువు పోకుండా అమ్మాయికి కిడ్నీ సమస్య అని అందరికీ చెబుతున్నాం. ఇప్పుడు పెద్దమనుషుల్లో పెట్టాక ఈ విషయం బయటపెట్టాం అని రిపోర్టులు అన్నీ బయటపెట్టారు. మాకంత స్థోమత లేదు. మాకు వారిచ్చిన రెండు లక్షలు, అమ్మాయికి ఇచ్చిన బంగారం తిరిగి ఇచ్చేస్తాం. నా భార్య అంటే నాకు ఇష్టమే. కాని ఈ జబ్బు వస్తే నేనేం చేయాలి? నాకెందుకీ శిక్ష? నా తప్పేముంది? నేను చేయించిన వైద్యం వల్ల ఈ జబ్బొస్తుందా..? మాది కష్టపడి బతికే కుటుంబం. నేను రెండు లక్షలకు మించి ఇవ్వలేను అని అన్నాడు అబ్బాయి. అమ్మాయితో మాట్లాడారు ఐదవ పెద్దలు. మీరు అడిగే ప్రశ్నలు నాకేం అర్థం కావట్లా. నాకేం తెలీదు అంది. నా జీవితం ఏంటో నాకే అర్థం కావట్లేదు. నా భర్తకు చెడు అలవాట్లు లేని మాట నిజమే. నాకెందుకు ఇలా అయ్యిందో తెలియడం లేదు. నాకు జబ్బు తగ్గుతుందో, చచ్చిపోతానో కూడా తెలీదు అంది. అమ్మాయి! నువ్వు కంగారుపడకు. ఇది ప్రాణాంతకమైన వ్యాధి కాని ఇప్పుడు మంచి మందులు వచ్చాయి. జాగ్రత్తగా మందులు వాడి మంచి తిండి, నిద్ర ఉంటే నీ జబ్బు తప్పుకుండా తగ్గుతుంది అన్నారు. అయినా

నేను అందరిలా జీవించలేను. నా

భర్తతో కలిసి ఆనందించలేను. అందరూ నన్ను దోషిగా చూస్తున్నారు. నాకు పొలం పనులు తప్ప మరేం తెలీదు. ఇంక నేనెలా బతకాలి? అందుకే మా వాళ్లు డబ్బు అడుగుతున్నారు అందామె. నిజమే ఇందులో ఎవరి తప్పు లేదు. అమ్మాయి చెడ్డదని అనలేం. ఈ జబ్బు ఉన్న వారికెవరికైనా వాడిన సిరెంజి ఈమెకు వాడినా ఇలా జరగొచ్చు. లేదా ప్రమాదంలో అవసరమైతే రక్తం ఎక్కించినా ఇలా జరగొచ్చు. అనవసరంగా ఒకరిపై ఒకరు బురద జల్లుకోవద్దు. సమస్య పరిష్కరించుకోండి. సాధారణంగా ఇలా అబ్బాయిల వల్ల అమ్మాయిలే నష్టపోతారు. ఇక్కడ తారుమారైంది పరిస్థితి. రోజుకూలీ చేసుకునేవాడిని ఏడు లక్షలు ఇమ్మనడం న్యాయంకాదు. వారు ఇస్తానన్న డబ్బు తీసుకుని అమ్మాయి పేర బ్యాంకులో వేసి మంచి మందులు ఇప్పించి ముందు అమ్మాయిని బతికించుకోండి. అలాగే అబ్బాయి కూడా ప్రతి మూడు నెలలకోసారి పరీక్షలు చేయించుకోవాలి అని చెప్పారు ఐదవ పెద్దలు. ఎంత నచ్చచెప్పినా అమ్మాయి తరపువాళ్లు వినలేదు. మేం కోర్టులో తేల్చుకుంటామని వెళ్లిపోయారు. తల్లిదండ్రులందరికీ ఇదొక గుణపాఠం. పెళ్ళికి ముందే వధూవరులకు తప్పనిసరిగా ఆరోగ్య పరీక్షలు జరిపించాలి. అమాయకంగా జీవితాలు పాడుచేసుకునే పరిస్థితి రాకుండా ముందుజాగ్రత్త చర్యలు తీసుకోవాలి.

ఉద్యమాలబాటలో...

మద్యనియంత్రణ, మహిళలపై హింస అంశంపై అక్టోబర్ 13న ఎంబీవీకే భవన్‌లో జరిగిన చర్చాగోష్టిలో జరిగింది. మద్యం నియంత్రణ ద్వారా అన్న నినాదంతో విస్తృత కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలని నిర్ణయించుకున్నారు. మద్య నియంత్రణతో లైంగిక వేధింపులు, నేరాలు తగ్గించవచ్చని అభిప్రాయపడుతూ ఈ సమావేశంలో అనేక

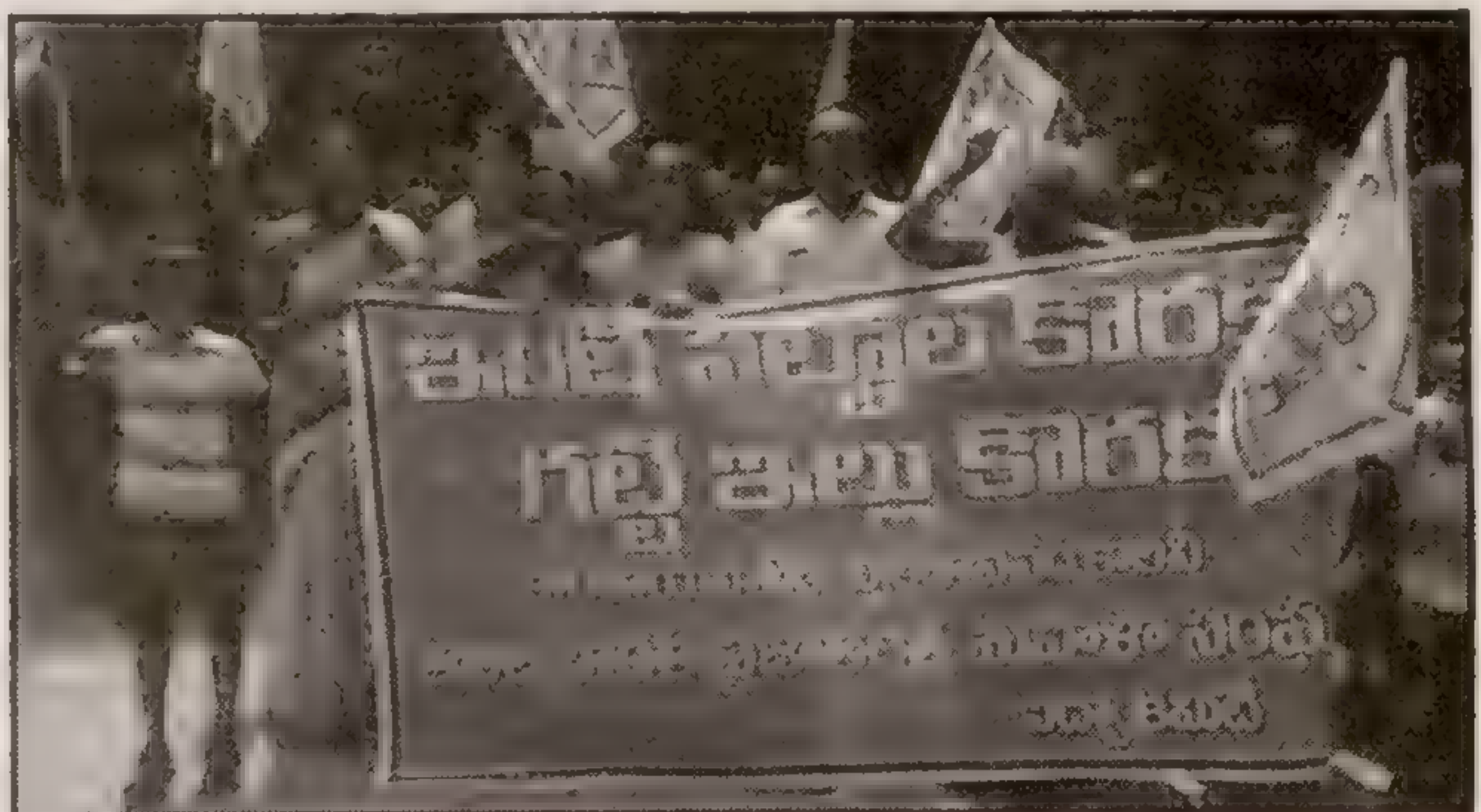
మంది మేధావులు తమ సందేశాన్ని అందించారు. ఐదవ పోరాటానికి అన్ని మహిళా సంఘాలు సహకరిస్తా మన్నాయి. ఈ కార్యక్రమానికి ఐదవ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు శ్రీదేవి అధ్యక్షత వహించారు. తరుణి తరంగాల బృందం ఉపాధ్యక్షురాలు విద్యాఖన్నా, ఏపీడబ్ల్యుజేఎఫ్ కోశాధికారి శాంతిశ్రీ, బహిరంగంగా వేధింపుల గురించి చెప్పినా దోషులపై తగిన చర్యలు తీసుకోవడం లేదన్నారు. జర్నలిస్టు విజయచంద్ర, గయాజ్, ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి రమాదేవి పలు అంశాలపై చర్చించారు. ఐదవ రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి జె.హరీషా, విజయవాడ కార్యదర్శి రూప్సి, పాలవల్లి, శారద, రూపా తదితరులు పాల్గొన్నారు. యూటీఎఫ్ ప్రతినిధి సీహెచ్.పద్మావతి, ఎల్ఐసీ ఎంప్లా యూస్ యూనియన్ ప్రతినిధి పద్మ ఈ చర్చాగోష్టిలో పాల్గొన్నారు. తమవంతు సహాయసహకారాలను అందిస్తామని చెప్పారు.

విజయవాడలో అక్టోబర్ 14న మున్సిపల్ కార్మికులు తమ సమస్యలపై పోరాటం చేశారు. ఈ పోరాటానికి ఐదవ మద్దతు

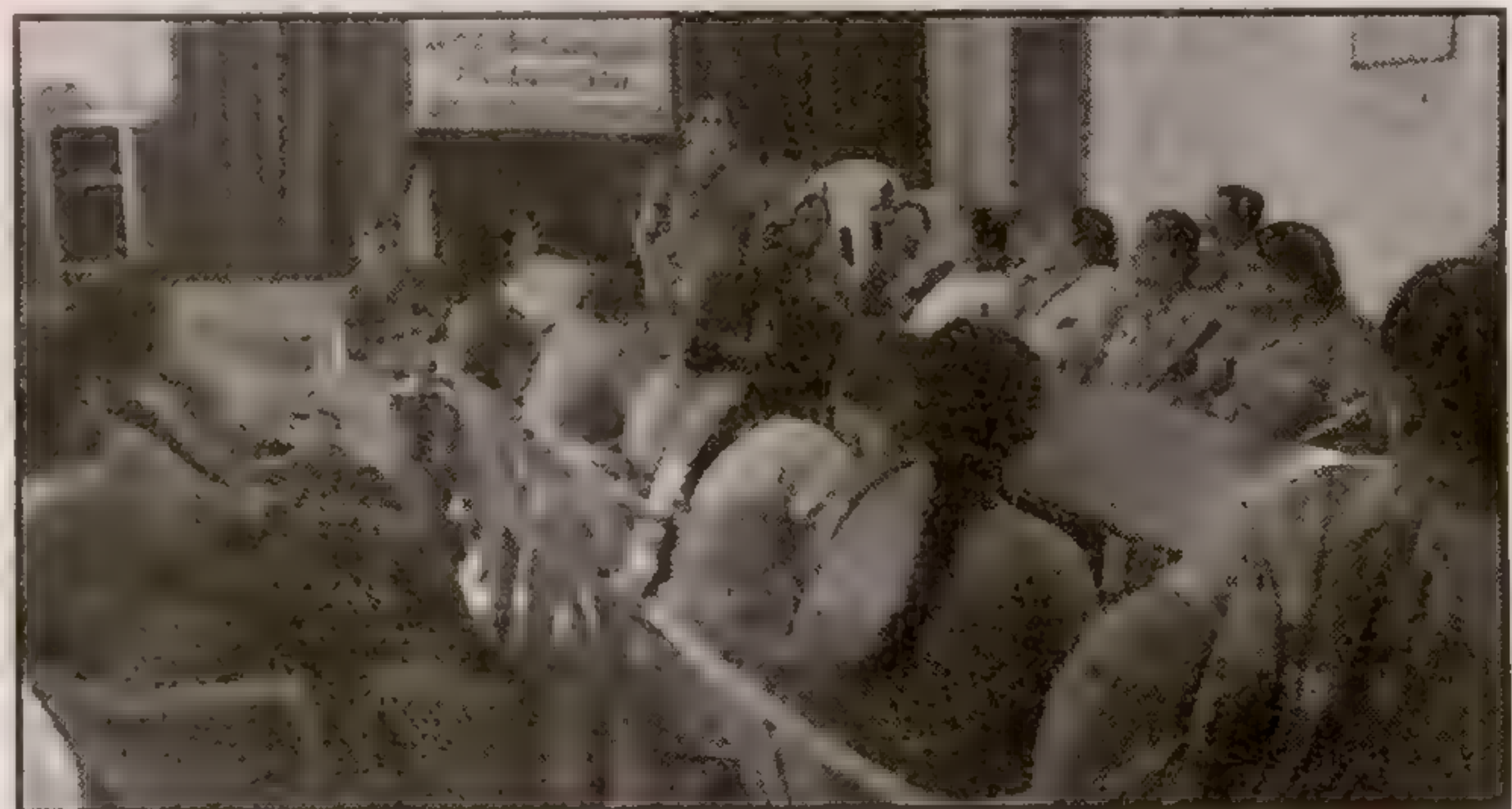

తెలిపింది. వారికి అండగా ఉంటామంటూ ఐదవ ఏపీ కార్యదర్శి డి.రమాదేవి, సెంట్రల్ సిటీ కార్యదర్శి జి.రూప్సి, దేవీకుమారి, విజయలక్ష్మి, మల్లీశ్వరి అన్నారు. మున్సిపల్ కార్మికులు చీపుళ్లతో ప్రదర్శన చేసి తమ నిరసన వ్యక్తం చేశారు.

నెల్లూరులో ఇంటి పట్టాల కోసం, పక్కా గృహ నిర్మాణానికి రుణ సౌకర్యం అందించాలని కోరుతూ కొండాపాటెం, బృందావన్ కాలనీవాసులు తహశీల్దార్ కార్యాలయం వద్ద నిరసన ప్రదర్శన చేశారు. వీరికి ఐదవ స్థానిక కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన, ధర్నా చేశారు.

అక్టోబర్ 15న ఐదవ శ్రామిక మహిళ, సీఐటియూ ఆధ్వర్యంలో మున్సిపల్ కార్మికుల న్యాయమైన కోరికలను పరిష్కరించాలని, 279 జి.ఒను రద్దు చెయ్యాలని విజయవాడలో కృష్ణా, పశ్చిమ కమిటీ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం నిర్వహించారు. సీఐటియూ జిల్లా

ఉపాధ్యక్షురాలు సుప్రజ, జిల్లా కార్యదర్శి కమల, యూటీఎఫ్ పద్మ, ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి శ్రీదేవి, డీవైఎఫ్ఐ జిల్లా కార్యదర్శి ప్రవీణ్, అంగన్నాడీ గజలక్ష్మి, మున్సిపల్ కార్మికులు ఆకుల లక్ష్మి, హాకర్స్ యూనియన్ స్రవంతి, ఐదవ జిల్లా ఆఫీసు బేరర్స్ సరోజ, రూప్సి, లక్ష్మి, పాలవల్లి, కేవీపీఎస్ క్రాంతి, మున్సిపల్ కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

పశ్చిమ గుంటూరు జిల్లా పిడుగురాళ్లలో తక్షణం కేంద్ర ప్రభుత్వం కేంద్ర మంత్రి రాజీనామా చేయాలని ఐదవ ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన,

సభ నిర్వహించారు. జిల్లా కార్యదర్శి ఉమాశ్రీ, అధ్యక్షులు దుర్గాభాయి, సుహాసినీ, భూలక్ష్మి, లక్ష్మి పాల్గొన్నారు.

అక్టోబర్ 16న నెల్లూరులో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం జరిగింది. సమావేశంలో ఐదవ రాష్ట్ర మహాసభల తీర్మానాలను, భవిష్యత్ కార్యాచరణ కార్యక్రమాలు గురించి చర్చించారు. ఈ కార్యక్రమంలో నెల్లూరు రూరల్ ఐదవ కమిటీ సభ్యులు పాల్గొన్నారు.

పోరుమామిళ్ళ పట్టణంలో అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం నూతన కమిటీని ఎస్.గౌసీయా బేగం అధ్యక్షతన వెంకటేశ్వరా డిగ్రీ కళాశాలలో నిర్వహించారు. ఎస్.గౌసీయాబేగం రాజేశ్వరి, జయమ్మ, బేబి, నారాయణమ్మ, లూర్డు మేరీ, లక్ష్మమ్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా వారు మాట్లాడుతూ మహిళల డ్వాకా రుణమాఫీ విషయంలో చంద్రబాబు మోసం చేశారన్నారు. మద్యం ఉద్యమానికి శ్రీకారం చుడతామన్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా గిరిజేపల్లిలో మద్యం పాపు ఎత్తివేయాలని మహిళలు ఆందోళన చేశారు.

కేరళ రాష్ట్రంలో శబరిమలై దేవాలయ ప్రవేశ తీర్పును అమలు చేయాలని కోరుతూ రాష్ట్రవ్యాప్తంగా సదస్సులు నిర్వహిస్తున్నారు. అక్టోబర్ 16న శబరిమలలో మహిళల ఆలయ ప్రవేశాన్ని కోరుతూ చేస్తున్న పోరాటంలో కర్ణాటకలో ఐదవ సభ్యులు సంతకాలు సేకరించారు.

బాపట్లలోని నందిరాజు కోట మండలంలో సిరియైస్ను తక్షణమే తొలగించాలని ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి ఎల్.అరుణ డిమాండ్ చేశారు. 14 రోజులుగా నిరసన శిబిరం నిర్వహిస్తున్న వారికి ఐదవ మహిళలు మద్దతు తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమంలో భవానీ, రమణ, మునీస్వరి, రాజేశ్వరి, మల్లేశ్వరి, సాయికుమారి, ప్రమీల, వెంకటేశ్వరమ్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మహిళా జర్నలిస్టులపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడిన కేంద్రమంత్రి ఎం జె అక్బర్ ను తక్షణం బర్తరఫ్ చేయాలంటూ అనంతపురం, గుంటూరు, కాకినాడ, విజయవాడ, విశాఖ తదితర ప్రాంతాల్లో మహిళలు ఆందోళనకు దిగారు. కాకినాడ కలెక్టరేట్ ఎదుట ఐదవ ఆధ్వర్యంలో నిరసన తెలిపారు. కేంద్ర మంత్రి అక్బర్ గతంలో పలు మీడియా సంస్థల్లో పని చేసిన కాలంలో మహిళా జర్నలిస్టుల పట్ల అసభ్యంగా ప్రవర్తించిన విషయం ఇప్పుడు వెలుగులోకి వచ్చింది.

ఐదవ రాష్ట్ర మహాసభల సందర్భంగా జెండా ఆవిష్కరణ జరిగింది. అనంతపురం జిల్లాలో నాలుగు సెంటర్స్‌లో జరిగింది. జిల్లా కార్యదర్శి సావిత్రి, నగర అధ్యక్షులు యమున, శాఖ కార్యదర్శి విజయ, సరస్వతి, భాగ్యమ్మ, గౌతమి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

విజయవాడ కేంద్ర సహాయ మంత్రి అక్బర్ తక్షణమే రాజీనామా చేయాలని ఐదవ కర్నూలు జిల్లా కమిటీ డిమాండ్ చేశారు. కర్నూలు జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయం ఎదుట కేంద్ర సహాయ మంత్రి అక్బర్ చేసిన లైంగిక వేధింపుల పై కేసు నమోదు చేయాలని తక్షణమే కేంద్ర మంత్రి పదవికి రాజీనామా చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ నిరసన కార్యక్రమం చేపట్టారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఐదవ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు అలివేలమ్మ, శ్రామిక మహిళా జిల్లా కన్వీనర్ పి.నిర్మల, ఐదవ న్యూ సిటీ కార్యదర్శి కే.అరుణ పద్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా అప్ ల్యాండ్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో కొయ్యల గూడెం మండలంలోని సరి పల్లి గ్రామంలో జరిగిన కోటి 80 లక్షల స్వాహా చేశారు. కారకులైన వారిపై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలని కలెక్టర్ ఆఫీసు వద్ద ధర్నా నిర్వహించాము.

గురజాడ అప్పారావు గారి జన్మదినం సందర్భంగా శతజయంతి ఉత్సవాల కార్యక్రమం నెల్లూరు రూరల్ పరిధిలోని వసతిగృహ బాలికా విద్యార్థినులతో ర్యాలీ నిర్వహించాము ఐదవ రూరల్ కమిటీ 70 మంది పిల్లలు పాల్గొన్నారు.

విజయనగరం ఐదవ జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో 09వ వార్డులో జియో టవర్ పెట్టడానికి నిరసనగా మునిసిపల్ ఆఫీసు ధర్నా చేసి

తరువాత మున్సిపల్ కమిషనర్‌కి వినతిపత్రం ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో జిల్లా అధ్యక్షులు పి.రమణమ్మ, జి.పుణ్యవతి, ఎం.జగదాంబ గారు పాల్గొన్నారు.

రాప్తాడు మండలం మరూరు గ్రామంలో కళావతి అనే అమ్మాయిపై భర్త నాగేంద్ర అత్త మామలు హత్యాయత్నంకు పాల్పడ్డారు. ఈ సందర్భంగా ఎస్పీ ఆఫీస్ దగ్గర ఆ గ్రామ ప్రజలు, ఐదవ నాయకులు ధర్నా నిర్వహించి అతన్ని అరెస్ట్ చేయాలని, అమ్మాయికి న్యాయం చేయాలని ధర్నా.

విజయవాడలో వెలుగు చూసిన సరోగసీ కేసులో బాధితురాలికి న్యాయం చేయాలని సీపి ద్వారా తిరుమలరావుగారిని కలిసి సిటీ ఐదవ నాయకులు శ్రీదేవి, సరోజ, రూనీ, లక్ష్మి, పాలవెల్లి మొమొరాండం ఇచ్చారు.

విజయవాడ నగరంలో సరోగసి పేరుతో కార్టిక్ దత్త ఐ.వి.యఫ్ సెంటర్ వారు శ్రీదేవి అనే యువతిని బంధించి బలవంతంగా ఇంజక్షన్స్ ఎక్కించడాన్ని ఐదవ నగర కమిటీలు తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నాయి. అక్కడి నుండి ఆ అమ్మాయి తప్పించుకొని పోలీస్ స్టేషన్‌లో కేసు పెట్టి రెండు నెలలు అయిన న్యాయం జరగకపోవడంతో ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేసింది. హాస్పటల్‌లో ఉన్న శ్రీదేవిని పరమర్శించిన ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి శ్రీదేవి, సరోజ, సెంట్రల్ సిటీ కార్యదర్శి రూనీ ఈస్ట్ సిటీ కార్యదర్శి లక్ష్మి.

కాకినాడ మహాసభ

గుంటూరు మహాసభ

కర్నూలు జిల్లా మహాసభ సందర్భంగా ప్రదర్శన

రాజమండ్రిలో రాష్ట్ర మహాసభల ప్రచారం

రాష్ట్ర మహాసభ

కృష్ణా జిల్లా మహాసభ

మహాసభలకు తరలి వెళుతున్న కార్యకర్తలు

మహాసభలో బృందాకరత్ గారికి సన్మానం

సత్యవతిని సన్మానిస్తున్న బృందా కరత్

మహాసభల సందర్భంగా మహిళా ప్రదర్శన

బిద్వా రాష్ట్ర 14వ మహాసభ సందర్భంగా జిండా ఆవిష్కరణ

బహిరంగసభలో మాట్లాడుతున్న పుణ్యవతిగారు

విశాఖ సభలో మాట్లాడుతున్న మరియు ధావలే

బిద్వా 14వ రాష్ట్ర మహాసభ పోస్టర్ ఆవిష్కరణ

మహాసభలో పాల్గొన్న విశ్రాంత చీఫ్ జస్టిస్ రోహిణి, రచయిత్రి మృణాలిని

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	CmVol A 175
పుస్తకం పేరు	బేరన్స్ మోనా
తారీఖు	21/8/23
మొదట అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	41
పెద్ద పైక పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	sandhya
పేజీలు విడదీసినది	sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	RAMYA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good